Biblioteca Municipiului Deva
SALA DE LECTURĂ

Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA SOCIALISTĂ

Anul VI
Nr 37 (293)
joi
12 sept.
1968
8 pagini - 1 leu

ORGAN AL CONSILIULUI SUPERIOR AL AGRICULTURII ȘI AL UNIUNII NAȚIONALE A COOPERATIVELOR AGRICOLE DE PRODUCȚIE

LA ÎNCEPUT DE AN ȘCOLAR

Prof. dr. docent D. DAVIDESCU

vicepreședinte al Consiliului Superior al Agriculturii

Peste puține zile se redeschid porțile școlilor și facultăților din întreaga țară. Noul an de învățămînt începe în condițiile unui puternic avînt creator pentru realizarea programului de dezvoltare multilaterală a țării, elaborat de partid și guvern, pentru înfăptuirea măreților sarcini ale construcției socialismului, pentru dezvoltarea economiei, științei, culturii, artei, pentru realizarea politicii de ridicare a nivelului de trai al maselor, de înflorire a națiunii noastre socialiste.

Sub conducerea partidului, în ansamblul prefacerilor revoluționare ce au avut loc în patria noastră învățămîntul de toate gradele s-a dezvoltat și s-a perfecționat continuu. Azi, toți copiii de vîrstă școlară sînt cuprinși în învățămîntul obligatoriu de cultură generală, numărul elevilor care învață în licee, la cursurile de zi, este de aproape zece ori mai mare față de anul școlar 1938—1939, a sporit considerabil numărul studenților în toate centrele universitare din țară.

Directivele C.C. al P.C.R. din aprilie 1968 privind dezvoltarea învățămîntului în țara noastră au trasat — în lumina indicațiilor Congresului al IX-lea — noi jaloane în ce privește continua îmbunătățire a învățămîntului de cultură generală și cel liceal, a învățămîntului profesional și tehnic și a învățămîntului superior. Conform noii legi a învățămîntului, o dată cu noul an școlar, un mare număr de copii pășesc pragul școlii începînd de la vîrsta de 6 ani, învățămîntul de cultură generală fiind extins, totodată, la 12 ani.

În anii puterii populare și învățămîntul agricol a cunoscut un drum continuu ascendent. Au fost construite zeci de școli profesionale și tehnice, prevăzute cu ateliere, laboratoare, cămine și cantine. În marile centre universitare ale țării au fost extinse construcțiile destinate facultăților cu profil agricol, numărul studenților a sporit, procesul de învățămînt s-a îmbunătățit.

În mod firesc, agricultura primește an de an noi cadre temeinic calificate. În prezent, pe ogoarele țării lucrează peste 27 000 de specialiști cu pregătire superioară, peste 60 000 de tehnicieni și peste 100 000 de mecanici agricoli.

Însușirea cunoștințelor necesare practicării unei agriculturi moderne este urmărită în țara noastră cu grijă și exigență sporită încă de pe băncile școlii generale din mediu rural, unde, în ultimele clase, printre alte obiecte de predare se află la loc de cinste și „Agricultura". În același timp o atenție deosebită se acordă acumulării de cunoștințe noi de către întreaga țărănime, prin cursuri agrozootehnice, conferințe, brigăzi științifice etc. Trebuie subliniat că în predarea lecțiilor din cadrul orelor de „Agricultură", deși s-au făcut însemnați pași înainte în ce privește calitatea expunerilor și a demonstrațiilor practice, în multe școli procesul de învățămînt trebuie încă îmbunătățit. Aceasta depinde în bună măsură atît de însușirea cunoștințelor necesare de tehnică agricolă, irigații, mecanizare, chimizare, economie agrară, de către viitorii profesori în institutele pedagogice, cît și de efortul depus la catedre de către actualii profesori, în realizarea programelor analitice, în utilizarea cu eficiență a loturilor de teren destinate lucrărilor practice, în atragerea tineretului către agricultura noastră modernă.

În același timp, trebuie continuată cu și mai mult entuziasm, cu înnoită pricepere munca de creștere a nivelului de cunoștințe ale țărănimii și celorlalți lucrători ai ogoarelor, prin diferite forme de învățămînt în satele respective și de instruire în cadrul „Caselor Agronomului" din întreaga țară.

Agricultura noastră intensivă solicită în prezent cadre tot mai numeroase și bine pregătite de ingineri, medici veterinari, tehnicieni, mecanizatori și meseriași cu înaltă calificare în diferite profile. Aceste cadre sînt formate în ampla rețea a școlilor Consiliului Superior al Agriculturii și în cele 16 facultăți care funcționează la București, Iași, Cluj, Timișoara și Craiova.

În noul an școlar, în cele 160 de unități administrative ale rețelei școlare agricole vor urma cursurile peste 71.000 elevi. Men-

(Continuare în pag. a 6-a)

La întreprinderea agricolă de stat Alexandria, județul Teleorman, recoltatul florii-soarelui a înregistrat, în ultimele zile, ritmuri susținute.

Foto : P. COZIA

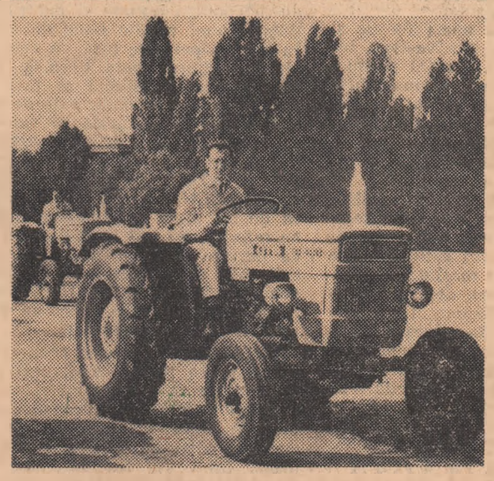

FAMILIA „UNIVERSAL-400"

Am întîlnit, zilele trecute, în fața halei de montaj general a Uzinei „Tractorul" din Brașov o veche cunoștință : pe maistrul Victor Oprea. Este același om care, în ziua de 26 decembrie 1946, s-a urcat la volanul primului tractor românesc ; care, la 1 mai 1962 deschidea coloana manifestației, oamenilor muncii din orașul de la poalele Tîmpei conducînd tractorul ce purta nr. 100 000 ; care, la 6 martie 1968, scotea afară de pe bandă, în aplauzele entuziaste ale celor de față, tractorul cu numărul de fabricație 200 000. Este omul sub ochii căruia au luat naștere, pînă acum, douăzeci de tipuri și variante de tractoare românești.

— Poate știți că, nu de mult, puternicul S-1300 a fost comparat cu zimbrii, „U-600" și „U-651", cu bivolii. Dar pe noul tractor românesc „Universal-400", cu ce să-l comparăm ?

— Cu cerbii noștri carpatini, mi-a răspuns maistrul, arătîndu-mi cu un gest plin de mîndrie grațioasele tractoare.

Realizat ca urmare a prevederilor Directivelor celui de-al IX-lea Congres al P.C.R., care au pus în fața constructorilor sarcini noi și însemnate în legătură cu diversificarea producției de mașini și utilaje agricole, pe care le cere o agricultură modernă, „Universal-400" face parte dintr-o familie de șapte tractoare ce se vor fabrica în serie în această uzină în următorii doi ani. În 1968 urmează să mai fie asimilate tractorul legumicol „L-400" și tractorul viticol „V-400", iar la începutul anului viitor — să intre în fabricație și tractorul pomicol „U-401", după care vor fi asimilate alte trei tipuri de tractoare pe șenile.

Ing.
Em. ALBULESCU

(Continuare în pag. a 2-a)

CAMPANIA AGRICOLĂ DE TOAMNĂ

EFORTURILE SUSȚINUTE PLĂMĂDESC BELȘUGUL

Apropierea datei care va marca declanșarea însămînțărilor de toamnă a determinat intensificarea, în ultima vreme, a ritmului în care sînt efectuate atît lucrările pregătitoare, cît și alte lucrări de sezon.

A continuat recoltarea culturilor de toamnă. În județele Brăila, Gorj, Ialomița, Ilfov, floarea-soarelui a fost recoltată pe suprafețe cuprinse între 71—94 la sută din cele totale, iar în județele Constanța, Dolj, Ialomița, Ilfov, Teleorman, Olt au sporit suprafețele de pe care a fost recoltat porumbul. A continuat de asemenea, strînsul cartofilor de toamnă, al strugurilor, recoltarea și însilozarea furajelor.

Concomitent cu recoltarea culturilor de toamnă, pe o suprafață ce reprezintă 42 la sută din plan au fost însămînțate legume de primă apariție.

Iată, așadar, cît de variate și multiple sînt lucrările din această perioadă. Numai o judicioasă organizare și îndrumare a muncii poate asigura ritmuri susținute și, în consecință, încadrarea fiecărei lucrări în perioada optimă.

Semnificative sînt rezultatele obținute în întreprinderile agricole de stat din Trustul zonal Iași, pe care ni le relatează inginerul Corneliu MARDARE, **directorul trustului.**

★

Eforturile lucrătorilor din întreprinderile agricole de stat din Trustul zonal Iași sînt concentrate spre două acțiuni mari și complexe : **recoltarea culturilor tîrzii și efectuarea însămînțărilor.** Se recoltează, în aceste zile, floarea-soarelui, cartofii, porumbul, strugurii, soia, culturi care ocupă nu mai puțin de 45 000 de hectare. Pînă acum s-a recoltat floarea-soarelui de pe o suprafață de 4 060 de hectare din 4 690 de hectare cultivate, strugurii — de pe 450 de hectare din 3 523 de hectare ocupate cu vii. Întreprinderea agricolă de stat Dîngeni, bunăoară, a terminat recoltarea florii-soarelui. Pe locuri fruntașe în acțiunea de strîngere a culturilor tîrzii se numără I.A.S. Iași, Popricani, Broșteni, Codăești.

Atît recoltările care încheie un agricol, cît și însămînțările care deschid un altul, au fost temeinic pregătite. Paralel cu recoltatul, o grijă deosebită acordă întreprinderile agricole din trustul nostru, însămînțării culturilor de toamnă. De altfel, această lucrare a și fost începută. S-au însămînțat culturile furajere planificate pe 410 hectare, precum și orzul pe 250 de hectare. Potrivit ritmului de desfășurare a lucrărilor se poate aprecia că, în cursul acestei săptămîni semănatul acestor culturi amintite să fie încheiat în toate fermele vegetale.

Zilele acestea a început și semănatul grîului, cultură care ocupă în întreprinderile agricole de stat din trustul zonal Iași 21 500 de hectare. Semnalul de începere a însămînțării grîului l-a dat ferma Roșcani a I.A.S. Tg. Frumos, fermă condusă de inginerul Mihai Prodan.

Problemele a căror rezolvare se înscrie în centrul preocupărilor sînt cele puse la recenta ședință de lucru a Consiliului Superior al Agriculturii în care a fost dezbătută producția de grîu. Analiza rezultatelor obținute la cultura grîului în acest an, în care seceta a dominat multă vreme, a evidențiat mai mult ca oricînd că **aplicarea riguroasă a tuturor măsurilor agrotehnice contribuie într-o măsură substanțială la sporirea producției.** De experiența anului trecut, atît a noastră, cît și a unităților fruntașe, vom ține seama acum, cînd se pun bazele viitoarei recolte. Con-

(Continuare în pag. a 5-a)

LA 6 OCTOMBRIE SE VA SĂRBĂTORI

„ZIUA RECOLTEI"

Stelian IONESCU

membru în Biroul permanent al Consiliului Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție

Sărbătorită în prima duminică a lunii octombrie din fiecare an — ca urmare a instituirii ei prin Hotărîre a Comitetului Central al Partidului Comunist Român și a Consiliului de Miniștri — „Ziua recoltei" va constitui și în 1968, pentru a treia oară, un minunat prilej de trecere în revistă a succeselor deosebite obținute de agricultura noastră socialistă aflată în plin proces de dezvoltare și modernizare.

Datorită condițiilor specifice în care s-a desfășurat procesul făuririi recoltei din acest an, rezultatele confirmă o dată mai mult superioritatea agriculturii socialiste, efectele pozitive ale tuturor măsurilor întreprinse de partidul și statul nostru pentru înzestrarea agriculturii cu o puternică bază tehnico-materială. Dînd viață sarcinilor trasate prin Hotărîrea Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. și a Consiliului de Miniștri cu privire la prevenirea și combaterea efectelor secetei, muncitorii din industrie și din alte ramuri ale economiei naționale, harnica noastră țărănime cooperatistă, lucrătorii din întreprinderile agricole de stat și întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii au muncit neobosit pentru a asigura condițiile materiale necesare obținerii unei recolte agricole cel puțin la nivelul anilor normali. Și acest lucru s-a reușit. Producția medie de grîu se situează în acest an peste nivelul înregistrat în perioada dinainte de încheierea cooperativizării agriculturii, cînd condițiile climatice au fost mai favorabile. De asemenea, stadiul actual de vegetație permite să se întrevadă obținerea de recolte bune și la culturile de toamnă, ceea ce va permite asigurarea cantităților de produse agroalimentare necesare aprovizionării populației, a industriei cu materii prime agricole, precum și cele destinate exportului. Merită subliniat, de pildă, faptul că, pînă la 1 septembrie a.c., cooperativele agricole au vîndut la fondul de stat cu circa 118 000 tone mai multe legume față de aceeași perioadă a anului trecut. Iată de ce, „Ziua recoltei" din acest an va constitui pentru toți oamenii muncii de la orașe și sate un prilej de manifestare a bucuriei, de cinstire a eforturilor depuse de toți acei care, prin munca lor neobosită, se străduiesc să asigure pîinea poporului.

Ca și în anii precedenți, organizarea acțiunilor din cadrul „Zilei recoltei" este asigurată de Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție, în colaborare cu Consiliul Superior al Agriculturii, Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă, Comitetul pentru Problemele Administrației Locale, Uniunea Generală a Sindicatelor din România, Comitetul Central al Uniunii Tineretului Comunist, Consiliul Național pentru Educație Fizică și Sport, Consiliul Național al Femeilor, Uniunea Generală a Cooperativelor de Consum, Uniunea Centrală a Cooperativelor Meșteșugărești, Ministerul Industriei Alimentare și Ministerul Comerțului Interior.

În localitățile rurale, sărbătorirea „Zilei recoltei" va constitui un prilej de trece-

(Continuare în pag. a 6-a)

CARNET DE SCRIITOR

CREȘTEREA LIMBII ROMÂNEȘTI...

de N. MIHAESCU

Uimitor de bogată și nouă apare în discuții de tot felul, în expuneri directe la radio și televiziune, vorbirea oamenilor din mediul sătesc. Noțiuni abstracte de tot felul pătrund continuu, pregnant, nu numai în vocabularul mecanizatorilor, al îngrijitorilor din sectorul zootehnic, dar și în al populației mai vîrstnice, receptivă la cuceririle culturii moderne. Îmbogățirea vocabularului e un proces firesc, ea își are o istorie plină de interes, actualii și viitorii cercetători găsind în graiul satelor un izvor nesecat de date menite a le lumina investigațiile.

Cînd, spre sfîrșitul veacului al XVIII-lea, Ienăchiță Văcărescu lăsa — drept moștenire — urmașilor săi, creșterea limbii românești, marele cărturar formula — în fapt — un patetic testament, a cărui înaltă semnificație artistică și patriotică nu mai are nevoie să fie subliniată.

În epoca în care fusese exprimat vibrantul îndemn, limba națională intra pe făgașul dezvoltării ei moderne, ghidată cu osîrdie de iluminații scriitori ai acelei vremi, de pana lor măiastră.

Desigur, creșterea limbii românești — așa cum o îmbrățișa cu gîndul lui vizionar cel care dăduse glas, prin această memorabilă formulă, unei dorințe unanime — avea să se realizeze nu dintr-o dată, ci treptat-treptat, și în cele două esențiale sensuri ale expresiei : îmbogățirea continuă a mijloacelor ei de comunicare și perfecționarea modalităților de structurare a ideilor în propoziții, în fraze, în perioade.

Pe trunchiul limbii celei de obște — spornică și viguroasă — cum îi plăcea lui Alexandru Odobescu s-o numească — s-au altoit vlăstarele creației artistice culte din care adie miresmele tari ale cuvîntului românesc, iradiind de neistovite frumuseți. Cu rădăcinile adînc înfipte în glia strămoșească și în conștiința poporului, limba noastră națională și-a păstrat, nealterată, ființa.

Pe măsură ce avîntul dezvoltării bunurilor materiale și spirituale devine mai intens, creșterea limbii înregistrează cuceriri mai substanțiale, în toate compartimentele ei. Cu deosebire vocabularul se îmbogățește cu acele numiri care demonstrează noile obiecte sau noțiuni intrate în circuitul vieții, o dată cu progresul social, economic și cultural. Fenomenul acesta poate fi observat, mai ales, în zilele noastre, cînd, datorită condițiilor prielnice de înflorire a vieții publice, sub cele mai variate aspecte, binefacerile progresului științei și tehnicii pătrund, nelimitat, în casele oamenilor de la orașe și sate, cînd cărțile, ziarele și revistele cunosc tiraje de zeci de mii și chiar de sute de mii de exemplare, cînd un imens număr de aparate de radio și de televizoare recepteză programele difuzate zilnic de posturile noastre naționale ; mai poate constitui obiect de uimire faptul că vocabularul limbii noastre sporește continuu și că el — astfel înzestrat cu termeni noi strict tehnici, fie din stera largă a noțiunilor abstracte — devine familiar unor tot mai largi mase de oameni, nu numai din orașele, dar și din satele țării ?

Să anticipăm — cu titlu ilustrativ — edificatoarele concluzii la care, în privința aceasta, oricine va putea ajunge cercetînd, de pildă, vocabularul oamenilor de astăzi din lumea satului românesc. Să reținem — iată — din textul unor basme culese în ultimii ani și apărute în colecția „Biblioteca pentru toți", cuvintele (care, de altfel, nu sînt singurele de acest fel), subliniate în pasajele : „...ș-acum se căsătorește fata..." ; „...ți-oi da ție corpul omului ăstuia..." ; „...etaj la o casă împărătească..." ; „Albei ca zăpada i se fac injecții ca să învieze ; „Măi, cine-o mai locui ș-aicea..." ; „...am căpătat ordin să mă duc acolo."

Exemplele amintite adăugate celor care atestă pătrunderea unui mare număr de termeni tehnici în vocabularul limbii noastre, se înscriu în litera și spiritul testamentului literar — patriotic lăsat de Ienăchiță Văcărescu urmașilor săi : ele demonstrează că mijloacele expresiei românești se îmbogățesc cresc necontenit și că, totodată, de ele poate și știe să se folosească un public tot mai larg.

Din sumar:

- POPORUL ROMÂN ÎȘI MANIFESTĂ HOTĂRÎREA DE A ÎNFĂPTUI NEABĂTUT POLITICA PARTIDULUI ȘI GUVERNULUI (pag. 2)
- Pagină specială : CONGRESUL INTERNAȚIONAL AL VIEI ȘI VINULUI (pag. 3)
- O DATĂ ÎNCHEIAT, CONTRACTUL OBLIGĂ (pag. 4)
- AVEM RESURSE PENTRU EXTINDEREA IRIGAȚIILOR — SĂ LE FOLOSIM LA MAXIMUM ! (pag. 5)
- VARIETĂȚI (pag. 7)

POPORUL ROMÂN ÎŞI MANIFESTĂ HOTĂRÎREA DE A ÎNFĂPTUI NEĂBATUT POLITICA PARTIDULUI ŞI GUVERNULUI

Expresie a muncii paşnice, constructive

Prin specificul ei, activitatea noastră, a celor ce lucrăm în agricultură, este paşnică. O muncă îndreptată spre obţinerea a tot mai multor produse agroalimentare necesare creşterii continue a nivelului de trai al întregului popor. Şi, trebuie să spunem că noi, lucrătorii întreprinderii agricole de stat Giarmata, judeţul Timiş, avem cu ce ne mîndri. Recolta de grîu din acest an s-a ridicat, în medie pe 1 800 ha, la 2 800 kg la ha. Am dat 59 vagoane de grîu peste plan.

Producţii bune obţinem şi de la celelalte culturi, a căror recoltare a început. De pe 1 130 ha cu floarea-soarelui vom realiza peste 2 000 kg la hectar, iar la porumb scontăm pe mai mult de 4 000 kg la hectar, de pe 500 ha. Anul acesta am însămînţat, în cultură dublă, 500 ha cu porumb care se prezintă excepţional de bine.

Am ţinut să amintesc aceste realizări, cărora, bineînţeles, li s-ar putea adăuga multe altele, considerînd că prin aceasta pot exprima mai limpede felul în care înţelege colectivul nostru de muncă să răspundă sarcinilor trasate de partid cu privire la dezvoltarea socialistă a agriculturii. Am subliniat realităţile respective pentru a arăta, totodată, modul cum înţelegem să sprijinim politica internă şi externă a partidului şi statului, politică aprobată de întregul nostru popor. Căci numai muncind cu hărnicie, cu tot elanul, ne putem aduce contribuţia la cauza socialismului şi a păcii.

Personal, ca deputat în Marea Adunare Naţională, am aprobat cu toată convingerea Declaraţia cu privire la principiile de bază ale politicii externe a României ; am urmărit cu vie satisfacţie documentele adoptate de conducerea partidului şi cuvîntările conducătorilor noştri la întîlnirile cu oamenii muncii din diferite judeţe, oraşe şi întreprinderi. Din toate am desprins grija şi preocuparea plină de răspundere pentru cauza prieteniei şi colaborării între statele socialiste, a unităţii sistemului socialist şi a întăririi coeziunii mişcării comuniste şi muncitoreşti internaţionale.

Vrem să asigurăm conducerea partidului, pe tovarăşul Nicolae Ceauşescu personal, că întregul nostru colectiv slujeşte cu devotament partidul, patria socialistă.

Ing. Nicolae DOGARIU
Erou al Muncii Socialiste,
directorul I.A.S. Giarmata,
judeţul Timiş

Ne încadrăm hotărît în efortul comun

Cooperativa agricolă de producţie unde lucrez ca brigadier, obţine, prin munca plină de avînt a membrilor ei, români şi germani, rezultate economice tot mai bune, încadrîndu-se astfel în efortul comun pentru ridicarea patriei noastre pe noi trepte ale construcţiei socialiste.

Activitatea pe care o desfăşurăm zilnic pe ogoare, în ferme, la fiecare loc de producţie, constituie o părticică din munca desfăşurată de noi pentru ridicarea pe o treaptă superioară a agriculturii cooperatiste. Acum, în aceste zile hotărîtoare pentru soarta recoltei, atenţia noastră, a tuturor, este îndreptată spre pregătirea în bune condiţii a însămînţărilor şi recoltărilor de toamnă, spre efectuarea fiecărei lucrări menite să ducă la creşterea producţiei agricole. Sîntem convinşi că astfel participăm activ la înfăptuirea politicii interne şi externe a partidului şi statului nostru.

Ţinînd seama de rezultatele obţinute pînă acum, ne-am propus în planul pentru anul viitor sarcini mobilizatoare, care, traduse în viaţă, vor duce la consolidarea pe mai departe a cooperativei noastre. Vom lua măsuri pentru a folosi cît mai judicios fondul funciar, pentru a pune mai bine în valoare toate resursele de sporire a producţiei agricole. Sîntem hotărîţi să ne înzecim puterile de muncă pentru a da viaţă preţioaselor indicaţii date de partid, indicaţii menite să ducă la înflorirea continuă a patriei noastre, Republica Socialistă România, căreia, împreună cu întregul popor român, îi închinăm eforturile şi dragostea noastră.

Simion HELL
brigadier de cîmp
la cooperativa agricolă
din Şura Mică,
judeţul Sibiu

Răspundem din toată inima chemării partidului

Sub înţeleapta conducere a partidului, în anii construcţiei socialiste, paralel cu înflorirea industriei, agricultura a cunoscut un drum continuu ascendent. Procesul de modernizare, necunoscut odinioară realităţilor agricole din ţara noastră, a devenit, în anii din urmă, obişnuit activităţii ce se desfăşoară pe ogoarele patriei.

Transpunînd în viaţă dorinţa poporului nostru de progres şi civilizaţie, partidul sprijină neabătut şi continua dezvoltare a ştiinţei puse în slujba înfloririi patriei. Pe ogorul ştiinţei căutăm să ne aducem şi noi o contribuţie rodnică exprimîndu-ne astfel prin fapte profunda adeziune la politica partidului şi guvernului nostru, la principiile reafirmate cu limpezime în Declaraţia adoptată de Marea Adunare Naţională.

În faţa cercetătorilor noştri stau sarcini importante, în primul rînd în vederea generalizării agrotehnicii celei mai corespunzătoare ridicării producţiei de cereale pe ogoarele Dobrogei. Ne străduim, în cadrul lucrărilor laboratorului de îmbunătăţiri funciare şi pedologie, să stabilim indicii tehnici pentru proiectarea, executarea şi exploatarea sistemelor de irigaţii în diferite condiţii de lucru, urmărind şi cele mai utile aspecte ale eficacităţii lucrărilor de desecare în lunca Dunării ; ne preocupă, de asemenea, crearea unor noi şi valoroşi hibrizi şi soiuri de plante agricole, precizarea parametrilor la diferite culturi legumicole. În scopul sporirii producţiei de lînă fină extindem în Dobrogea şi în alte judeţe ale ţării Merinosul de Palas, creaţie a cercetătorilor noştri.

Azi, ca în toate timpurile, lucrările de cercetare ştiinţifică reclamă un volum de muncă intensă, migăloasă şi pasionată. Unor asemenea lucrări le închinăm întreaga noastră putere de muncă. De aceea, răspunzînd din toată inima chemării partidului, ca şi ceilalţi cercetători ne vom intensifica eforturile spre a fi la înălţimea sarcinilor ce ne stau în faţă, spre a contribui din plin la dezvoltarea şi modernizarea agriculturii româneşti, la înflorirea patriei.

Ing. Petre TOMOROGA
directorul
Staţiunii experimentale
Dobrogea

Din scrisorile sosite la redacţie

La redacţie continuă să sosească scrisori din toate colţurile ţării prin care numeroşi oameni ai muncii din agricultură îşi exprimă, şi pe această cale, aprobarea deplină şi încrederea nestrămurită în politica internă şi externă a partidului nostru, izvorîtă dintr-un înalt simţ de responsabilitate faţă de destinele ţării.

„În fiecare cuvînt rostit de tovarăşul Nicolae Ceauşescu — **ne scrie ing. Nicolae BOGLUT, de la cooperativa agricolă din Ucuriş, judeţul Bihor** — am întîlnit şi simţit gîndurile şi sentimentele mele, ale tuturor ţăranilor cooperatori în mijlocul cărora lucrez. Înalta principialitate marxist-leninistă şi profunda responsabilitate ce caracterizează politica partidului nostru sînt izvorîte din voinţa noastră şi o susţinem cu căldură. Ne sînt scumpe principiile internaţionalismului proletar, independenţei şi suveranităţii, egalităţii în drepturi, principii pe baza cărora se pot asigura apropierea, încrederea şi pacea între popoare".

„Sînt maistru mecanic la I.A.S. Făgăraş — **ne scrie Gheorghe POPESCU** — şi lucrez de peste 10 ani în atelier, alături de tovarăşii mei români, maghiari şi germani. Umăr la umăr ne aducem aportul la sporirea belşugului ogoarelor, la înflorirea patriei noastre socialiste. Cu gîndul şi inima alături de partid, ca locuitori ai acestui pămînt scump al României, noi ne alăturăm întregului popor şi susţinem politica externă a partidului, care corespunde pe deplin cauzei socialismului şi păcii în lume. Ne exprimăm încrederea în conducerea partidului şi a statului nostru şi ne angajăm să depunem toate eforturile pentru dezvoltarea şi modernizarea continuă a agriculturii noastre".

În scrisoarea semnată de un grup de ţărani cooperatori din comuna Romanu, judeţul Brăila, se spune : „Aprobăm în unanimitate Declaraţia Marii Adunări Naţionale cu privire la principiile de bază ale politicii externe a ţării noastre. În fruntea poporului, înconjurat şi urmat cu încredere de popor, în numele întregului popor, partidul nostru promovează şi apără principiile internaţionalismului socialist, înţelegerea şi colaborarea între popoare. Noi subscriem din toată inima la politica partidului, care corespunde întrutotul intereselor şi idealurilor noastre, ale întregii ţări. Împreună cu ceilalţi ţărani cooperatori din comună sîntem ferm hotărîţi să muncim neabătut pentru sporirea continuă a producţiei agricole, pentru întărirea economică a cooperativei noastre".

„Ca membru de partid, ca cetăţean al României — **se arată în scrisoarea semnată de Ion ARHIRE, instructor la Uniunea judeţeană Bacău a cooperativelor agricole** — sînt mîndru că în fruntea partidului nostru se află tovarăşul Nicolae Ceauşescu. I-am ascultat cuvîntările rostite în care am desluşit voinţa întregului popor român de a munci în pace şi înţelegere cu toate popoarele. Prin muncă tot mai spornică, noi dovedim că sîntem alături de partid, că îl urmăm neabătut".

Adeziune deplină, încredere totală în politica partidului şi statului şi le-au exprimat în scrisorile lor mulţi alţi lucrători din agricultură — ingineri, tractorişti, ţărani cooperatori, lucrători din I.A.S. Toţi îşi afirmă angajamentul şi hotărîrea fermă de a asigura mersul înainte al construcţiei socialiste în patria noastră.

COORDONATE ALE PRODUCŢIEI DE GRÎU — 1969

EPOCA DE SEMĂNAT

Bilanţul recoltei de grîu obţinute în acest an permite constatări îmbucurătoare. Producţia medie de grîu la hectar pe ţară se apropie mult de cea obţinută anul trecut, an considerat deosebit de favorabil culturii grîului. Concludente sînt producţiile realizate, pe sute de mii de hectare, în judeţele Ilfov şi Ialomiţa, ambele situate în centrul zonei secetoase din Cîmpia Dunării. Aici, Trustul I.A.S. Bucureşti a obţinut, pe o suprafaţă de peste 43 000 ha, o producţie medie de 2 390 kg/ha, iar Trustul Slobozia încheie bilanţul cu 3 025 kg la hectar. Multe întreprinderi agricole de stat din aceste trusturi au înregistrat producţii de peste 3 500—4 000 de kg la hectar.

O analiză a acestor cifre te pune în faţa unei întrebări firesti : care a fost totuşi „miracolul" acestor recolte bune obţinute într-un an secetos, care cu două decenii în urmă ar fi dus la o inevitabilă calamitate ? Răspunsul pare simplu : recoltele bune sînt, bineînţeles, rodul interacţiunii a numeroşi factori, al căror complex este binecunoscut. Participarea fiecăruia dintre aceşti factori la volumul producţiei poate fi exprimat, cel mai adesea, cu o exactitate ce nu poate fi pusă la îndoială. Analiza unuia singur — a epocii de semănat — va întări această afirmaţie.

Date existente la Consiliul Superior al Agriculturii pun în evidenţă faptul că în toamna anului trecut, pe o suprafaţă de peste 80 la sută din cea totală cultivată cu grîu, acesta a fost semănat pînă la 20 octombrie, adică în cadrul epocii optime. Contribuţia acestui factor — epoca optimă — la obţinerea unei recolte mari de grîu, în condiţiile nefavorabile ale anului 1968, este evidentă.

Cercetările efectuate timp de 9 ani în toate zonele din ţară au dus la concluzia că soiurile intensive introduse recent în cultură sînt mai pretenţioase faţă de respectarea epocii de semănat, în comparaţie cu soiurile vechi locale. În medie, pe 9 ani, soiurile intensive şi-au redus producţia, în raport cu epoca în care au fost semănate, cu 500—2 000 kg la hectar. Rolul acestui mijloc fitotehnic în diminuarea efectelor secetei din acest an este subliniat şi de cifrele cuprinse în grafic, cifre ce reprezintă rezultatele obţinute la Fundulea, situată în centrul zonei afectate de secetă.

Concluzia ce se desprinde din interpretarea cifrelor însumate în grafic are contururi precise : grîul din soiul Bezostaia semănat la 1 octombrie 1967 a asigurat o producţie de 4 250 kg la hectar. Pe măsură ce semănatul a întîrziat, producţia a scăzut considerabil, diminuîndu-se cu 1 473 kg cînd semănatul s-a făcut la 1 noiembrie şi cu 2 338 kg cînd acesta a fost prelungit la 15 noiembrie. O scădere substanţială a producţiei — cu 904 kg la hectar—s-a înregistrat chiar şi în cazul cînd semănatul a fost efectuat în epoca I, dar la 15 septembrie, şi cu 774 kg/ha cînd s-a semănat după 15 octombrie. Iată o nouă confirmare a faptului că soiurile intensive au o perioadă optimă de semănat mult mai scurtă decît soiurile locale (există date experimentale care demonstrează că la soiurile locale producţia este practic egală, chiar în condiţiile cînd semănatul se face în cadrul unei epoci prelungite de la 1 septembrie la 1 noiembrie).

„Secretul" producţiei de 4 250 kg grîu la hectar poate fi explicat astfel : ploile care au căzut în luna septembrie în Cîmpia Dunării au creat în sol condiţii excepţionale pentru pregătirea patului germinativ şi răsăritul grîului. Soiul Bezostaia semănat la 1 octombrie, adică la începutul epocii optime, era deja răsărit la data de 12 octombrie. Precipitaţiile căzute în luna octombrie, cît şi zilele călduroase din luna noiembrie, care au alternat cu nopţi răcoroase, au favorizat creşterea şi dezvoltarea plantelor de grîu. Cele răsărite pînă la 1 noiembrie au profitat din plin de aceste condiţii optime şi au intrat în iarnă călite şi cu un sistem radicular dezvoltat în profunzime (pînă la 70 cm adîncime). În lunile de primăvară (martie-aprilie), ajutate de zilele călduroase şi de rezerva de apă existentă în sol, plantele de grîu au crescut intens, ajungînd ca, în momentul înspicatului, o parte din rădăcini să depăşească 2 m în adîncime. Datorită acestui fapt, grîul semănat în cadrul epocii optime a putut să se aprovizioneze cu apa necesară din straturile mai profunde ale solului şi să reziste foarte bine la seceta de lungă durată. (La Fundulea, timp de trei luni, în timpul vegetaţiei grîului — de la 15 martie şi pînă la 1 iulie — precipitaţiile căzute n-au însumat decît 34 mm).

Grîul semănat mai tîrziu n-a reuşit să-şi dezvolte în profunzime sistemul radicular pînă la intrarea în iarnă. Sistemul radicular s-a dezvoltat abia în primăvară, însă la o adîncime mult mai mică — 1—1.5 m. Rezerva de apă din sol, de pe această adîncime,s-a epuizat repede, pe de o parte datorită consumului plantelor, iar, pe de altă parte datorită evaporaţiei intense în zilele excesiv de călduroase din aprilie şi mai. Lipsa de umiditate în zona de absorbţie a sistemului radicular a făcut ca plantele semănate după epoca optimă să nu poată rezista la secetă. Iată explicaţia faptului că acelaşi soi, cultivat în condiţii agrotehnice şi climatice identice, a dat o producţie cu peste 2 300 kg mai mică la hectar.

Concomitent cu soiul Bezostaia, în experienţele de la Fundulea au fost studiate şi soiurile Scorospelka şi Triumph. Din cauza întîrzierii semănatului, şi aceste soiuri au suferit de secetă şi, în comparaţie cu situaţia cînd au fost semănate în epoca optimă, şi-au redus producţia cu 1 295—1 685 kg la hectar. Scăderi importante de producţie s-au înregistrat şi într-o serie de staţiuni din ţară. Semănatul după epoca optimă este cauza scăderii producţiei de grîu cu 860 kg la Mărculeşti, 1 100 kg la Şimnic şi cu 1 120 kg la Oradea.

Dar şi semănatul prea timpuriu poate da, în anumite condiţii, rezultate nesatisfăcătoare. În toate zonele de cîmpie din vestul sau sudul ţării, din Transilvania sau din Moldova, în toţi anii de experimentare s-au obţinut producţii mai mici atunci cînd grîul a fost semănat în jurul datei de 15 septembrie. În cazul semănatului foarte timpuriu, plantele cresc prea viguroase pînă la intrarea în iarnă şi sînt expuse, din această cauză, mai uşor atacului de boli şi dăunători. Pe de altă parte, s-a observat că aceste lanuri se şi îmburuienează mai puternic. Toate acestea duc la realizarea unei producţii al cărei volum este mai mic cu cel puţin 300—500 kg la hectar.

În etapa actuală, cînd agricultura este înzestrată cu suficiente maşini de semănat, nu mai este cazul să ne grăbim cu semănatul, dar nu se mai admite nici să întîrziem după epoca optimă.

Dr. ing. Nicolae ŞARPE
şef de laborator
la I.C.C.P.T.-Fundulea

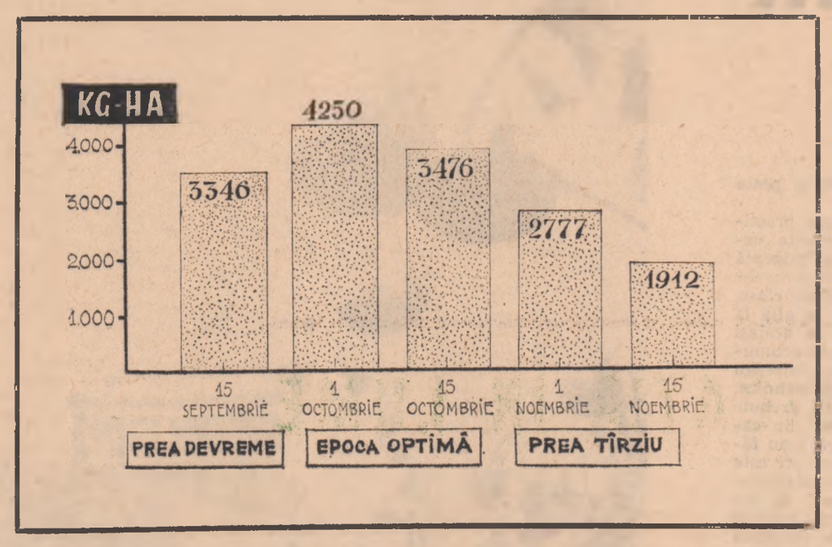

BULETIN AGROMETEOROLOGIC

Intervalul 3—9 septembrie s-a caracterizat prin alternarea zilelor cu vreme instabilă, cer acoperit şi precipitaţii locale, cu cele cu vreme frumoasă, cer variabil şi precipitaţii izolate sub formă de averse. Temperaturile medii diurne din aer au fost mai mari decît cele medii pluriannuale cu 1° la 3° (în cea mai mare parte a teritoriului). La 5 septembrie s-au înregistrat maximele cele mai ridicate din aer (31° la Băileşti ; 22° la Joseni şi Tg. Săcuiesc), iar la 9 septembrie temperaturile minime cele mai coborîte (4° la Joseni şi 18° la Rm. Sărat şi Constanţa). În stratul arabil al solului temperaturile medii din ultima zi oscilau între 16° şi 20°.

Precipitaţiile căzute au avut o repartiţie neuniformă pe teritoriu : astfel, pe zone restrînse din estul, vestul şi centrul ţării s-au măsurat cantităţi de 1 la 10 mm. În cea mai mare parte a Transilvaniei şi Banatului, în Muntenia şi bazinul mijlociu al Siretului cantităţile de apă au fost de 10 la 30 mm, iar în Oltenia de 30 la 75 mm, local depăşind această limită.

Precipitaţiile abundente din ultimele 2 luni au creat condiţii favorabile pentru dezvoltarea legumelor din cultura a doua şi pentru creşterea intensivă a plantelor furajere.

Pentru intervalul 12—18 septembrie — vreme în general frumoasă, cu cerul variabil. Poi slabe izolate. Vîntul va sufla slab pînă la potrivit predominînd din nord-est la începutul intervalului, apoi din sectorul sudic. Temperaturile minime vor fi cuprinse între 4° şi 14°, iar maximele între 18° şi 26°, izolat mai ridicate.

FAMILIA „UNIVERSAL-400"

(Urmare din pag 1)

Despre fiecare din cele şapte tipuri de tractoare s-ar putea spune foarte mult. Concepţia constructivă a lor a rezultat din genul lucrărilor pe care trebuie să le execute. „U-400" este destinat, în special, mecanizării unor lucrări, ca : arături pe soluri uşoare, semănat, prăşit, administrat îngrăşăminte chimice, combaterea dăunătorilor, cosit, greblat, transport. Tractorul legumicol se va caracteriza printr-o înălţime mai mare, cel viticol va avea o cale de rulare îngustă, care să-i permită să înainteze printre rîndurile de vie ; tractoarele pe şenile vor face faţă unor lucrări pe terenuri dificile, mai ales în pantă, atît în cultura mare, cît şi în viticultură şi pomicultură, iar pentru lucrări terasiere şi de şantier vor exista variante ale tractoarelor pe şenile.

Elementul comun al tuturor celor şapte tipuri de tractoare din familia lui „U-400" este motorul modern, în trei cilindri, cu injecţie directă, ce dezvoltă o putere maximă de 45 CP la 2400 de ture pe minut şi are un consum specific de combustibil redus : 180 g/CPh.

În construcţia motorului s-au adoptat soluţii din cele mai moderne : pompă de injecţie rotativă, cu un gabarit mult redus faţă de pompele obişnuite în linie, alternator în loc de dinam, instalaţie hidraulică dotată cu pompă de înaltă presiune (175 kg/cm²). Ridicătorul hidraulic permite controlul automat al adîncimii de lucru şi al forţei de tracţiune. Cutia de viteze este sincronizată, prin intermediul ei realizîndu-se şase viteze — între 2,3 km/oră şi 23,4 km/oră — pentru mersul înainte şi două — între 3,4—12 km/oră — pentru mersul înapoi. Fiind echipat cu un reductor suplimentar, se pot obţine, de asemenea, viteze lente, de pînă la 0,8 km/oră, ceea ce permite adaptarea tractorului la o gamă foarte largă de lucrări. Ecartamentul se poate realiza între 1515—2215 mm, iar raza de întoarcere este de minimum 3,2 metri. Greutatea tractorului „U-400" este redusă, de 1 480 kg, revenind 33 kg/CP.

Acestea sînt cîteva din performanţele noului tractor românesc, cu ajutorul căruia, în perioada imediat următoare, oamenii muncii din agricultură vor putea să diversifice lucrările agricole, să obţină producţii sporite în condiţii de rentabilitate.

Imperativul zilei în zootehnie: asigurarea necesarului de furaje

Anii secetoşi impun măsuri speciale

În condiţiile anului acesta, cînd, datorită perioadelor prelungite de secetă, producţia de furaje a fost afectată mai ales în zonele de stepă şi silvostepă, problema recoltării, conservării şi preparării diferitelor categorii de nutreţuri capătă un caracter deosebit.

Astfel, recoltarea şi însilozarea porumbului în faza optimă urmează a se face mai devreme decît în anii normali. În situaţia în care plantele au intrat în faza de ofilire prelungită, fără perspective de redresare, e bine să se treacă la însilozarea imediată, indiferent de stadiul de vegetaţie în care se găsesc.

Deoarece fenomenul de ofilire poate să apară în vetre izolate, cum s-a observat la unele culturi din Bărăgan, este indicat ca şi recoltarea să înceapă cu vetrele respective. Pentru evitarea pierderilor produse de vînt în timpul recoltării şi pentru sporirea capacităţii de lucru a remorcilor, se recomandă echiparea lor cu înălţătoare şi prelungirea elevatoarelor de la combină cu apărătoare din pînză cauciucată (reforme de la pina transportoare de la combina C-1), care să dirijeje masa tocată numai la remorcă. Recoltarea cît mai aproape de sol, evită pierderi importante de nutreţ.

Organizarea lucrărilor de recoltat şi însilozat trebuie făcută în funcţie de capacitatea silozurilor, concentrîndu-se toate forţele astfel încît încărcarea, tasarea şi acoperirea unui siloz să nu depăşească 2 zile.

Dintre resursele importante de nutreţ, rezultate de la alte culturi, în această perioadă să ne îndreptăm atenţia spre recoltarea şi însilozarea coletelor şi frunzelor de sfeclă de zahăr, frunzelor şi tulpinilor încă verzi de floarea-soarelui, rădăcinilor de la semincerii de sfeclă, tulpinilor de sorg pentru mături, cocenilor de porumb, precum şi asupra resturilor de tulpini şi frunze din grădinile de legume.

Întîrzierea recoltării cocenilor, duce nemijlocit la pierderi.

Însilozarea s-a dovedit cea mai indicată metodă de conservare a cocenilor de porumb. Pentru însilozare, pe baza cercetărilor efectuate de Institutul de cercetări zootehnice, au fost extinse în producţie o serie de procedee eficiente, ca : însilozarea cu adausuri de saramură (1 la sută), apă melasată, (2 la sută), borhoturi lichide, însilozarea în amestec cu plante suculente — dovleci, colete şi frunze de sfeclă, resturi din grădina de legume. La folosirea soluţiilor trebuie să se asigure cantitatea de lichid necesară pentru obţinerea unei mase de însilozat, cu umiditate optimă de 65-70 la sută.

Pe solurile fără aport freatic şi neirigate din stepă şi silvostepă, lucerna a dat pînă în prezent producţii destul de reduse. În momentul de faţă, pe mari suprafeţe lucerna are 15-20 cm înălţime şi este înflorită parţial sau total. O asemenea cultură nu mai este capabilă să valorifice eficient precipitaţiile, deoarece formarea şi creşterea lăstarilor noi este inhibată de lăstarii deja formaţi. De aceea, pentru asigurarea unei producţii satisfăcătoare la coasa următoare recoltarea lucernei în acest moment, devine o condiţie obligatorie. Păşunatul nu este indicat deoarece favorizează tasarea solului şi distrugerea plantelor, fapt care periclitează nu numai recolta următoare, ci şi producţia anilor următori.

Ing. Ion ŢIRU
Ing. Fană POPA
de la Staţiunea
experimentală Brăila

ÎN JUDEŢUL BRAŞOV

Recoltarea fîneţelor naturale este mult rămasă în urmă

Toamna este, prin excelenţă, anotimpul recoltării viilor, livezilor, cartofilor, porumbului, otavei, al pregătirilor pentru recolta viitoare. A vorbi acum despre cositul fînurilor care trebuia terminat încă înainte de începerea secerişului, înseamnă a da înapoi filele calendarului. Şi totuşi, în judeţul Braşov, aproape de sfîrşitul lunii august mai erau nerecoltate (la prima coasă) aproape 2 000 de hectare de fîneţe naturale.

E drept că în judeţ sînt multe cooperative agricole, ca cele din Feldioara, Măeruş, Codlea, Hălchiu, Hărman, Vulcan şi altele, unde recoltatul fînurilor s-a încheiat cu 5—6 săptămîni în urmă, asigurîndu-se condiţii optime şi pentru obţinerea unei recolte bune de otavă. În alte cooperative însă, ca cele din Dopca, Felmer, Soarş, Ucea de Sus, Dumbrăviţa, Purcăreni se mai găsesc şi azi zeci şi chiar sute de hectare de fîneţe naturale pe care nu s-a efectuat nici prima coasă. La Dopca, de exemplu, preşedintele **Victor LEUCĂ** şi inginerul **Radu TATUŞESCU** nu ne-au putut explica de ce, pînă la perioada la care ne referim, au fost cosite numai 125 de hectare de fîneaţă din cele 660 existente. În perioada 18 iulie—21 august, aici s-a strîns fînul de pe numai 45 de hectare, adică cu o viteză zilnică de 1,36 hectare.

Vecină cu Dopca este cooperativa agricolă din Racoş. Aici, deşi pînă la data de 21 august cositul se efectuase pe aproape întreaga suprafaţă de fîneaţă, unele parcele cosîndu-se chiar cu 6—7 săptămîni în urmă, fînul n-a fost adunat. Sute de căpiţe, înnegrite de ploi, în care o parte din nutreţ a putrezit, zăceau înşiruite pe cîmp. **„La noi** — afirma **Andrei NEMES**, preşedintele consiliului popular comunal, **există obiceiul ca fînul să fie depozitat în stoguri direct pe fineaţă".**

Tradiţiile valoroase trebuie, fără îndoială, stimulate, dezvoltate, dar „obiceiul" de a depozita fînul pe cîmp, la cîţiva kilometri de locul de consum, de unde să-l transportaţi iarna la grajduri este cît se poate de dăunător.

Într-o asemenea situaţie, cînd problema asigurării unor cantităţi suficiente de nutreţuri pentru efectivele de animale constituie o sarcină deosebit de importantă pentru toţi cei care lucrează în agricultură, tărăgănarea care persistă este îngrijorătoare. Organele agricole judeţene şi conducerile unităţilor agricole cooperatiste au datoria să ia măsuri neîntîrziate pentru terminarea grabnică a recoltării fînurilor şi utilizării tuturor resurselor furajere existente în vederea echilibrării balanţei furajere.

B. IONESCU

CONGRESUL INTERNAȚIONAL AL VIEI ȘI VINULUI

Joi dimineața a avut loc în Palatul Marii Adunări Naționale cea de-a 48-a adunare generală a Oficiului internațional al viei și vinului, condusă de președintele oficiului, Asensio Villa.

Directorul general al Oficiului internațional al viei și vinului, René Protin, a prezentat raportul de activitate al comisiilor tehnice permanente și al grupelor de lucru din cadrul acestor comisii, precum și raportul asupra gestiunii financiare pe anul 1967 și proiectul de buget pe anul 1969.

În continuare, René Protin a anunțat premiile acordate de juriul O.I.V. în mai 1968, pentru lucrări științifice. Premiul clasa A în domeniul tehnicii viticole a fost decernat acad. prof. dr. Gherasim Constantinescu pentru „Ampelografia României", lucrare apreciată ca monumentală prin proporțiile și valoarea ei științifică. Premiul clasa B în domeniul tehnologiei produselor viei a fost acordat specialistului cehoslovac A. Minarik, pentru lucrarea „Ecologia speciilor naturale de drojdii de vinuri în Cehoslovacia", iar premiul clasa D — literatură și istorie, lui Lamberto Paronetto (Italia), pentru lucrarea „Magnificul Chianti".

Adunarea generală a ascultat apoi raportul privind situația viticulturii pe glob în anul 1968.

În încheierea lucrărilor, adunarea generală a ales noul consiliu pe o perioadă de 3 ani. Președinte al Oficiului internațional al viei și vinului a fost ales în unanimitate acad. prof. dr. Gherasim Constantinescu. Vicepreședinți au fost aleși reprezentanți ai Cehoslovaciei și Tunisiei și continuă mandatul în această calitate al reprezentanților Luxemburgului și R. F. a Germaniei.

★

La amiază, participanții la cel de-al XII-lea Congres internațional al viei și vinului au plecat într-o călătorie de studii în Dobrogea, unde au vizitat podgoriile Murfatlar, combinate de vinificație, precum și stațiunile balneare de pe litoralul românesc al Mării Negre, locuri istorice și diferite alte obiective de interes turistic.

★

Sîmbătă dimineața, la Palatul Marii Adunări Naționale a avut loc ședința de închidere a lucrărilor celui de-al XII-lea Congres internațional al viei și vinului. Congresul a adoptat zece rezoluții privind problemele dezbătute, rezoluții menite să aprofundeze și să dezvolte activitatea desfășurată de O.I.V. în vederea progresului viticulturii pe plan mondial. Rezoluțiile stabilesc, între altele, crearea unui grup de lucru în cadrul Oficiului internațional al viei și vinului pentru genetică și ameliorarea viței de vie, precum și organizarea de simpozioane pe această temă ; organizarea unui colocviu privind bazele științifice ale sistemului de tăiere și conducere înaltă a viței de vie ; constituirea unui grup de lucru pentru studierea dimensiunilor și structura optimă a întreprinderilor viticole și vinicole. Sînt expuse, totodată, o serie de recomandări cu privire la dezvoltarea cercetării științifice pentru obținerea de vinuri de calitate, tehnologia preparării, aprofundarea studiilor în legătură cu prepararea vinurilor spumoase, codificarea metodelor de dozare a enzimelor, vitaminelor și materiilor azotate din vin, intensificarea schimburilor de rezultate științifice între specialiștii din domeniul viticulturii, oenologiei și economiei viticole.

S-a hotărît ca următorul congres — cel de-al XIII-lea — să aibă loc în 1971 în Argentina.

În încheierea lucrărilor, prof. dr. docent David Davidescu, președintele comitetului român de organizare, a mulțumit participanților pentru contribuția adusă la reușita acestei importante reuniuni internaționale. Cred — a spus vorbitorul — că sînt în asentimentul dv. cînd afirm că valoroase concluzii degajate din analiza unui cerc variat de probleme cu privire la situația actuală și la tendințele de viitor ale viticulturii și vinificației, dezbătute cu o înaltă competență, vor spori eficacitatea activității viitoare a tuturor. Transmitem participanților la congres, și prin ei popoarelor lor, dorința noastră de a menține și dezvolta relațiile de colaborare constructivă în domeniul viticulturii și al vinificației, ca și în alte sectoare ale economiei, științei și culturii, în interesul progresului și al păcii în lume.

Președintele congresului, Asensio Villa, a adus mulțumiri tuturor celor care au participat la buna desfășurare a lucrărilor congresului. El a arătat că rezoluțiile adoptate, concluziile lucrărilor relevă însemnătatea lor deosebită în perioada actuală, cînd în multe țări se manifestă o oarecare neliniște în ce privește viitorul viticulturii. La baza oricărei politici trainice viticole, a subliniat Asensio Villa, la baza oricărei evoluții a tehnicii stă munca fiecărui cercetător în laboratorul său. Dar toate descoperirile trebuie să fie confruntate cu realitățile profesionale ale viticultorului, să se țină seama de reacțiile materiei vii, să fie luate în considerație varietatea solurilor și capriciile climatelor. Organizația noastră se ocupă de aceste probleme. Multe dintre ele, timp de o săptămînă, au fost dezbătute de savanți și tehnicieni, de economiști, directori din institute de specialitate, care și-au confruntat ideile, au expus greutățile și au căzut de acord că au pregătit drumul soluțiilor pentru viitor. S-a depus o muncă nobilă și rodnică pentru care vă mulțumesc și vă felicit.

Participanții la cel de-al XII-lea Congres internațional al viei și vinului au adresat o telegramă tovarășului Ion Gheorghe Maurer, președintele Consiliului de Miniștri, în care exprimă recunoștință guvernului român pentru primirea călduroasă ce le-a fost făcută, pentru ospitalitatea excepțională care le-a fost acordată și remarcabilele mijloace puse la dispoziție pentru buna desfășurare a lucrărilor, ca și pentru multiplele mărturii de simpatie cu care i-a înconjurat poporul român.

★

Sîmbătă, vicepreședintele Consiliului de Miniștri, Iosif Banc, a oferit în saloanele Casei Centrale a Armatei o recepție în cinstea participanților la cel de-al XII-lea Congres internațional al viei și vinului.

Au participat Vasile Vîlcu, președintele Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție, Nicolae Giosan, președintele Consiliului Superior al Agriculturii, Bucur Șchiopu, ministrul industriei alimentare, Adrian Dimitriu, ministrul justiției, Mircea Malița și Vasile Gliga, adjuncți ai ministrului afacerilor externe, membri ai conducerii unor departamente economice, directori de institute de cercetări, academicieni și alți oameni de știință.

În timpul recepției, care s-a desfășurat într-o atmosferă prietenească, Iosif Banc și Asensio Villa (Spania), președintele congresului, au rostit toasturi.

★

Între 8 și 12 septembrie, participanții la congres întreprind o călătorie de studii în mari podgorii ale țării noastre.

IMPRESII DESPRE CONGRES ȘI DESPRE VIZITA ÎN ROMÂNIA

Eladio ASENSIO VILLA (Spania), președintele celui de-al XII-lea Congres internațional al viei și vinului :

Impresia mea generală asupra congresului este optimă, atît în ceea ce privește organizarea lui, cît și asupra viilor vizitate și vinurilor degustate, și mai ales asupra oamenilor pe care i-am cunoscut. Nu cred că, undeva, un congres va putea fi organizat mai bine ca acesta.

Din cele afirmate trebuie înțeles că O.I.V. este un organism cu caracter internațional, cel mai mare apărător al intereselor viticulturii. El mijlocește nu numai cunoașterea tehnicii, ci și a oamenilor între ei. Actualul congres ne-a permis să cunoaștem nu numai viile și vinurile românești ci și poporul dumneavoastră. Românii sînt amabili, cuceritori, surîzători, au caracter latin, într-un cuvînt, sînt foarte, foarte simpatici, ceea ce te îndeamnă să vorbești cu ei deschis.

Fermele de stat sînt magnifice. Ele sînt bine întreținute, dotate cu tehnică modernă, iar strugurii și vinurile — foarte bune. Cele văzute mă fac să sper că în viitor, cu tehnica de care dispuneți și cu oamenii dv. bine pregătiți veți face din viticultura românească o viticultură de mare renume. M-a impresionat îndeosebi faptul că fiecare om își iubește foarte mult regiunea în care lucrează, că, simțindu-se legat de pămîntul regiunii, el depune foarte mult suflet în tot ceea ce face.

Paul Fernand PANSIOT, șeful subdiviziei culturi pomicole și legumicole, Divizia producției vegetale și a protecției plantelor — F.A.O. :

Revenind în România după patru ani, am fost impresionat mai ales de amploarea rezultatelor obținute în stațiunile experimentale. Consider că ele constituie un foarte bun model și eu aș dori să existe cît mai multe stațiuni ca ale dumneavoastră și în alte țări.

Congresul a fost formidabil organizat, de oameni capabili. Sînt foarte mulțumit de primirea care ne-a fost rezervată, de amabilitatea și căldura cu care am fost înconjurați. Programul lucrărilor nu a fost prea încărcat, bine echilibrat ceea ce ne-a permis să vedem și alte aspecte din țara dv. Mi-a plăcut mult litoralul dumneavoastră pentru frumusețea lui și pentru bogăția de flori care se găsesc pretutindeni.

Albert LALLE, președintele Comitetului național de vinuri, Dijon — Franța :

România a făcut, în general, mari progrese în viticultură și vinificație, ca de altfel în toate domeniile. M-au impresionat în mod deosebit construcțiile noi și ritmul în care se construiește.

Pavel Iakovlevici GOLODRIGA, directorul Institutului de la Magaraci (U.R.S.S.) :

La congres s-au întîlnit cei mai importanți specialiști în sarcina cărora cade rezolvarea problemelor viticulturii și vinificației din lume.

Congresul s-a desfășurat într-o atmosferă de prietenie și înțelegere între delegați. Aceasta a contribuit la rezolvarea problemelor care stau în fața specialiștilor. Sîntem convinși că schimbul de păreri pe care aceștia l-au realizat va fi folositor înfloririi viticulturii și vinificației.

Delegația sovietică și-a adus contribuția la lucrările congresului.

Socotim că președintele ales de O.I.V., profesorul Gherasim Constantinescu, care este un bun specialist și un organizator cu experiență, va reuni și de acum înainte pe specialiști în direcția rezolvării celor mai actuale probleme care stau în fața viticulturii și vinificației.

În ceea ce privește contribuția cercetătorilor români — trebuie să subliniez că îi cunoaștem pe mulți din rîndurile lor — la lucrările congresului, mi s-au părut foarte interesante cercetările privind avertizarea și prognoza la mana viței de vie.

Excursia de studii în Dobrogea a fost foarte bine organizată. Cu prilejul acesteia am putut cunoaște realizări românești în domeniul viticulturii și vinificației. Vizitînd Stațiunea experimentală Murfatlar am cunoscut multe lucrări foarte interesante realizate de cercetătorii stațiunii, pe care le-au apreciat și alte delegații.

Noi ne bucurăm de succesele României în ramura viticulturii și vinificației. Dorim colegilor noștri români, în continuare, noi succese în dezvoltarea viticulturii României, în folosul poporului.

Tomonosuke IMAI, reprezentant al Asociației viticole a Japoniei, președinte al firmei Sadoya și comp., Kofu — Japonia :

Particip pentru a treia oară la congresul viei și vinului. Delegația Japoniei a venit la București cu 10 membri, reprezentînd cea mai numeroasă participare de pînă acum la această manifestare. Pînă în prezent noi nu am cunoscut bine viticultura și vinificația din România, dar acum am avut ocazia s-o cunoaștem bine și am rămas surprinși de dezvoltarea tehnică a viticulturii și vinificației dumneavoastră.

Toți membrii delegației noastre sînt foarte mulțumiți de acest congres, minunat organizat.

Doc. ing. Alojz VERES — directorul Institutului de cercetări viti-vinicole Bratislava — R. S. Cehoslovacă :

În ultimul timp am participat la toate congresele O.I.V.-ului și pot să afirm că cel de-al XII-lea, care s-a desfășurat în țara dv. a fost foarte, foarte bine pregătit. Mă refer la condițiile bune de lucru în care s-au desfășurat lucrările, astfel încît au putut fi dezbătute toate problemele importante.

Sînt pentru a treia oară în România și vreau să remarc, în primul rînd, că la dv. există suprafețe mari cu vii și se pune accent pe modernizarea viticulturii și a producției de vinuri, în vederea obținerii unor producții cu indici economici înalți. Am gustat cîteva vinuri care mi-au plăcut foarte mult.

Mulțumim tuturor organizatorilor acestui congres și vă asigur că îmi voi aminti cu plăcere de România.

Ridha BOUHALILA, inginer șef, directorul Laboratorului central al Tunisiei.

Taoufik BEN AMOR, inginer, profesor la Școala națională superioară de agricultură din Tunis :

Am fost plăcut surprinși de progresele realizate în agricultura României, în general, și mai ales pe planul cercetării științifice agricole.

Vizita la Stațiunea experimentală Murfatlar, felul în care sînt conduse cercetările în diferite domenii ale viticulturii ne-au lăsat o foarte bună impresie. Ținînd seama de valoarea cercetărilor efectuate, ca și de faptul că, în general, condițiile de climă și sol din Dobrogea sînt destul de asemănătoare cu cele din țara noastră, anumite rezultate ar putea fi aplicate și la noi, în Tunisia.

Ambianța regiunilor vizitate ne-a fermecat. De aceea le vom păstra o amintire de neuitat. Sperăm să folosim exemplul celor văzute, lucru care ar fi folositor nu numai Tunisiei, ci și altor țări viticole. Avem în vedere organizarea rațională a activității și echipamentul folosit, care nu pot decît să determine o creștere a productivității și a calității produselor viticole.

Primirea călduroasă, frățească ce ni s-a făcut, ne-a copleșit.

Luis COSTA e SOUSA, profesor la Institutul superior de agronomie din Lisabona — Portugalia.

Vitorino CARDOSO VALENTE, inginer agronom în Direcția generală a serviciilor agricole (Portugalia) :

Congresul a avut o mare însemnătate științifică în primul rînd pentru că a permis participanților desfășurarea unui larg schimb de cunoștințe. În același timp, șederea în România ne-a dat prilejul să cunoaștem un univers nou în viticultură, cel pe care îl ilustrează viile dv.

În primul rînd, însă, aș vrea să-mi manifest satisfacția pentru ospitalitatea și amabilitatea cu care am fost primiți în țara dv.

Ca specialist am reținut o sumedenie de lucruri care mi-au produs o impresie foarte bună și aceasta în condițiile unei vizite foarte scurte în țara dv. Am remarcat cu încîntare faptul că plantațiile de vii ocupă suprafețe mari — iar în cadrul acestora se acordă atenție expoziției, utilizării raționale a solului, executării lucrărilor — faptul că se folosesc plivitul chimic, irigarea de fertilizare.

În mod deosebit mi-au atras atenția lucrările experimentale care se fac în România în diferite domenii ale viticulturii. De altfel, ele și-au găsit o semnificativă reflectare în lucrările prezentate de oamenii de știință români în cursul congresului nostru. Acestea au adus numeroase sugestii care pot interesa și alte țări, contribuind la nivelul științific înalt al reuniunii care, în ansamblul ei, a pus în lumină multe elemente noi și foarte interesante.

E cu totul incontestabil cîștigul mare care rezultă pentru viticultura românească, și chiar pentru cea din alte țări, de pe urma lucrărilor experimentale întreprinse în țara dv., o dată cu transpunerea lor în practica curentă. Trebuie subliniat — din același punct de vedere, economic — avantajul pe care îl oferă unitățile de cercetare pe suprafețe mari, cum aveți dv.

Benjamin SAFRAN, specialist principal în domeniul viticulturii al Ministerului Agriculturii,

Gideon KOTTLER, directorul stabilimentelor W.E.S.T. Wine and Spirits Trade Ltd (Israel) :

Apreciem călduros organizarea congresului care a fost realmente extraordinară. Însăși călătoria de studii în Dobrogea este, în acest sens, o dovadă în plus și o realitate. Ați arătat, cu acest prilej, mult din ceea ce ați realizat. Aceasta ne-a oferit posibilitatea de a aprecia, de a învăța văzînd viile pe suprafețe mari, care pot fi lucrate mecanizat și care constituie terenul unor eficiente cercetări științifice.

Pe plan științific avem, de asemenea, de remarcat lucruri importante. Comunicarea prezentată la congres de profesorul Gherasim Constantinescu ne-a oferit o idee completă asupra realizărilor viticulturii românești. Totodată, raportul general al profesorului Neagu a reprezentat o lucrare cuprinzătoare asupra geneticii și ameliorării viței de vie. El a reușit să facă un lucru foarte important — sinteza rapoartelor naționale, o muncă deloc ușoară, a cărei rezultate trebuie subliniate. Alte lucrări românești, prezentate congresului ne-au produs aceeași bună impresie. Acestea, evident, nu epuizează reușitele dv în domeniul cercetării în viticultură. O dovadă semnificativă o constituie Ampelografia, această operă vastă care a obținut, în mod justificat, în unanimitate, premiul I al O.I.V.

Sîntem entuziasmați de ceea ce am văzut în România, ca și de primirea călduroasă de care ne-am bucurat.

În numărul viitor vom publica în continuare declarații ale participanților la Congres.

Pagină realizată de Sonia MARCARIAN, Stelian VOINEA și Adrian COSTA

VITICULTURA ȘI VINIFICAȚIA ÎN LUME

Dezbătînd în cele două secții — viticultură și vinificație — și în ședințe comune, problemele cultivării viței de vie, ale producerii vinurilor și ale exploatării întreprinderilor viticole, participanții la congres au pus în evidență rezultatele, preocupările și tendințele existente în aceste direcții, în momentul de față, pe glob. Prezentăm în cele ce urmează cîteva din temele discutate în secția de viticultură.

Genetica și ameliorarea viței de vie

Raportul general cu această temă, întocmit și prezentat de prof. dr. doc. Marin Neagu (România) pe baza rapoartelor naționale a 16 țări, s-a ocupat, într-un prim capitol, de **organizarea pe plan mondial a cercetărilor de genetică și ameliorare a viței de vie.** Importanța acestor lucrări este unanim recunoscută în toate țările. În stadiul actual, cercetările se desfășoară mai ales în instituții de stat — în institute specializate în genetica și ameliorarea viței de vie, în institute de cercetări viti-vinicole sau horticole, în institute de cercetări agronomice, în instituțiile de învățămînt superior, universități sau școli de agricultură — iar în unele țări și în instituții particulare.

În prezent, aproape în toate țările viticole, lucrările practice de ameliorare au luat-o înaintea preocupărilor teoretice și constituie un punct de plecare solid pentru cercetările fundamentale ale geneticii (Bulgaria, Cehoslovacia, Israel, Portugalia, România, Ungaria etc). Se remarcă, de asemenea, că, în timp ce ameliorarea prin selecție clonală și hibridare intraspecifică și, mai ales, prin crearea de portaltoi se întîlnește în aproape toate țările viticole, crearea de soiuri noi, superioare, rezistente la boli și geruri e limitată numai la cîteva țări (Franța, R.F. a Germaniei, S.U.A., U.R.S.S.) care dispun de o bază materială mai dezvoltată.

Raportul se ocupă în continuare, de problema cunoașterii profunde a materialului de plecare de care depinde elaborarea, perfecționarea, alegerea și aplicarea diferitelor metode de ameliorare.

Au fost discutate, de asemenea, posibilitățile și rezultatele obținute prin folosirea agenților mutageni, a heterozisului și a poliploidiei, ca metode de ameliorare. Apreciindu-se că în această direcție mai sînt necesare eforturi susținute pentru a se putea trece la generalizarea lor în practică, rezoluția recomandă :

unificarea, eventual elaborarea de metode de ameliorare, capabile să pună în valoare în cel mai scurt timp fenomenele genetice și mai ales heterozisul.

Principala metodă de ameliorare este considerată — prin rezultatele obținute timp de un secol — hibridarea sexuată, cu diferitele ei variante : naturală, intraspecifică, interspecifică și intergenerică.

Cea mai răspîndită, **hibridarea intraspecifică** este folosită astăzi în aproape toate țările viticole, posibilitățile pe care le oferă fiind departe de epuizare. Prin această metodă sortimentele naționale s-au îmbogățit în ultimii 30—40 de ani cu numeroase soiuri de calitate.

În mod spectaculos și-a dovedit valoarea și **hibridarea interspecifică,** americanii și francezii fiind primii care au aplicat-o la vița de vie. Iată obiectivele urmărite azi în lume prin această metodă : obținerea hibrizilor direct producători, de masă și vin (în special în Franța), care, dacă îi interesează mai puțin pe producători, sînt folosiți de unii ameliboratori (Bulgaria, România, Cehoslovacia), obținerea, într-un număr din ce în ce mai mare de țări, de portaltoi mai bine adaptați condițiilor naturale, specifice diferitelor podgorii, obținerea de vită de vie cu rezistență la mildioză, filoxeră, ger (R.F. a Germaniei, S.U.A., U.R.S.S., Franța).

Hibridarea intergenerică, încercată parțial în unele țări nu dă încă rezultate satisfăcătoare.

Hibridarea naturală, mai puțin răspîndită, se soldează cu unele rezultate bune (Spania, România, R.F. a Germaniei).

Deși are posibilități mai limitate decît hibridarea, **selecția clonală** și-a dovedit valoarea ca metodă de ameliorare a randamentului și, parțial, a calității soiurilor vinifera și a portaltoilor existenți. Se aplică pe scară mare în Austria, Cehoslovacia, Elveția, Franța, R.F. a Germaniei, Italia, România etc.

Spre deosebire de selecția clonală, practicată numai în stațiuni experimentale, **selecția în masă** se aplică fără restricție, în aproape toate țările. Ea a devenit o etapă necesară a ansamblului de măsuri agrotehnice aplicate în cultura rațională a viței de vie și își va menține utilitatea chiar și atunci cînd selecția clonală va fi generalizată și cînd, pentru înființarea plantațiilor viticole, se vor folosi numai cloni.

Importanța acestor căi de ameliorare este subliniată și în rezoluția adoptată, care recomandă :

aplicarea metodelor, ca selecția și hibridarea, care s-au dovedit eficace, în ameliorarea soiurilor de viță roditoare și a varietăților de portaltoi, ținînd seama și de starea lor sanitară.

Considerînd problema **verificării și omologării noilor soiuri** foarte importantă și, ca urmare deosebit de necesară pentru stabilirea unei soluții în stare să servească interesele esențiale ale viticulturii, raportul a prezentat diferitele forme prin care este rezolvată ea în unele țări. S-a subliniat în acest sens, rolul statului care, ca principal beneficiar are cel mai mare interes ca producția să fie ajutată prin introducerea soiurilor de mare valoare, pe suprafețe din ce în ce mai mari, într-un timp, cît mai scurt și fără greșeli. De altfel, și rezoluția recomandă în această privință ca

omologarea, pe plan național, a noilor cloni și soiuri să se facă de organisme de stat specializate.

★

Printre alte probleme larg dezbătute în secția de viticultură se situează, pe prim plan și **sistemele de tăiere și conducerea înaltă a viței de vie.** Expunerea privind bazele științifice ale acestor sisteme (I.M. Cosmo — Italia) și comunicarea prezentată de ing. Valeriu Popa (România) au suscitat un deosebit interes.

Printre factorii care favorizează și de care trebuie să se țină seama în cultura înaltă a viței de vie, au fost enumerați : **condițiile ecologice** (influența climatului temperat — umed care determină necesitatea de a îndepărta vegetația de sol și influența microclimatului din jurul plantei), **condițiile de sol, caracteristicile genetice ale soiurilor roditoare și ale portaltoilor,** care trebuie să fie adaptate acestui mod de cultură.

Comunicarea cercetătorului român a prezentat rezultatele obținute în condițiile țării noastre precizînd în special, relațiile dintre modul de conducere a viței de vie și climatul local. Au reținut atenția îndeosebi, problemele legate de formarea tulpinii și cordoanelor, studiul soiurilor care se pretează acestei culturi în țara noastră precum și rezultatele cercetărilor privind calitatea recoltei.

În expunerea **„MODERNIZAREA PODGORIILOR PE TERENURILE ÎN PANTĂ"** (O.F. Gonçalves — Portugalia) soluțiile preconizate privesc amenajarea de culturi pe curba de nivel, pe terase înguste și pe terase largi, indicîndu-se, la fiecare, avantajele și dezavantajele. Este propusă, de asemenea, o schemă, de experimentare pe terenuri cu diferite pante, pentru determinarea eficienței tehnice și economice a măsurilor antierozionale și a mașinilor, precum și stabilirea unei pante maxime peste care cultura viței de vie să nu mai fie admisă. În discuțiile purtate a fost deosebit de apreciată intervenția specialiștilor români care au împărtășit experiența țării noastre în această direcție.

Completă și utilă, așa cum a fost considerată de congres, expunerea **„NUTRIȚIA MINERALĂ A VIȚEI DE VIE ÎN RAPORT CU FIZIOLOGIA PLANTEI ȘI APLICAREA ÎNGRĂȘĂMINTELOR"** (prof. dr. doc. David Davidescu — România) atacă o problemă interesantă pentru practică și pentru știință. Așa cum precizează expunerea, capacitatea viței de vie de a folosi elementele nutritive depinde de factorii care condiționează creșterea și dezvoltarea, de factorii climatici, de intensitatea fotosintezei, de proprietățile solului, de soi, de portaltoi precum și de agrotehnică. Studiile efectuate în ultimii zece ani au contribuit la cunoașterea mai profundă a sistemului sol-plantă, ceea ce a dat posibilitatea să se elaboreze recomandări mai raționale din punct de vedere economic, care să asigure un spor calitativ și cantitativ al producției.

TUMORILE BACTERIENE ALE VIȚEI DE VIE. Această temă a fost pe larg tratată într-o expunere și două comunicări (P. Ragala — Cehoslovacia, N. Zinca — România, E. Raicov — Bulgaria).

S-a prezentat sinteza celor mai recente cercetări privind biologia agentului patogen, influența gerului și a altor factori asupra dezvoltării bacteriei, precum și rezultatele obținute prin aplicarea diferitelor metode de tratament. A reieșit în evidență eficiența superioară a măsurilor profilactice preventive.

În numărul viitor vom continua prezentarea problemelor luate în discuție la Congresul internațional al viei și vinului.

Vinurile produse în Dobrogea au fost apreciate cu multă competență la degustarea organizată în acest scop la Stațiunea experimentală Murfatlar (foto dreapta)

Participanții la congres vizitînd viile Intreprinderii agricole de stat Murfatlar (foto jos)

PROFIL

Pe moș Constantin STELIAN îl cunosc bine toți țăranii cooperatori din Poenarii Apostoli, județul Prahova. Se spune despre el că trăiește cîte doi ani într-un an. Și dacă te iei după fapte cam așa-i. La încheierea bilanțului, pe lîngă aproape 4 000 de kilograme de grîu, porumb și alte produse, moș Costică s-a întors acasă și cu 12 696 lei, reprezentînd toate, rodul celor 647 de zile-muncă efectuate într-un an.

Ca îngrijitor-mulgător la ferma de vaci a cooperativei, al cărei membru este încă de la înființare, s-a legat mult de această muncă. Dovada : la cei aproape 70 de ani, pe care îi are, nici nu se gîndește să se pensioneze. Îngrijește și hrănește cu grijă vacile din lotul ce-l are în primire și se interesează îndeaproape de sănătatea lor ; anul trecut, de la fiecare vacă a obținut cîte un vițel și cîte 2 140 de litri de lapte, depășind planul stabilit.

Cînd îi cerî să-ți vorbească de familia sa, mustața îi tremură de freamătul unei bucurii lăuntrice, a datoriei împlinite.

A crescut cinci copii și i-a văzut pe toți așezați la casele lor. Este sănătos și în plină putere, gata oricînd să se ia la întrecere cu cei tineri. Casa îi este îmbelșugată și împreună cu băbuța își petrece în tihnă bătrînețele.

O DATĂ ÎNCHEIAT, CONTRACTUL OBLIGĂ

În relațiile economice dintre unități, indiferent de natura lor, contractul are putere de lege, ambii parteneri avînd răspunderi egale în respectarea sarcinilor înscrise. Pe această linie, pentru a reliefa modul cum unitățile agricole, în calitate de furnizor, cît și întreprinderile industriale, în calitate de beneficiar, și-au îndeplinit sarcinile contractuale pe primele șapte luni ale anului, am purtat o discuție cu mai mulți reprezentanți ai unor unități economice din județul Constanța.

— Punctul de vedere al contractului — **— ne-a spus tov. ing. Gh. ANGHEL, vicepreședinte la uniunea cooperatistă județeană** — îl constituie producția, baza materială a acesteia. În prezent, cooperativele agricole din județ livrează statului, pe baza contractelor încheiate, o gamă largă de produse agroalimentare. În primele șapte luni ale acestui an ele au realizat și depășit sarcinile contractuale la lînă, carne de pasăre, carne de taurine. Mai slab stăm la carnea de porc, unde unitățile au rămas în restanță cu 343 de tone, iar la laptele de vacă nu s-a predat, față de prevederile contractelor din perioada amintită, cantitatea de peste 14 000 hl.

— Care sînt cauzele nerealizării prevederilor contractuale la unele sortimente ?

— Seceta din prima parte a anului a diminuat producția de furaje, care la rîndul ei, a influențat producția zootehnică. Aceasta nu este însă principala cauză ci, mai degrabă, faptul că în unele unități producția n-a fost suficient de bine organizată și urmărită. De pildă, față de 0,98 fătări planificate pe scroafă, s-au realizat doar 0,65. Adăugînd la aceasta numărul mic de purcei înțărcați, precum și procentul mare (7,7 la sută) de mortalități, rezultă că la acest indicator — carnea de porc —, dacă exista mai multă preocupare, contractul încheiat putea fi respectat. La producția de lapte, de asemenea, deși seceta s-a resimțit în tot județul, unele cooperative au obținut realizări bune și foarte bune, iar altele — destul de slabe.

— De altfel — **a remarcat tov. A. NICOLAU, șeful serviciului A.D.T. de la Trustul zonal de I.A.S.** — același lucru se poate spune și despre unele ferme și întreprinderi agricole de stat. Pe județ, planul de livrare la lapte, de pildă, s-a realizat, dar sînt unele unități rămase, nejustificat, în urmă.

— Pentru unitățile industriale — **ne-a spus tov. I. TONDA, director adjunct la Întreprinderea pentru industrializarea cărnii** — livrarea, respectiv primirea produselor și a produșilor, în mod ritmic are o importanță deosebită. Trebuie să arătăm însă că, în această privință, întreprinderea noastră întîmpină unele greutăți. De pildă, în primele cinci zile din iulie am preluat doar 9 porci grași, iar în ultimele cinci zile ale aceleiași luni — 1 628 de bucăți.

— Despre recepționarea calitativă și cantitativă a produselor agricole livrate unităților de industrializare pe baza contractelor se discută de foarte mult timp. Problema a fost dezbătută în nenumărate rînduri pe baza numeroase sesizări, discuții la nivele diferite. Se constată că această problemă nu-i nici în prezent rezolvată, că, atît la unitățile agricole, cît și la cele de industrializare, îndeosebi la I.C.I.L., fie din cauza lipsei de pregătire, fie din cauza unor lucrători necinstiți, sînt încă serioase lipsuri. Ne-am adresat tov. Gh. BUZILĂ, directorul întreprinderii de industrializare a laptelui.

— Cele mai multe discuții, **a relatat interlocutorul,** le avem la determinarea procentului de grăsime. Unii dintre recepționerii noștri procedează incorect atunci cînd preiau laptele de la unități. Bineînțeles că în astfel de cazuri procedăm conform legii, deferind pe vinovați justiției.

— Sînt cazuri cînd, pe unele rute, șoferii de la I.C.I.L. întîrzie sau nu trec de loc. Cooperativele agricole din Girlița, Esechioi, Plopeni și altele au fost nevoite să-și transporte zile în șir laptele la centrele de prelucrare.

— Într-adevăr — a recunoscut tov. Buzilă — sînt asemenea cazuri. Noi cunoaștem chiar mai multe și pot da numeroase exemple de sancționare a vinovaților. Sînt însă și alte situații cînd, datorită laptelui necorespunzător, am fost nevoiți să-l refuzăm, așa cum s-a întîmplat la cooperativele agricole Dorobanțu, Osmancea, Bărăganu, Biruința, Horia, Topraisar, I.A.S.-urile Amzacea (ferma Negru Vodă), Mangalia și altele, care au prezentat lapte murdar, cu procent de grăsime și densitate sub limitele admise de contract. Despre existența în cadrul cooperativelor a centrifugelor pentru determinarea procentului de grăsime și a camerelor de răcire, de recepția laptelui, vorbim de mult, dar pînă acum aceste probleme n-au fost rezolvate. Consider că nu trebuie să mai circule nici o cantitate de lapte fără actele de recepție, iar acolo unde nu sînt utilaje să existe sticluțe cu probe pentru a soluționa în mod just orice litigiu între cele două părți contractante.

Și în ce privește valorificarea legumelor s-au manifestat în acest an multe deficiențe. Tovarășa Catinca CĂLIN, tehnician la serviciul contractări al I.I.S. „Munca"-Ovidiu, remarca tendința ocolirii unor soluții simple, în favoarea unora foarte complicate.

— Deși n-avem contract cu I.L.F., și nici nu e normal un asemenea contract, noi cumpărăm roșii de la această unitate. A apărut, deci, un intermediar, care, deși uneori nu-și rezolvă onorabil sarcina lui de aprovizionare a piețelor, livrează totuși legume la industrie.

— De ce se întîmplă așa ?

— Tocmai pentru că unitățile cu care avem relații contractuale ignorează, pur și simplu, obligațiile asumate. De pildă, I.A.S.-urile s-au obligat să ne furnizeze 10 400 de tone de roșii și nu ne-au livrat pînă acum decît 350 de tone. Toate cele trei I.A.S.-uri producătoare — Medgidia, Mangalia, și Nazarcea — neglijează aproape complet contractele încheiate

Cerînd explicații tovarășului Nicolau, iată ce ni s-a spus :

— În prezent, avem roșii de foarte bună calitate, dar le desfacem pentru populație prin magazinele noastre. În ceea ce privește contractul cu fabrica „Munca", noi o asigurăm că îl vom respecta.

— Eu nu sînt în măsură să apreciez calitatea roșiilor pe care I.A.S. le dau pe piață — **a ripostat tovarășa Călin.** Dar, ca gospodină, nu le-am prea văzut. Cît privește faptul că nu ne sînt livrate roșii de care avem nevoie, acest lucru dă naștere la altă complicație. Astfel, în timp ce I.A.S. Nazarcea vinde roșii la Tulcea, iar Medgidia la Valea Roșie, noi sîntem nevoiți să apelăm la I.L.F., furnizorul pieței, sau și mai rău, să le aducem din alte județe, așa cum facem și cum a făcut și I.L.F.-ul în primăvară. Dacă ar fi cineva pus să plătească plimbarea roșiilor, s-ar mai petrece oare astfel de complicații inutile și deosebit de costisitoare ? Întreb acest lucru deoarece în fabrica noastră se dă în exploatare o nouă linie, putînd prelucra zilnic aproape 500 de tone de legume. De unde vom lua materia primă, cînd în prezent primim zilnic doar 150 de tone de roșii ?

Considerăm că aspectele ridicate trebuie să dea de gîndit atît producătorilor, cît și celor ce răspund de aprovizionarea populației și a fabricii cu legume proaspete. Spunem aceasta, deoarece în primăvară au fost numeroase cazurile în care I.L.F. a fost nevoită să aducă roșii și castraveți de la Arad, cireșe de la Iași, ceapă din Ialomița, în timp ce asemenea produse erau vîndute de unitățile contractante în cadrul magazinelor de desfacere proprii. Ca urmare, numai cooperativele agricole au rămas restante pe primul semestru cu 1 000 de tone de legume, în valoare de peste 2 000 000 de lei.

O dată încheiat, contractul obligă în egală măsură pe ambii parteneri. Această cerință elementară nu este însă înțeleasă de absolut toate unitățile din județul Constanța. Afirmația se bazează și pe faptul că, uneori, s-a indicat redistribuirea unor sarcini, dar numai în cazuri cînd o anume unitate avea motive serioase pentru nerealizarea unor produse. Sînt însă și cazuri cînd, pe parcurs, unitățile industriale vin cu o serie de clauze, unele neîntemeiate, pornite din dorința evidentă de a-și acoperi lipsurile proprii. Au fost cazuri cînd anumite centre I.C.I.L., insuficient dotate, care știind că n-au condiții de păstrare a smîntînii, au impus de la început cooperativelor o condiție de-a dreptul curioasă : „îți iau smîntîna, dacă accepți să fie trecută la calitatea a II-a". **La rîndul său, I.V.A.C.O.O.P-ul a respins unele ouă pe motiv „că sînt mici", iar AGROSEM a livrat semințe și material săditor care nu au corespuns cerințelor producției.**

Multe din lipsurile de genul celor semnalate mai sus, puteau fi lichidate operativ, dacă se apela și la partea din contract care se referă la penalizări. Cu o precizare : ele să fi fost suportate nu de unități, ci de cei vinovați de încălcarea clauzelor contractuale.

Ing. St. MIHAI
N. CONSTANTIN

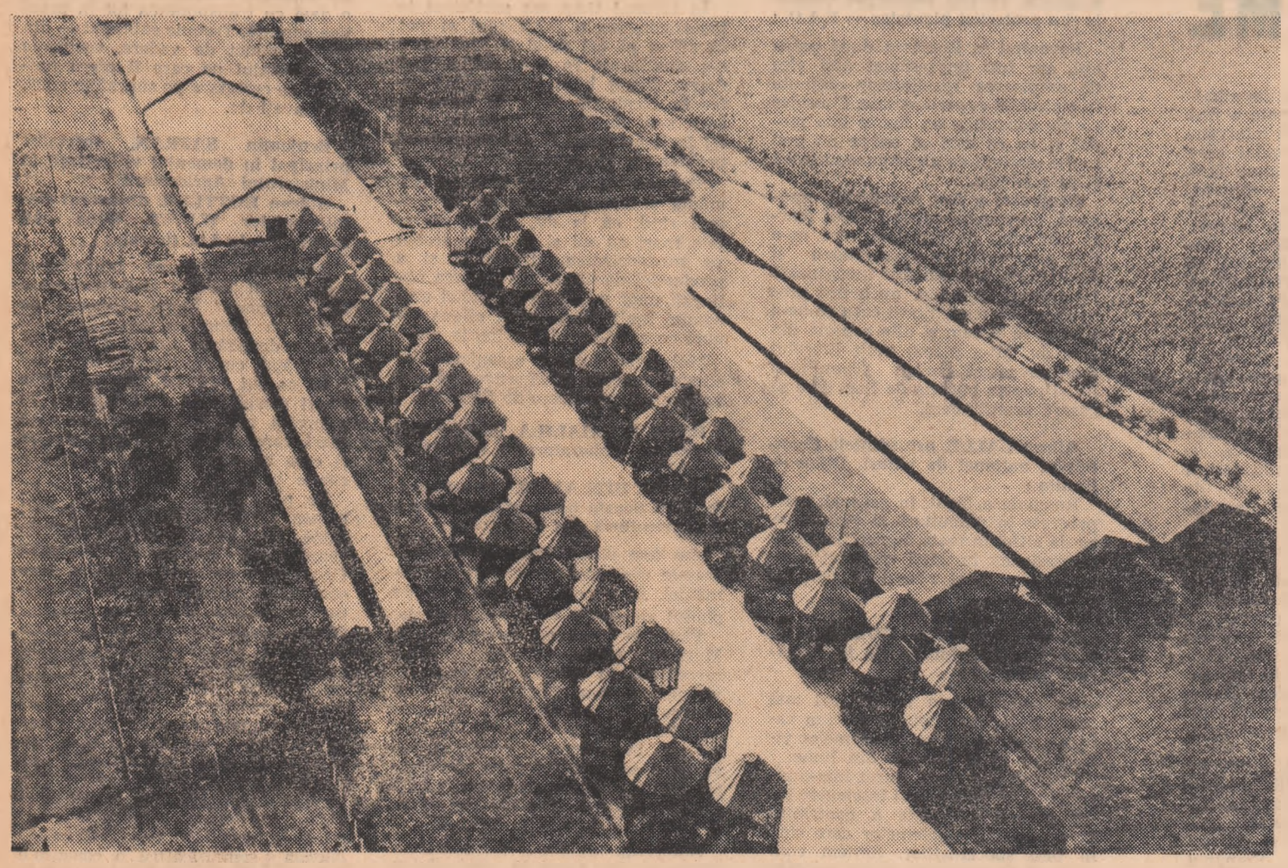

Silozurile de porumb din comuna Băilești, județul Dolj, sînt pregătite pentru a primi recolta anului 1968

Foto : AGERPRES

Zile-muncă nemuncite

PRIN CÎTEVA COOPERATIVE AGRICOLE DE PRODUCȚIE DIN JUDEȚUL ARAD

Fenomenul, o dată constatat, a găsit în vorbirea curentă un nume deosebit de expresiv : goana *după zile-muncă. Muncite cum s-o nimeri, sau cel mai adesea nemuncite, zilele-muncă, în măsura în care sînt îndeplinite două condiții, îi impresionează teribil pe unii oameni. Cele două condiții ar fi : prima, un număr de zile-muncă cît mai mare ; a doua — ele să figureze în dreptul numelui lor. Că umflarea artificială, fără acoperire în muncă și, drept consecință, în roadele muncii, păgubește unitatea în întregul ei și pe fiecare dintre cooperatorii care muncesc cinstit, asta pe chilipirgii nu-i interesează. Dar marea masă a cooperatorilor este interesată tocmai într-o asemenea apreciere corectă a muncii, implicit a retribuirii și de aici presiunea, pozitivă, a celor mulți asupra „vînătorilor" de zile-muncă nemuncite.*

Totuși risipa n-a fost peste tot curmată, bilanțurile unor cooperative înregistrează consumuri de zile-muncă mai mari decît cele normale. Aceasta înseamnă că mecanismul de măsurare și ținere a evidenței consumului de zile-muncă este defectuos, că adesea mai intervin nepriceperea, interesul personal îngust sau reaua voință.

Aspectele constatate în cîteva cooperative agricole din județul Arad nu sînt, firește, toate condamnabile. În multe unități, printre care Macea, Sîntana și Olari, consumul de zile-muncă este corect justificat de participarea oamenilor la lucru, normele hotărîte de adunarea generală sînt strict respectate, ceea ce împiedică risipa și „subțierea" valorii zilei-muncă.

Deși în cele mai multe unități din județ, lucrurile așa stau, nu de ele ne vom ocupa aici, ci de unele din acele cooperative în care mai dăinuie neajunsuri în normarea și retribuirea muncii. Lipsa controlului zilnic, am zice elementar, asupra activității șoferilor a dus la cooperativa agricolă „Spicul" din Vinga la o situație originală. Deși în 78 de zile ei nu lucraseră, fiecare, decît 15 zile, li s-au înregistrat ca lucrate toate cele 78 de zile. Și nu numai atît. În dărnicia lui, contabilul care a ținut evidența muncii șoferilor și care, fără să verifice, a luat de bună „munca" în 78 de zile, a acordat acestora încă 90 de zile-muncă peste ceea ce prevăd normativele.

În cooperativa agricolă din Zădăreni, ciudățenia în normarea muncii a luat un alt chip. Brigadierului legumicol i s-a părut greu să calculeze dreptul cuvenit cooperatorilor din brigadă în funcție de cantitatea și calitatea lucrului efectuat — adică așa cum trebuie — și a folosit ceea ce am putea numi factorul durată. A stat omul în grădină zece ore, are atîtea zile-muncă. Cum ușor se poate înțelege, printr-o asemenea practică a fost înlocuit aproape cu totul caracterul stimulativ al normării și retribuirii muncii prin cantitate și calitate printr-un procedeu care numai la muncă nu îndeamnă.

Pe de altă parte, există pe alocuri tendința de a fi satisfăcute cu prea mare ușurință și nejustificat pretențiile unor cooperatori care, fără să lucreze efectiv în producție, aleargă după cît mai multe zile-muncă. Este cazul conductorilor de atelaje, la cooperativa agricolă din Bîrzava. Nimeni nu se îndoiește de utilitatea muncii lor, dar trebuie să se înțeleagă că ei au ce transporta în măsura în care „cei cu sapa" lucrează cum trebuie pămîntul. Numai că în vreme ce pentru cooperatorii din brigăzile de cîmp s-a aplicat corect normarea, conducerea cooperativei a hotărît o derogare pentru conductori. Așa s-a ajuns ca în unele luni, aceștia din urmă să fie retribuiți, în medie, cu peste 100 de zile-muncă, adică de două-trei ori mai mult decît restul cooperatorilor din brigăzi. O asemenea dărnicie a avut și o altă consecință — pe lîngă risipa în sine cu retribuirea conductorilor. În mintea brigadierului Ion Tamșa s-a cuibărit ideea că „profilat" în conductor ar mai putea face rost de ceva zile-muncă, în afara celor ce i se atribuiau pentru funcție. Ca să nu bată la ochi că se autonormează, deși el lucra cu atelajul — este limpede cum se ocupa de activitatea brigăzii ! — zilele-muncă le trecea pe numele soției. Iată cum, nerespectarea unei hotărîri a dus nu numai la risipă în văzul lumii, dar și la acte necinstite.

În alte cîteva cooperative se confirmă adevărul proverbului cu peștele care se strică de la cap. Este vorba de faptul că pentru președinții respectivelor unități au fost atribuite zile-muncă mai multe decît se prevede în recomandările Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție. Și cum retribuirea unei părți din personalul de conducere a cooperativelor depinde de nivelul retribuirii președintelui, ea neputînd depăși anumite procente din totalul zilelor-muncă ale acestuia, se înțelege că cu cît președintele va primi mai multe zile-muncă, cu atît va fi mai mare și retribuirea altor persoane din conducere. Pentru președintele cooperativei agricole din Agrișul Mic s-a stabilit o retribuire pe anul în curs de 700 de zile-muncă, adică cu 200 mai mult decît i se cuvin, ținînd seama de indicatorii ce se iau în calcul la fixarea retribuirii. În loc de 638 de zile-muncă cuvenite, conform normativului, președintelui cooperativei din comuna Grăniceri i s-a acordat o retribuire anuală de 900 de zile-muncă. O retribuire mai mare cu 81 de zile-muncă decît maximum legal a primit și președintele cooperativei agricole din Zăbrani.

Adevărul că îmbunătățirea continuă a retribuirii muncii depinde de valorile certe rezultate din sporirea producției și nu de umflarea artificială a numărului de zile-muncă îl demonstrează elocvent unitățile cooperatiste fruntașe.

Uniunea cooperatistă județeană este în măsură să-l facă înțeles și însușit în toate cooperativele.

Teoharie OPREA

CURIER ECONOMIC ȘI JURIDIC

Norme de protecția muncii în cooperativele agricole

Recent, Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție a elaborat norme departamentale de protecție a muncii. Noile norme sînt întocmite în conformitate cu articolul 5 din legea nr. 5/1965 privind protecția muncii, aplicarea lor fiind obligatorie pentru toate organele centrale și Unitățile Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție. În baza acestor norme, fiecare cooperativă agricolă de producție va stabili și întocmi instrucțiuni cu măsuri suplimentare potrivit condițiilor concrete în care se află, gradul de înzestrare tehnico-materială, specificul locurilor de muncă etc. Conducătorii unităților agricole cooperatiste au datoria să afișeze la fiecare loc de muncă extrase din normativ. Normele formează totodată materialul de bază pentru instruirea tuturor lucrătorilor din unitățile agricole.

În conformitate cu articolul 8 din legea nr. 5/1965, de aplicarea acestor norme răspund președinții uniunilor cooperatiste și vicepreședinții care coordonează activitatea de producție ; în cooperativele agricole de producție, de toate problemele protecției muncii răspund președinții acestora ajutați în problemele tehnice de inginerul unității. Obligația și răspunderea pentru realizarea deplină a sarcinilor de protecția muncii au, de asemenea, toate celelalte organe cărora le revin în procesul de muncă atribuții de organizare, conducere și control. Potrivit prevederilor în vigoare, conducătorii unităților vor stabili o dată cu măsurile de realizare a planului de producție sau a sarcinilor curente de serviciu, și cele mai eficiente măsuri de protecție a muncii. În acest scop, pentru fiecare formație sau loc de muncă se vor stabili, printr-un proces verbal, cei care, pe lîngă sarcinile de producție (brigadier, șef de echipă, șef de atelier) răspund și de protecția muncii.

În completarea acestui normativ general, Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție a elaborat alte două lucrări : norme de protecția muncii în brigăzile de cîmp, legumicole, pomicole și viticole și norme de protecția muncii în zootehnie.

Măsuri pentru îmbunătățirea activității în sectorul piscicol

În domeniul pisciculturii, ca sursă importantă de creștere a veniturilor bănești ale cooperativelor agricole și de aprovizionare cu pește a populației, există încă însemnate rezerve nevalorificate în mod corespunzător. Astfel, din cele 55 000 de hectare de mlaștini, stufărișuri și terenuri neproductive ce pot fi amenajate pentru producerea peștelui, sînt folosite numai 6 500 de hectare, iar producția medie ce se realizează la hectar este extrem de scăzută.

Pentru îmbunătățirea activității în acest domeniu, Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție a elaborat recomandări stabilind măsurile ce trebuie luate de uniunile cooperatiste și de alte organe interesate în scopul dezvoltării sectorului piscicol din cooperativele agricole cu condiții corespunzătoare.

Recomandările prevăd, printre altele, obligația ce revine uniunilor cooperatiste de a sprijini și îndruma cooperativele agricole care dețin bunuri piscicole în zone inundabile în acțiunea de despotmolire a gîrlelor, asigurarea și pregătirea din timpul iernii a materialului de închidere, executarea în bune condiții și la timp a închiderilor pescărești, salvarea puietului de pește rămas după retragerea apelor în gîrle sau jepși întrerupte. Cooperativele agricole care dețin bălți naturale interioare vor solicita Inspectoratelor piscicole să stabilească speciile de pește și cantitățile de icre embrionate necesare populării bălților respective, material ce urmează să fie procurat de la unitățile producătoare ale Ministerului Industriei Alimentare și ale întreprinderilor agricole de stat.

Unităților cooperatiste de producție care dispun de iazuri și acumulări de apă pentru irigații li se recomandă să populeze anual aceste amenajări cu puiet de crap, asistența tehnică pentru practicarea unei pisciculturi raționale revenind inspectoratelor piscicole, la solicitarea cooperativelor. Pentru a stimula dezvoltarea sectorului piscicol în cooperativele agricole, începînd din anul viitor se instituie, prin concurs, „Premiul Uniunii Naționale". Acest premiu va fi acordat cooperativelor care vor obține cele mai bune rezultate în piscicultură.

Mai multe prevederi ale Recomandărilor se referă la asigurarea bazei tehnico-materiale necesare sectorului piscicol. Sînt precizate răspunderile uniunilor cooperatiste și ale unităților de producție pentru identificarea terenurilor neproductive pretabile amenajărilor piscicole, modul de întocmire a documentațiilor pentru noile amenajări, repararea și reamenajarea celor existente, sarcinile privind amenajarea de eleștee și pepiniere piscicole producătoare de puiet de crap selecționat, mijloacele de procurare a plaselor pescărești și altor materiale necesare etc.

Sînt stabilite, de asemenea, măsuri cu privire la organizarea muncii, a normării și retribuirii acesteia, astfel încît să se asigure în cît mai scurt timp valorificarea superioară a terenurilor și a celorlalte mijloace de muncă pentru dezvoltarea pisciculturii.

DICȚIONAR DE ECONOMIE AGRARĂ

Eficiența economică a producției agricole

Eficiența economică a producției agricole — ansamblu de categorii economice, care exprimă rezultate economice maxime obținute cu cheltuieli minime de muncă socială la nivelul agriculturii ca ramură a producției materiale, a întreprinderilor agricole, a ramurilor și culturilor și speciilor de animale și a diferitelor activități din cadrul întreprinderilor, ca efect al ansamblului factorilor de producție **economici** — forța de muncă, mijloacele de producție, **factorilor conjuncturali** — sistem de prețuri, tarife, impozite, politica de investiții etc, **naturali** — edafici, biologici etc, **organizatorici** — organizarea producției, a muncii etc.

Trăsăturile și particularitățile specifice ale producției agricole determină și unele elemente caracteristice conținutului și naturii economice a eficienței în agricultură, diferite de alte ramuri materiale de producție. Astfel, faptul că, spre deosebire de alte ramuri ale economiei naționale, în agricultură pămîntul constituie principalul mijloc de producție, determină unele implicații economice care se reflectă și în modul în care se interpretează eficiența economică a producției agricole, pămîntul constituind unul din principalii termeni de raportare a indicatorilor eficienței economice. Comun și celorlalte ramuri ale producției materiale, și eficienței economice în agricultură îi sînt proprii principalele caracteristici : încadrarea justă în diviziunea socială a muncii, concretizată prin necesitatea realizării proporțiilor necesare între industrie și agricultură și îndeplinirea planului de producție ; folosirea eficientă a forței de muncă ; asigurarea reproducției lărgite ; asigurarea cointeresării materiale.

Eficiența economică a tehnicii noi

Eficiența economică a tehnicii noi — rezultate economice ale tehnicii noi privind creșterea productivității muncii sociale exprimată prin raportul dintre efectele economice ale tehnicii noi — spor de producție, calitatea superioară a producției, îmbunătățirea sortimentului producției etc. — și cheltuielile necesare pentru introducerea acesteia.

Tehnica nouă trebuie să aibă efecte economice și sociale.

În agricultură, introducerea tehnicii noi comportă unele particularități în cazul plantațiilor, întrucît, în acest caz, este necesară înlocuirea plantației vechi, care încă se află în producție. De aceea, este necesar să se determine momentul în care se poate considera eficientă introducerea plantației noi. În acest scop, în condițiile în care plantații noi înlocuiesc plantațiile vechi, este necesar ca la aprecierea eficienței economice a noilor plantații venitul net al acestora să fie diminuat cu venitul net pe care l-ar fi putut produce încă plantațiile.

În cazul mașinilor, în agricultură, ca și în alte ramuri ale producției materiale, introducerea tehnicii noi se poate considera eficientă în condițiile în care rezultatele economice ale acesteia sînt superioare, chiar în condițiile preluării părții neamortizate a tehnicii vechi.

*) Vezi „Agricultura socialistă" nr. 32 (288).

AVEM RESURSE PENTRU EXTINDEREA IRIGAȚIILOR

SĂ LE FOLOSIM LA MAXIMUM!

In cadrul acțiunii inițiate de revista noastră, un număr din ce în ce mai mare de conducători de unități agricole socialiste și specialiști care lucrează în domeniul îmbunătățirilor funciare ne trimit scrisori cuprinzînd aprecieri critice și sugestii menite să contribuie la intensificarea lucrărilor de irigații. Publicăm două din aceste scrisori.

Obstacole în calea lucrărilor de execuție

Amploarea pe care o iau irigațiile în țara noastră, ritmul intens de execuție, impun o aprofundare a întregii documentații, astfel încît aceasta să poată fi aplicată întocmai de către executant, fără a mai fi nevoie de modificări pe parcursul lucrărilor. **Realizarea acestui important deziderat este însă îngreunată în stadiul actual de lipsa unor normative și instrucțiuni adecvate, dat fiind caracterul nou căpătat de lucrările de îmbunătățiri funciare. Se impune, după părerea mea, elaborarea grabnică prin C.S.C.A.S. a unor norme de deviz specifice acestor lucrări.**

Faptul că nu există norme unitare duce la o muncă extrem de greoaie, care necesită un personal numeros pentru calculul consumului specific: în final, aceasta frînează procesul de producție, tehnicianul de șantier fiind obligat să lucreze cca 5—6 zile la birou. De asemenea, varietatea normelor de deviz aplicate poate duce la erori de calcul. Este necesară, totodată, elaborarea unor norme de deviz noi, inexistente în momentul actual (jgheaburi, conducte premo sau azbo) și care în prezent sînt asimilate din alte normative care nu au nimic comun cu procesul tehnologic folosit la lucrările de îmbunătățiri funciare.

Accelerarea ritmului de execuție a lucrărilor și calitatea acestora sînt condiționate și de uniformizarea concepției de proiectare în cazul anumitor lucrări (de exemplu, construcțiile hidrotehnice). **Prin elaborarea unor norme de concepție obligatorii pentru toți proiectanții, în special la sistemele mari, s-ar putea realiza lucrări unitare, cu un minim de efort, ceea ce ar ajuta, în ultimă instanță, și executanților.** În acest sens, un exemplu edificator poate fi întîlnit pe șantierul de la Jegălia (proiectant I.P.I.F., executant D.I.F.O.T. București), unde în cadrul a 7 documentații de execuție pentru construcții hidrotehnice s-au prezentat, pentru aceleași condiții de exploatare, funcționare și teren, 2—3 soluții (stăvilare deschise, timpane prefabricate, timpane turnate monolit, stăvilare tubulare etc).

Socotesc că urgentarea proiectării nu trebuie făcută în detrimentul execuției prin reducerea pieselor scrise sau desenate, așa cum se constată în ultimul timp, ci prin angrenarea în proiectare a personalului auxiliar, în cazul D.I.F.O.T.-urilor a specialiștilor de la execuție, care în lunile de iarnă pot fi de un real folos. Propun ca și I.P.I.F. să solicite detașarea în perioada de iarnă, de la unitățile de execuție, a o serie de ingineri și tehnicieni cu experiență, care pot fi de un real folos la întocmirea unor documentații.

În încheiere, cîteva cuvinte despre anumite greutăți și deficiențe de care se lovesc executanții în activitatea lor. Uneori, greutățile create de sectorul de proiectare sînt inerente, datorită unor acte normative care îngrădesc proiectantul în anumite limite; alte ori însă se constată întîrzieri în predarea documentației, cît și nepotriviri între proiecte și situația de pe teren. Nepotrivirile menționate pot fi mai puțin grave, neinfluențînd asupra lucrărilor; altele însă pot avea repercusiuni asupra execuției și, în special, asupra exploatării. Ne vom opri asupra acestora din urmă.

Și în activitatea noastră s-au întîlnit cazuri cînd anumite soluții de proiectare au fost aplicate mecanic, fără să se țină seama de specificul lucrării respective și fără să aibe la bază un calcul economic asupra eficienței lucrării. Tot pe șantierul de irigații de la Jegălia s-au folosit jgheaburi pe unele porțiuni unde putea fi executat foarte bine un canal deschis pereeat (soluție modificată în timpul execuției), jgheaburile ajungînd pe unele porțiuni să fie îngropate complet în pămînt.

Din cauza studiilor de teren care nu țin întodeauna seama de microrelieful frămîntat din anumite zone, apar anomalii în execuție. De exemplu, jgheaburi amplasate la înălțimea de 3—4 metri în loc de mai puțin. de 1,2—2 metri cît era nevoie în realitate.

Față de cele arătate se impune ca, în special la proiectarea sistemelor de irigații prin jgheaburi, să se adîncească studiile topografice și să se verifice amănunțit profilele de execuție.

În altă ordine de idei, **consider ca foarte necesare schimburile de experiență colective între proiectanți, constructori și beneficiari. Totodată, propun ca proiectarea să meargă în viitor pe elemente tipizate la lucrările de construcții hidrotehnice mici. De asemenea, ar fi util să se adoptate soluții de proiectare mai simple pentru lucrările cu caracter general și să se adîncească studiile și devizele la lucrările mari și dificile.**

Aurel POPA
inginer șef
la D.I.F.O.T. București

Deziderate ale proiectanților

Este cunoscut că proiectarea lucrărilor de irigații se face pe baza studiilor topografice, pedologice, hidrogeologice, geotehnice etc., care comportă operații de teren, laborator și birou. Aceste studii trebuie încheiate înainte de începerea proiectării, înlăturîndu-se situația anormală cînd ele se fac paralel cu aceasta din urmă, sau, uneori, de loc.

De multe ori nu se poate porni la întocmirea documentațiilor datorită întîrzierii din diferite motive a executării unor astfel de studii: lipsa mijloacelor de transport, a muncitorilor etc. După părerea mea, o dotare corespunzătoare a organizațiilor de proiectare care au și sector de studii, cum este unitatea noastră care efectuează lucrări pentru cooperative agricole, ar rezolva problema integral, beneficiarii fiind obligați să pună la dispoziție și mîna de lucru necesară.

Trebuie menționat că unele greutăți ni le creează și anumiți beneficiari care lansează comenzile cu întîrziere și solicită după aceea ca documentația să fie gata într-un termen prea scurt. Alteori, conducerile unităților se răzgîndesc pe parcurs și în loc de culturi de cîmp solicită, de exemplu, amenajarea terenului pentru legume. Desigur că toate acestea duc la întîrzierea întocmirii documentației.

Se știe că, în prezent plata proiectelor se face pe baza orei medii convenționale — procedeu care duce la unele exagerări, datorită tendinței de supraevaluare a timpului necesar elaborării documentațiilor. **Adoptarea unui alt sistem, bunăoară a celui de decontare pe bază de tarife procentuale, calculate la valoarea fiecărei lucrări, ar simplifica foarte mult munca proiectanților; într-o astfel de situație ei vor putea să-și îndeplinească mai bine și mai rapid îndatoririle ce le revin, fiind ușurați de sarcina calculării și ținerii evidenței normelor.**

O sugestie în legătură cu asigurarea documentațiilor tehnice. **Cred că ar fi util ca proiectanții din domeniul hidroameliorațiilor să aibă asigurate în permanență prospectele fabricilor de aparatură și utilaj, mă refer în special la cei de la D.I.F.O.T.-uri. Propun ca organele centrale de resort să procure acest material și să-l difuzeze permanent către unitățile în subordine, o dată cu normativele, STAS-urile și materialul documentar de specialitate.**

Se afirmă, pe bună dreptate, că uneori procesul de proiectare e prea complicat. După părerea mea el poate fi simplificat foarte mult, pentru toate categoriile de lucrări, prin utilizarea elementelor și a proiectelor tip, care pot fi elaborate în cadrul unităților de proiectare proprii, sau pot fi preluate de la alte organizații profilate în acest scop.

În ceea ce privește obținerea acordurilor prealabile și a avizelor, serviciile tehnice din cadrul D.I.F.O.T.-urilor sau C.T.I.-urile în instituțiile mari de proiectare trebuie să răspundă de procurarea lor pentru realizarea corespunzătoare în termenul stabilit a proiectelor, indiferent cărui beneficiar aparțin suprafețele ce urmează să fie amenajate.

Florea JELEA
inginer proiectant
consilier la D.I.F.O.T. Galați

INSTANTANEE
ÎN ALB ȘI NEGRU

Toți ar fi procedat așa

Ajuns acasă, Iosub Crăciun, muncitor la Stațiunea experimentală pomicolă Fălticeni, și-a dat seama că pierduse portmoneul în care avea o importantă sumă de bani. A prins a alerga prin toate locurile pe unde își amintea că umblase în ziua aceea. Nimic. Obosit și îndurerat, se îndrepta spre casă.

— Iosub, Iosub! Stai, măi, Iosub!, strigă cineva în urma lui. Era Ioan Mucelinițâ, muncitor constructor în stațiune.

— Liniștește-te! Ți-am dus acasă portmoneul cu bani, i-a zis acesta apropiindu-se. L-am găsit în livada de la ferma Dumbrava, unde ai lucrat de dimineață. Acum încercam să-ți dau de urmă. De două ore te caut...

Iosub Crăciun i-a strîns mîna și l-a îmbrățișat cu căldură.

— Lasă, mă, Iosub. Oricine de la fermă ar fi procedat la fel.

„Întrecere"

După cîte se pare, între întreprinderile agricole de stat din județul Suceava se desfășoară o asiduă „întrecere" pentru imobilizarea în instalații, clădiri, utilaje etc. a unor sume cît mai mari din banii statului. În fruntea originalei competiții se află, pînă acum, I.A.S. Burdujeni cu 4 660 000 de lei. Acești bani reprezintă construcții și utilaje destinate mecanizării lucrărilor în zootehnie, dar rămase nefolosite ca urmare a modificărilor aduse între timp sistemului de furajare a animalelor. Aici nu știe stînga ce face dreapta! Fiecare cu ideea lui. Bani să fie că... idei sînt destule la Burdujeni!

În celelalte unități sînt imobilizate alte 3 milioane de lei. Întrecerea continuă și nimănui nu-i vine ideea să întreprindă măsuri pentru redistribuirea utilajelor procurate fără rost. Se vede treaba că le lipsește... arbitrul! Semnalăm această deficiență Departamentului I.A.S.

Poftiți la bulion!

Conducerile cooperativelor agricole din Chiraftei și Brănești, județul Galați, ne informează că dispun de mari cantități de... bulion. Gratis și cu... mucegai! Se poate ridica direct din grămezile aflate la grădinile de legume. Inițial au fost roșii proaspete, depozitate în lădițe, recoltate conform graficului de preluare stabilit de beneficiar: Fabrica de conserve Tecuci. Dar fabrica a tot aminat de pe o zi pe alta, apoi de pe o săptămînă pe alta, preluarea roșiilor comandate prin grafic. Așa a rezultat... bulionul!

Invitația din titlul acestui instantaneu nu vă este adresată dv. dragi cititori, ci tovarășilor din conducerea fabricii Tecuci. Ce vor face ei cu atîta amar de bulion, nu știm. De plătit însă trebuie să-l plătească. Întrebarea e: din ce buzunar o să scoată banii?

Schimbați... macazul

Călătorului îi șade bine cu drumul mai ales dacă este nevoit să aștepte trenul în stația C.F.R. Bucșenești, județul Argeș.

Stația Bucșenești arată ca o casă părăsită. Sala de așteptare are un singur scaun putred, bun de predat la muzeu. Afară nu poți aștepta din cauza gropilor cu apă care răspîndesc mirosuri... înțepătoare și microbi. Instalațiile sanitare, aflate în apropiere, sînt și ele defecte...

Cînd dă drumul la trenuri, șeful stației ține o batistă la nas. S-a plîns și el de multe ori mai marilor săi, dar fără rezultat. Cine o fi vinovat de această stare de lucruri? În nici un caz... acarul Păun! Altcineva trebuie să schimbe... macazul!

Pentru transporturi în zootehnie folosiți „Căruciorul basculant"

Produs al Uzinei de reparații Năvodari, județul Constanța.

Căruciorul basculant pentru furaje se livrează pe bază de repartiție și este destinat pentru executarea de transporturi pe drumuri amenajate în interiorul adăposturilor pentru animale sau pe drumurile de acces ale fermelor zootehnice.

El asigură transportul diferitelor sarcini ca:

— furaje sub diverse forme, boabe, făinuri, rădăcinoase, fibroase tocate sau netocate și altele;
— gunoi de grajd;
— bidoane de lapte.

Căruciorul este prevăzut cu o cupă mobilă care permite descărcarea sarcinei prin basculare sau cu pereții din plasă de sîrmă în vederea transportării furajelor fibroase.

Platforma fără cupă și pereți de plasă se poate utiliza pentru transportul bidoanelor cu lapte, a sacilor cu concentrate, a butoaielor etc.

Sistemul de rulare asigură o manevrare ușoară a căruciorului în spațiile reduse din interiorul clădirilor. Roțile sînt prevăzute cu bandaje de cauciuc.

Adresați comenzile dv. la C.S.A. — Direcția generală de aprovizionare tehnico-materială, București, B-dul Magheru nr. 6—8, Sectorul 1.

ÎN I.M.A. DIN JUDEȚUL PRAHOVA REZERVORUL REZERVELOR NU S-A DESCHIS COMPLET

Ca una din laturile esențiale ale progresului tehnic, mecanizarea aduce o contribuție deosebită la sporirea producției agricole, la creșterea rentabilității acestei importante ramuri a economiei naționale. Înființate în acest scop, întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii constituie, pentru cooperativele agricole, unul din factorii cei mai importanți în creșterea productivității muncii și sporirea pe această bază a veniturilor.

Noua formă organizatorică a Departamentului de mecanizare a agriculturii și trecerea I.M.A. pe principiul gestiunii economice proprii, presupun îndeplinirea a două condiții de maximă importanță și anume: executarea unui volum cît mai mare de lucrări cu tractoarele și mașinile pe care întreprinderile le dețin și cheltuirea mijloacelor materiale și bănești cu maximum de eficiență.

Volumul total de lucrări pe primele șase luni ale anului acesta, al întreprinderilor de mecanizarea agriculturii din județul Prahova a fost îndeplinit în proporție de 127,7 la sută, adică s-au realizat peste plan 55 000 de hantri. Cele patru întreprinderi au înregistrat depășiri ale sarcinilor de plan cuprinse între 21 și 39 la sută, cel mai ridicat nivel atingîndu-l I.M.A. Buda. Se relevă, la o analiză mai amănunțită, că situația este, în general, bună, și pe sortimente de lucrări. Lucrările de bază — arat, discuit, semănat, recoltat — au fost efectuate în totalitate, înregistrîndu-se chiar depășiri însemnate. Trebuie însă precizat că depășirile acestea compensează global nerealizările altor lucrări, cum ar fi lucratul cu sapa rotativă și prășitul mecanic. *„Cauza principală a neefectuării acestor lucrări a fost* — ne relata inginerul Gh. Radovicescu, directorul adjunct al Direcției agricole județene Prahova — *seceta care nu a permis introducerea mașinilor la executarea mecanizată a lucrărilor, cît și unele defecțiuni de ordin tehnic...*"

Pentru ca lucrurile să fie limpezi, noi adăugăm la cauză și unele defecțiuni de ordin organizatoric. Asemenea defecțiuni au dus la irosirea, prin absențe nemotivate ale personalului secțiilor, a 3 500 de ore din timpul total consumat. Unele întreprinderi — Ciorani, de exemplu — au pierdut din această cauză tot atîtea ore cîte s-au irosit ca urmare a timpului nefavorabil. Din „alte cauze" I.M.A. din acest județ au pierdut nu mai puțin de 44 830 ore, adică 6,7 la sută din totalul timpului consumat. Ce înseamnă de fapt „alte cauze"? Tot absența muncitorilor de la lucru, motivată adesea cu prea multă ușurință, precum și alte neajunsuri organizatorice, reparații în cîmp neplanificate, cauzate în unele cazuri de îngrijirea necorespunzătoare a tractoarelor, deplasarea acestora în gol etc. Deci, pe linia folosirii mai intensive a parcului de mașini și tractoare, rezerve mai sînt și, după cum se vede, încă destul de mari.

Că înlăturarea acestor neajunsuri este pe deplin posibilă ne-o dovedesc rezultatele înregistrate la I.M.A. Bărcănești, unde pierderile de timp din aceste cauze nu depășesc 5 la sută, iar productivitatea pe un tractor a ajuns, în semestrul trecut, la 137 hantri.

Un al doilea factor cu influențe deosebite pentru înlăturarea pierderilor și obținerea beneficiilor îl constituie cheltuirea cît mai economicoasă a fondurilor materiale și bănești, adică realizarea unei unități de produs la un preț de cost cît mai mic.

Realizările unităților din județul Prahova atestă convingător înțelegerea justă a faptului că foarte mult contează nu numai cît se produce, ci și cu cît se produce. Așa se face că prețul de cost al unui ha a. n. a fost redus în primul semestru cu 7,85 lei față de plan, economisindu-se astfel aproape două milioane de lei.

Din analiza prețului de cost rezultă că cele mai mari reduceri de cheltuieli s-au înregistrat la elementele de bază — carburanți și salarii care, împreună, însumează peste 1,5 milioane lei, existînd încă însemnate rezerve de reducere a lui.

Cele patru întreprinderi au, două cîte două, Ciorani, Bărcănești și respectiv, Buda, Inotești condiții de lucru aproximativ egale. Dar costurile de producție sînt mult diferite, cauzele fiind în principal, două. În primul rînd, modul de cheltuire a resurselor materiale și bănești. Astfel, dacă la I.M.A. Ciorani un ha a. n. costă numai 93,16 lei, la I.M.A. Bărcănești el costă cu aproape 17 lei mai mult. Faptul se datorește, la Ciorani, unui consum mai redus — cu 0,9 lei pe hantru — de carburanți și lubrifianți, precum și întreținerii mai bune a tractoarelor și mașinilor, ceea ce a însemnat un volum mai mic de cheltuieli la reparații cu aproape 10,50 lei pe hantru. Asemănătoare este situația cheltuielilor cu salarii pentru personalul direct productiv și, mai ales, pentru personalul tehnico-administrativ.

Diferențe de realizări se constată și la cealaltă pereche de întreprinderi. Prețul de cost al unui hantru, la întreprinderea Buda, este cu peste 5 lei mai mic decît la Inotești, atît ca urmare a consumării mai chibzuite a carburanților și lubrifianților, cît și a unor economisiri la celelalte elemente de cheltuieli. Pe de altă parte, diferențele de cheltuieli se datoresc și unui viciu de planificare a consumurilor. Deși la I.M.A. Ciorani și Bărcănești norma de consum a carburanților pe unitate de produs este identică — 9,9 litri —, totuși cheltuielile în bani planificate, sînt diferite — 10,74 lei la Bărcănești și 12,18 lei la Ciorani. În condițiile în care prețul cu ridicata al carburanților este același pentru ambii consumatori, o asemenea planificare nu stimulează în egală măsură cheltuirea judicioasă a fondurilor.

Efectul imediat al realizării unui volum sporit de lucrări — deși nu s-a respectat întocmai sortimentul — îl constituie obținerea unor venituri cu mult superioare celor planificate. Astfel, veniturile încasate de întreprinderi în acest prim semestru sînt cu aproape 12 milioane de lei mai mari decît cele planificate. Veniturile cuvenite unităților în perioada respectivă sînt superioare celor prevăzute inițial de peste opt ori.

Rezultă deci, că posibilitățile ca I.M.A. din județul Prahova să încheie activitatea anului acesta cu beneficii sînt foarte reale. Colectivul pentru organizarea științifică a producției și a muncii trebuie să continue cu mai multă perseverență eforturile de înlăturare a lipsurilor ce mai persistă în buna desfășurare a activității de producție.

Sabin CERCELARU

Pregătiri în vederea însămînțării grîului, la cooperativa agricolă din comuna Ileana, județul Ilfov, efectuate de mecanizatori de la I.M.A. Hagiești.

EFORTURILE SUSȚINUTE PLĂMĂDESC BELȘUGUL

(Urmare din pag. 1)

dițiile actuale sînt deosebit de favorabile și ele vor asigura executarea lucrărilor la timp și de bună calitate. De altfel, șefii fermelor vegetale, care răspund nemijlocit de soarta producției, **nu admit nici un rabat calității.**

O atenție superioară celei de anul trecut s-a acordat seminței, care a fost asigurată în totalitate. Întreprinderile agricole de stat cultivatoare de grîu sînt hotărîte să nu introducă în sol decît sămînță cu putere de germinație verificată, fără corpuri străine și tratată contra bolilor și dăunătorilor. Pînă de curînd, fusese pregătit terenul pe 7 500 de hectare. Menționăm, de asemenea, ca un fapt pozitiv, că întreaga suprafață destinată culturii grîului a fost fertilizată cu îngrășăminte fosfatice și naturale. Pentru a se obține o eficiență economică sporită, îngrășămintele chimice sînt aplicate diferențiat.

În toate fermele există întocmite schițe de amplasare a grîului, remarcîndu-se faptul că, în majoritatea cazurilor, cultura a fost amplasată după bune premergătoare. Spre deosebire de anii precedenți, întregul set de mașini se află în perfectă stare de funcționare, la recepția lucrărilor de reparații participînd fiecare șef de fermă. La toate acestea se adaogă și faptul că personalul ce va deservi utilajul a fost temeinic instruit asupra reglării mașinilor și a modului lor de funcționare.

În aproape toate unitățile noastre, grîul va fi însămînțat și după culturi tîrzii. De aceea, s-a luat măsura ca suprafețele destinate însămînțării grîului după astfel de culturi să aibă prioritate la recoltat. Imediat după eliberarea terenului, mecanizatorii vor trece la pregătirea acestor suprafețe și la însămînțarea lor.

Lucrătorii din întreprinderile agricole de stat din Trustul zonal Iași sînt hotărîți ca, pînă cel tîrziu la 10 octombrie, să termine lucrările de însămînțat și recoltările de toamnă. Pentru încadrarea în termenii stabiliți în grafice s-au asigurat suficiente brațe de muncă și s-au contractat cu unitățile direcției de transporturi auto camioanele necesare transportării recoltei. Se cuvine să notăm și faptul că toate unitățile au asigurat spațiile necesare depozitării atît pentru producția de porumb destinată furajării animalelor, cît și a semințelor.

Un loc important pe agenda lucrărilor „la zi" îl ocupă, așa cum aminteam la început, lucrările în sectorul viticol, acțiune ce se află în plină desfășurare.

Pentru ridicarea fertilității solului, asigurarea condițiilor pentru depășirea producțiilor planificate în anul 1969, s-au luat măsuri ca întreaga cantitate de gunoi să fie transportată pe cîmp și încorporată sub brazdă.

Recoltînd la timp, fără pierderi și depozitînd cu grijă recolta anului 1968, punînd baze trainice producției agricole următoare, lucrătorii întreprinderilor agricole de stat din Trustul zonal Iași își vor aduce contribuția la realizarea sarcinilor cincinalului într-unul din importantele sectoare ale economiei naționale — agricultura.

Produse biologice folosite în combaterea unor boli la animale

• *Serul anticărbunos* — se prezintă sub forma unui lichid limpede sau ușor opalescent, de culoare ce poate varia de la galben brun pînă la roșu deschis, cu miros de fenol și un ușor sediment de colesterină, care se omogenizează prin agitare.

Se livrează în flacoane de 100 ml și 250 ml, capsulate metalic și etichetate.

Serul anticărbunos se folosește preventiv și curativ la oi, capre, porci, cai, boi, bivoli, în doze de 10 ml — 500 ml, în funcție de specia și talia animalului.

Inocularea se face subcutan, intramuscular și intravenos — potrivit instrucțiunilor de folosire care însoțesc produsul.

Imunitatea pasivă se instalează imediat și durează 10—14 zile.

Păstrat la întuneric, loc uscat și temperatura de + 4° C + 15° C, serul are o valabilitate de patru ani de la data preparării.

• *B.C.A.* — se prezintă ca un lichid opalescent, de culoare galben brună, cu un depozit cenușiu albicios, care se omogenizează prin agitare.

Se livrează în flacoane de 250 ml, capsulate metalic și etichetate.

Este o cultură de lactobacterii acidofile și se folosește în profilaxia și tratamentul afecțiunilor gastro-intestinale la animale și păsări, în special la tineret.

Poate fi administrat în scop profilactic și curativ la porcine, bovine ,ovine și păsări, în doze de 15 ml — 400 ml, în funcție de specia și vîrsta animalului, potrivit instrucțiunilor de folosire care însoțesc produsul.

Păstrat la întuneric, loc uscat și temperatura de + 2° C + 10° C, produsul are o valabilitate de 45 de zile de la data preparării

★

Aceste produse se prepară la I.C.V.B. „Pasteur" din București, sectorul 7, Șos Giulești nr. 333 și pot fi procurate de la depozitele D.G.A.T.M., Întreprinderea nr. 17 București, sectorul 4, str. 7 Drumuri nr. 4. În provincie, ele se pot procura de la depozitele D.G.A.T.M. și de la farmaciile veterinare.

ANCHETA NOASTRĂ

ACOLO UNDE ROADE CARIA AFACERISMULUI

Cu toate că semnificațiile noțiunilor de **afacere** și **speculă** sînt în realitate cu totul deosebite, majoritatea oamenilor le confundă deseori, întrucît diferența de înțeles dintre „tranzacția comercială bazată pe speculă" și „a înșela pe cineva vinzînd cu supraprețˮ — cum indică Dicționarul limbii române moderne — este într-adevăr minimă.

În societatea noastră socialistă, unde munca, cinstea, corectitudinea sînt coordonate firești ale vieții oamenilor, apar bizare tentativele unor indivizi care fac prietenie bună cu lenea și chiulul, cu șmecheria și traiul ușor, cu bunurile realizate în mod ilicit. Tocmai de aceea, asemenea manifestări antisociale și degradante din punct de vedere uman trebuie scoase la iveală și combătute cu tărie de întreaga noastră opinie publică

ȚUICĂ DIN... MARMELADĂ, SÎMBURI ȘI COAJĂ DE PRUN!

Mă aflam zilele trecute în comuna Priboeni din județul Argeș, așezare întinsă, cu nu mai puțin de opt sate. Prin fața sediului consiliului popular comunal tocmai trecea un autocamion încărcat cu bile-manele. O scurtă verificare operată de tov. Marin Moise, ajutorul șefului postului de miliție al comunei și iată-i pe șoferul Constantin Iliescu, de la oficiul județean pentru valorificarea legumelor și fructelor, și pe... proprietarul „mărfiiˮ Grigore Udrescu, prinși cu mîța-n sac. Primul transporta în mod clandestin material lemnos, al doilea intenționa să-l vîndă undeva.

— **În ultimul an,** ne informează tov. Marin Moise, **am înregistrat în comuna noastră multi asemenea infractori, specimene dornice să cîștige bani cu fel de fel de ocupații în afară de munca onestă. Unii dintre aceștia s-au apucat să-și confecționeze „alambicuri' primitive și să fabrice țuică din... marmeladă.** Firește, e vorba de o băutură de proastă calitate, și, ca să înșele mai mult pe naivii cumpărători, o „întăresc" adăugînd în marmeladă sîmburi de prună sau... coajă de prun.

Notez și numele unora dintre cei care au și fost condamnați la plata a diferite sume de bani și cărora — se înțelege — li s-au confiscat „aparatura" : Constantin Lupu, Gheorghe Gh. Gheorghiu, Maria Zăpăcioiu, Gheorghe Popescu, Elena I. Dragomir, Elena Toma, Elena Enache, Nicolae I. T. Stancu, Ion Gh. Dulercea, Gheorghe Chilău...

Dar în afara acestora, după cum ne-a arătat contabilul Petre Buicliu, de la consiliul popular comunal, sînt destui cei care, deși practică fabricarea clandestină a țuicii, n-au fost prinși „oficial" precum și cei care se ocupă cu cumpărarea și revinderea băuturii la tîrgul ce se ține la Topoloveni, prin diferite comune învecinate sau chiar prin piețele din Capitală

Dar cum acționează organele interesate în stăvilirea acestei necinstite practici ?

— **Am fost înștiințați acum două săptămîni despre acestea,** mărturisește calm tov. Gheorghe Stănciulescu, inginer șef la Vinalcool Pitești. **O să luăm legătura cu miliția județeană ca să...**

Acum două săptămîni ! Cînd la Priboeni țuica din marmeladă se „fabricăˮ de mai bine de doi ani ! Ni se pare că orice comentarii ar fi aici de prisos.

FRUCTELE, USCĂTURILE ȘI CAII...

Discuția pe care o avem cu căpitanul Constantin Curcă, instructor al inspectoratului județean de miliție Argeș și cu Constantin Dorobanțu, președintele consiliului popular comunal, ne demonstrează că în comuna Priboeni caria afacerismului este mult mai serioasă, ea îmbrăcînd și alte forme de manifestare.

Una din acestea este cumpărarea fructelor și revinderea lor cu preț de speculă în diferite orașe și sate.

— **Pe Gheorghe Dovlecel și Ion Vlad,** ne arată reprezentantul miliției județene, **i-am urmărit pînă la Giurgiu. Cumpăraseră o mare cantitate de mere din comuna Bogați și se apucaseră să le comercializeze cu de trei ori prețul de achiziție... Au fost condamnați la cîte 6 luni închisoare...**

Dar Ion Țoiu ? Dar Constantin Zăpucioiu, Nicolae Gh. Ștefan, Mihai Ivașcu, Aurică Gheorghiță și alții ca ei ? „Negustoria" de fructe, achiziționarea lor cu scopuri speculative, le-au creat o „faimă" proastă în comună, dar se pare că astfel de oameni nu se simt lezați nici de epitetele conferite de către oamenii cinstiți, nici de avertismentele autorităților Ei urmăresc „banul" și în aces scop își „acontează" cu multe luni înainte „marfa", își pregătesc minuțios mijloacele de transport, se interesează de cele mai bune piețe de desfacere...

Goana după cîștiguri ușoare s-a extins însă la Priboeni și în domeniul materialelor de construcție procurate de la ocoalele silvice.

O secvență a acestei îndeletniciri am prezentat-o mai sus. Trebuie adăugat doar că o mare parte de vină, în această privință, o are conducerea Ocolului silvic Topoloveni care aprobă cantități de drugi, prăjini, bușteni etc. fără avizul consiliului popular comunal, singurul în măsură să cunoască dacă un locuitor are nevoie sau nu de materialul lemnos solicitat.

Ca și în cazul speculei cu țuică, organele județene de resort nu se neliniștesc prea mult în fața repetatelor „tentative" de cumpărare-vînzare a diferitelor esențe de lemn :

— **Cînd îi prindem, îi amendăm și le confiscăm „marfa"**, ne spune laconic ing. Ion Șerban, de la Întreprinderea forestieră Pitești.

— **Dar problema vizei necesare din partea consiliului popular comunal și nerespectarea ei de către sectorul de exploatare Topoloveni ?**

— **Sînt unele sortimente ce se pot vinde și fără viza respectivă și probabil că pe aici se creează anumite supape de escamotare a reglementărilor curente...**

Dar dacă specula cu țuică, cu fructe și cu material lemnos este legată oarecum de anumite obiceiuri locale, iată că la Priboeni s-a ivit și un alt gen de afacere necunoscut pe alci, deosebit de nociv, datorită urmărilor pe care le are asupra activității cooperativei agricole, cum se va vedea mai jos.

Este vorba de... cărăușia pe care o extind unii locuitori din comună, uneori pînă departe, în alte județe. După afirmațiile președintelui consiliului popular comunal, mai bine de 180 de locuitori din Priboeni au în prezent cai ! Uluitor dar adevărat, activitatea lor este într-un fel oficializată chiar de către organele fiscale care îi impun la un impozit anual, deși știu foarte bine că toți „proprietarii" respectivi sînt și membri ai cooperativei agricole, iar statutul cooperativei nu le îngăduie să dețină astfel de mijloace de producție.

— **E adevărat,** recunoaște George Lazăr, șeful serviciului impozite și taxe de la direcția județeană financiară, pe care-l chestionăm asupra acestei probleme. **S-au făcut cercetări chiar de către un delegat al Ministerului Finanțelor și nu s-a reușit mare lucru. Acum doi ani s-au confiscat vre-o doisprezece cai, dar cei sancționați și-au cumpărat alții. În această situație, ne-am gîndit măcar să-i impunem la unele taxe anuale — mi se pare cîte 400 de lei — decît să facă afaceri și să nu plătească statului nimic !**

Curioasă mentalitate, care generează, firește, situații din cele mai grele cooperativei agricole.

— **În prezent,** ne informează Ion Duinea, președintele cooperativei agricole din Priboeni, **avem de lucru de nu ne vedem capul. Cooperativa are între altele 400 de hectare cu livadă, 58 de ha cu vie, porumbul pe 140 de hectare a rămas în mare parte neprășit, trebuie să adunăm și frunzare pentru cele 800 de oi... N-am strîns nici furajele. Însă din cele 1 500 de brațe de muncă înscrise în cooperativă abia vin la lucru vreo 200. Restul își văd de...afaceri !**

Acestea sînt faptele. Discuțiile purtate cu factori de răspundere din comună ne-au arătat că nu se acționează cu destulă seriozitate, perseverență și hotărîre în direcția însănătoșirii mentalității unor oameni care încearcă să dobîndească venituri pe căi ilicite. Președintele consiliului popular și chiar președintele cooperativei agricole privesc cu timiditate lucrurile. Le condamnă verbal, ar dori sincer extirparea afacerismului din granițele celor 8 sate ale comunei, dar acțiunile întreprinse sînt șterse, lipsite de vigoarea și eficiența necesară.

— Cînd am făcut o descindere la Lupu Mitică pentru a-i ridica vasul în care fierbea marmeladă, ne relata Marin Moise de la postul comunal de miliție, președintele cooperativei agricole și secretarul consiliului popular comunal, Marin Dincă, priveau cu pasivitate disputa dintre mine și infractor, stînd deoparte.

Va trebui, așadar, ca la Priboeni să se creeze, prin activitatea hotărîtă a tuturor factorilor de răspundere, o opinie puternică în favoarea muncii și vieții cinstite. Iar în cazurile cînd mijloacele directe de influențare nu vor da totuși rezultatele scontate, dacă evazioniștii de la reglementările legale nu vor fi readuși pe drumul corectitudinii prin măsurile educative utilizate, să intervină neapărat, drastic și hotărît, rigorile legii noastre socialiste.

Al. RAICU

DIALOG redacție — cititori

Ing. Ilie D. ȘTEFAN, cooperativa agricolă Avrămeni, județul Botoșani :

Într-adevăr, absolvenții institutelor de învățămînt superior care înainte de a urma studiile superioare au avut calitatea de angajați cel puțin 12 luni, nu vor mai fi încadrați ca ingineri stagiari. Rezultă deci că, în cazul dv. nu au fost respectate prevederile legale atunci cînd vi s-a reținut din salariu diferența de 550 de lei pe lună. Adresați-vă direcției agricole județene.

Ana CORNEȘTEAN — tehniciană la cooperativa agricolă „Iza" — Sighetul Marmației, județul Maramureș și Stelian Gh. MOISE — tehnician la cooperativa agricolă din Bozioru, județul Buzău :

Pot beneficia de concediu de odihnă și de celelalte drepturi prevăzute de legislația în vigoare, acei tehnicieni din cooperativele agricole care sînt angajați pe bază de contract de muncă, cu salarizare lunară.

Vasile BOGDAN, Gavrilă OLTEANU, Gheorghe BRÎNDUȘA și Vasile VINȚAN, tractoriști la I.M.A. Sînnicolau Mare, județul Timiș :

Direcția generală I.M.A. din cadrul Consiliului Superior al Agriculturii, căreia ne-am adresat, ne-a răspuns că sînteți îndreptățiți la plata sporului de toxicitate prevăzut de reglementările în vigoare. Așadar, în cazul cînd nu vi s-au achitat drepturile cuvenite pentru anul 1967, avînd dreptul la ele, acestea urmează să vi se plătească imediat.

Ing. Victor CATÎRU, cooperativa agricolă Ariniș, județul Maramureș :

Potrivit legii nr. 26/1967, durata concediului de odihnă se acordă în raport cu vechimea în muncă. În cazul dv., la o vechime de 7 ani, aveți dreptul la un concediu de 16 zile lucrătoare.

Inginerii agronomi din cooperativele agricole de producție nu beneficiază de concedii suplimentare de odihnă.

Pavel GHEORGHIȚĂ, comuna Vorniceni, județul Botoșani :

Dacă aveți calitatea de angajat permanent în cadrul Centrului de combatere a dăunătorilor, vă bucurați de toate drepturile salariaților de stat, inclusiv de calculare a vechimei în muncă la pensionare.

Ing. Ilie ARDELEANU, cooperativa agricolă Soconzel, comuna Socond, județul Satu Mare :

În cazul dv. cu o vechime în muncă de 3 ani, aveți dreptul la un concediu de odihnă anual de 15 zile lucrătoare.

Ing. Victor D. IONESCU, Str. Hărmanului, nr. 61, Brașov :

Ne miră faptul că puneți o astfel de întrebare. Avantajos, în primul rînd pentru dv. ar fi să vă prezentați la locul de producție imediat ce v-ați satisfăcut stagiul militar.

Ing. Alexandru POLICSEK, I.A.S. Tășnad, județul Satu Mare :

Departamentul întreprinderilor agricole de stat, căruia ne-am adresat pentru rezolvarea problemei dv., ne-a precizat că beneficiază de spor de izolare numai acei specialiști care își desfășoară activitatea și locuiesc în ferme răslețe, fără șosele de comunicații, lumină electrică, cale ferată, grupuri sociale, cu condiții grele de trai etc. Departamentul consideră justă hotărîrea Direcției agricole județene luată în cazul dv.

Adrian GĂLUȘCĂ, comuna Trușești, județul Botoșani :

Adresați-vă secretariatului uneia din școlile profesionale din Botoșani sau Dorohoi, care vă poate informa asupra rețelei și profilului școlilor profesionale din țara noastră.

Vasile VITCU — maistru instructor la Școala profesională de mecanici agricoli Dorohoi, județul Botoșani :

Adresați-vă serviciului circulației din Direcția județeană a Miliției.

Ing. Ion TOPALĂ, cooperativa agricolă Sîrbi, județul Vaslui :

Absolvenții institutelor de învățămînt superior, care, după ce s-au angajat în producție, au fost chemați să efectueze stagiul militar, au dreptul, dacă nu li s-a desfăcut contractul de muncă și s-au reîncadrat în termen de 90 de zile de la terminarea stagiului militar, să primească concediu de odihnă. Durata acestuia se stabilește proporțional cu timpul lucrat atît înainte de încorporare, cît și între data reîncadrării și sfîrșitul anului calendaristic.

LA ÎNCEPUT DE AN ȘCOLAR

(Urmare din pag. 1)

ționăm că numai în cele 118 școli profesionale cu durata de 2—3 ani sînt pregătiți 39.900 de elevi în diferite meserii pe care le reclamă azi agricultura noastră, cum sînt mecanici agricoli, mașiniști pentru utilaje de construcții și terasamente, electricieni pentru centrale și stații electrice, laboranți de produse agricole și silozuri, strungari și sudori etc. De asemenea, în cele 19 școli tehnice de maiștri cu durata de un an sînt pregătiți 3 100 de elevi, în cele 5 școli post mediu pentru personalul tehnic cu durata de 1—2 ani, alți 600 de tehnicieni în specialitățile cadastru și organizarea teritoriului, hidrotehnică agricolă, construcții hidrotehnice și conservarea cerealelor.

Acestora li se adaugă în noul an școlar cei 23.600 de elevi ai celor 60 de licee agricole cu durata de 4—5 ani, care vor deveni cadre de nădejde atît în agronomie, cît și în culturi irigate, îmbunătățiri funciare, horticultură, zootehnie, mecanizare, protecția plantelor, contabilitate etc.

De menționat este și faptul că în cadrul liceelor agricole, pentru specialitatea contabilitate și merceologie agricolă, începînd din acest an funcționează și cursuri fără frecvență.

Grija deosebită a statului nostru pentru asigurarea tuturor condițiilor de care depinde buna desfășurare a procesului de învățămînt se întrevede în faptul că cei peste 71.000 de elevi ai școlilor noastre agricole găsesc, acum, la început de nou an școlar, bine pregătite 1 677 săli de clasă, 366 de laboratoare, cabinete tehnice și săli de material didactic, cele 311 ateliere de instructaj, sălile de gimnastică și de festivități, bibliotecile, cluburile. În internatele școlilor au fost asigurate 51 400 de locuri, iar în cantine 27 100 locuri, pe serie.

Nu a fost neglijată nici problema asigurării cadrelor didactice necesare. În cele 160 de unități școlare agricole, în noul an școlar vor funcționa peste 3 700 de ingineri agronomi și zootehniști, medici veterinari, specialiști în îmbunătățiri funciare, mecanici etc. Un accent deosebit se va acorda culturii generale a elevilor, peste 800 de profesori fiind repartizați catedrelor respective.

Și problema pregătirii manualelor școlare a stat în centrul atenției Consiliului Superior al Agriculturii — școlilor fiindu-le asigurate în acest an alte 74 de titluri cu un tiraj de peste 200 000 de exemplare. La elaborarea acestor noi manuale, autorii — cadre didactice din învățămîntul superior, din învățămîntul profesional și tehnic, specialiști din producție și din institutele de cercetări — au ținut seama de îmbunătățirea conținutului pedagogic și științific și de progresele înregistrate în agricultura mondială.

Paralel cu asigurarea bazei materiale necesare bunei desfășurări a cursurilor, o grijă deosebită s-a acordat îmbunătățirii programelor de învățămînt. Au fost întocmite astfel planuri și programe noi pentru școlile tehnice de maiștri ; au fost înlăturate paralelismele existente în conținutul unor programe școlare, realizîndu-se o succesiune logică, științifică, în predarea unor materii.

Și noul an universitar va marca numeroase îmbunătățiri în procesul de învățămînt, în pas cu nevoile de pregătire pe care le pretinde azi specialiștilor revoluția științifică și tehnică modernă în agricultură. Tindem să asigurăm viitorilor specialiști un orizont larg, cunoașterea temeinică a proceselor tehnologice, stăpînirea absolută a metodelor de lucru în specialitatea respectivă, potrivit cerințelor agriculturii noastre.

De curînd în întreaga țară s-a desfășurat sesiunea din toamnă a concursului de admitere pentru școlile profesionale, tehnice de maiștri și liceele agricole, urmînd ca între 24—30 septembrie să aibă loc concursul de admitere pentru școlile tehnice postliceale, necesare personalului tehnic.

Consiliul Superior al Agriculturii va veghea și pe viitor ca prin continua îmbunătățire a învățămîntului agricol să fie traduse în viață sarcinile trasate de partid în vederea asigurării cadrelor de care are nevoie agricultura țării în plin progres, conform imperativelor majore ale economiei noastre naționale.

„ZIUA RECOLTEI"

(Urmare din pag. 1)

re în revistă a succeselor dobîndite în activitatea economică a cooperativelor agricole și întreprinderilor agricole de stat, în dezvoltarea satelor. Vor fi evidențiate brigăzile, echipele, cooperatorii și muncitorii care au depus eforturi deosebite pentru realizarea sarcinilor de producție. Totodată, unitățile agricole vor amenaja expoziții cu produse vegetale și animale, iar cooperația de consum va organiza tonete pentru vînzarea mărfurilor industriale de sezon, bufete în aer liber, standuri de cărți și publicații. De asemenea, se vor inițiа manifestări cultural-artistice și sportive, serbări cimpenești, seri închinate fruntașilor, hore, baluri, șezători, duminici cultural-sportive, expoziții de costume naționale.

În reședințele de județ, municipii, orașe și centre muncitorești, „Ziua recoltei" va constitui un prilej de îmbunătățire a aprovizionării populației, prin valorificarea unor însemnate cantități de legume, fructe, struguri și alte produse agroalimentare și industriale. Se vor organiza în toate orașele reședință de județ expoziții agricole cu vînzare. Cu acest prilej se vor înmîna distincții cooperativelor agricole care au obținut cele mai bune rezultate la cultura griului.

Și în orașe se vor organiza, cu prilejul „Zilei recoltei", manifestări cultural-artistice, serbări populare, concursuri și demonstrații sportive, parcuri de distracții. În Capitală, de pildă, „Ziua recoltei" va fi marcată de deschiderea expoziției agricole-tîrg la Piața Obor, în cadrul căreia vor fi prezentate produse agricole, soiuri de cereale de înaltă productivitate, grafice, panouri care să înfățișeze dezvoltarea agriculturii țării noastre. Pe platoul din jurul halelor vor avea loc spectacole de estradă, se vor organiza jocuri distractive, precum și unități de desfacere a unor produse agricole și preparate culinare de toamnă. De altfel, în toate piețele municipiului București vor fi deschise expoziții cu vînzare de legume, fructe și struguri. De reținut este faptul că, o dată cu grija deosebită pentru buna pregătire și desfășurare a tuturor acțiunilor din cadrul „Zilei recoltei", uniunile cooperatiste și direcțiile agricole județene au datoria să vegheze, totodată, la combaterea oricărei tendințe de risipă a produselor.

Însuflețirea cu care țărănimea cooperatistă, toți lucrătorii din agricultură întîmpină „Ziua recoltei" este dovedită de ritmul intens în care se desfășoară activitatea specifică acestei perioade, de atenția cu care sînt pregătite lucrările din campania de toamnă.

SPORT

România a cîștigat Cupa „Challange"

Cea de-a XXVII-a ediție a Jocurilor balcanice de atletism desfășurată la Atena a luat sfîrșit. Avînd o comportare meritorie, sportivii noștri au cîștigat 11 probe, s-au clasat pe locul doi în 18 probe și pe locul trei în 10 probe. În clasamentul final echipa noastră feminină s-a situat pe primul loc iar cea masculină pe locul secund ; în clasamentul combinat (masculin și feminin) România s-a situat pe primul loc cîștigînd astfel „Cupa Challange". Atleta română Lia Manoliu a obținut premiul pentru cea mai valoroasă performanță sportivă feminină — 59,22 m la aruncarea discului.

Victorii și la tenis

În Campionatul internațional de tenis al României ne-au adus satisfacție Ilie Năstase, care a cîștigat primul loc la simplu bărbați și cuplul Ion Țiriac—Ilie Năstase, situat pe primul loc la dublu bărbați. La feminin am fost însă în inferioritate datorită absenței (mai mult sau mai puțin motivate) a unor jucătoare, reprezentante de bază ale tenisului nostru.

171—113

Acesta este rezultatul cu care s-a încheiat — în favoarea echipei Bucureștiului — întrecerea desfășurată în Capitală între înotătorii bucureșteni și selecționata Sofiei. Remarcăm de la această întrecere evoluțiile lui Vlad Belea, care și-a îmbunătățit recordul la 200 m mixt și a Nicoletei Ștefănescu care, obținînd victoria la 200 m delfin, a realizat un nou record al țării noastre. De-a dreptul palpitantă a fost desfășurarea ștafetei 4 x 100 m liber femei, în care echipa țării noastre a recuperat handicapul primului schimb și, încurajată frenetic de public, a reușit să cîștige proba, realizînd, totodată, și un nou record național.

Buna comportare la lupte

Prima ediție a Balcaniadei de lupte (greco-romane și libere) la tineret s-a desfășurat la Constanța. Sportivii noștri au avut o bună comportare cucerind 8 titluri de campioni balcanici : 5 la greco-romane și 3 la libere.

Să sperăm că și atunci cînd vor lua parte ca seniori la diverse întreceri internaționale, luptînd „la podea" vor fi totuși „la înălțime".

Ceva despre fotbal

Desfășurate, într-o liniște deplină, jocurile etapei a 5-a s-au terminat cu rezultatele scontate, la scoruri minime.

Etapa viitoare programează jocurile : U.T.A.—A.S.A. Tg. Mureș, Crișul—Progresul, Politehnica Iași—Jiul, „U. Craiova—Petrolul, Dinamo Bacău—Dinamo București, F. C. Argeș—Farul, Steaua—„U" Cluj, Rapid—Vagonul.

S. V.

Din „Turul României"...

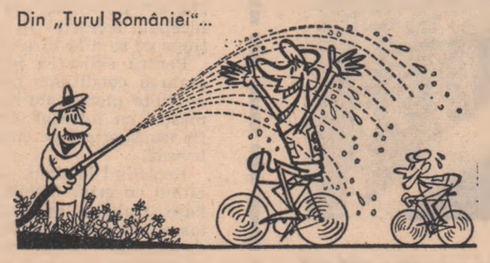

O udare prinde și aici bine !

Cărți noi în Editura Academiei

STUDII AGRARE

Academicianul Vasile Malinschi, președintele secției de științe economice și cercetări sociologice a Academiei, a realizat o nouă și importantă lucrare cuprinzînd o serie de lucrări de economie agrară. Din sumar : Scurtă privire retrospectivă asupra gîndirii agrare ; Tipologia reformelor agrare ; Ion Ionescu de la Brad — economist agrar ; Aspecte agrare din India ; Structura agrară a Japoniei ; Reforma agrară în Republica Arabă Unită ; Problema agrară în țările Americii Latine ; Economia agrară și sociologia rurală.

GEOGRAFIE TEORETICĂ

Este vorba de o sinteză de geografie teoretică generală, care în același timp dezbate probleme de obiect și metodă ridicate de geografia modernă. Autorul, prof. V. Mihăilescu, face considerații fundamentale asupra fiecărei ramuri a geografiei : fizică, umană, economică etc, un capitol separat fiind rezervat geografiei regionale.

Din sumar : Cum s-a ajuns la cunoașterea Pămîntului ca întreg ; Aplicarea metodei geografice la cercetările de teren ; Pămîntul și integrarea lui în cosmos ; Geografia fizică ; Geografia umană ; Geografia economică.

Cartea se adresează economiștilor, cadrelor didactice de specialitate din învățămîntul mediu și superior, precum și cercurilor largi de intelectuali.

CÎMPIA MOLDOVEI

Rezultat al unor cercetări detaliate de teren ale autorului V. Băcănaru, lucrarea analizează principalele probleme ale acestei unități de relief, scoțîndu-se în evidență numeroase probleme de ordin practic, ale căror aspecte interesează pe specialiștii care se ocupă cu organizarea agricolă și silvică a teritoriului. Iată denumirea cîtorva capitale din cuprinsul lucrării : Originea Cîmpiei Moldovei ; Factori care au contribuit la formarea reliefului ; Tipurile de relief din Cîmpia Moldovei ; Raionarea geomorfologică.

VARIETĂȚI

Fotografia de față a fost făcută în anul 1889, la Paris. Ne sînt prezentați cei opt lăutari care alcătuiau taraful lui Angheluș Dinicu, veniți în capitala Franței pentru a cînta la restaurantul românesc aflat în incinta expoziției internaționale deschisă în acel an. Acest taraf a dus pentru prima dată peste hotare melodia românească Ciocîrlia, obținînd un succes mult comentat de ziarele franceze. Ea era cîntată în fiecare seară, la nai, de Angheluș, cu acompaniamentul a patru viori, a unei cobze, a unei chitare și a contrabasului. „Ciocîrlia" a fost cîntată și la numeroase recepții la care era invitat taraful.

DE LA LUME ADUNATE

CAPRICIILE ARITMETICII

În scrierile sale, Ambroise Paré, un celebru chirurg francez din secolul 16, menționează un caz deosebit : d-na de Maldemeure a născut în primul an al căsătoriei sale un copil. În al doilea an, ea a adus pe lume doi copii, în al treilea — trei, în al cincilea — cinci și, în sfîrșit, în al șaselea an a născut șase gemeni. Toți copiii au fost sănătoși.

NU FARFURIA ERA ZBURĂTOARE...

S-au spus multe lucruri despre obiectele zburătoare, dar nu și despre un... jambon zburător. De curînd și acest ultim tabu a căzut. În bucătăria d-nei Webbley (Anglia) fierbea la mare presiune o pulpă de porc. La un moment dat, presiunea aburilor a devenit atît de puternică, încît bucata de șuncă a zburat în sus, propulsată de o mare forță, a perforat tavanul bucătăriei, care, probabil, era cam șubred, și a aterizat în camera de deasupra pe farfuria de pe masă.

CÎND ȘARPELE ZBOARĂ

Dacă jambonul poate zbura de ce nu și... șarpele ? Este vorba de o specie foarte rară, cunoscută numai în Insula Java și în Malaezia. Reptila respectivă trăiește în copaci și are proprietatea de a se lăți și turti ca o panglică și de a zbura dintr-un pom într-altul. Cînd zboară, corpul i se lărgește exact ca gîtul unei cobre care atacă. Cînd vrea să coboare pe pămînt, această reptilă ciudată zboară în formă de spirală.

S-au făcut cîteva încercări de aclimatizare a șarpelui zburător în țări mai nordice, dar toate exemplarele au murit pe drum.

BACHUS SE AMUZĂ

O familie din Sydney (Australia) umpluse cîteva sticle cu cidru din mere. Drojdia nelimpezită, rămasă pe fundul sticlelor, a fost aruncată la gunoi. La cîtva timp după aceea, gospodina casei, venind la cotețul cu păsări, a constatat că cinci din cele mai frumoase găște erau țepene, ca și moarte. Pentru a mai micșora paguba, ea s-a hotărît să le vîndă puful, și a început deci să le jumulească cu repeziciune. După ce le-a jumulit complet, găștele s-au trezit, iar la această oră ele se mai plimbă probabil prin curtea casei, așteptînd să le crească penele.

RĂSPLATA

Lîngă o platformă de gunoi,
Cu bălăriile la rînd,
S-a pomenit cîndva crescînd
Și-un fir gingaș de păpușoi.

Așa, stingher, și-a spus în gînd :
— Am nimerit pămînt de soi
Cum ne-nțelegem amîndoi
Voi crește și rodi curînd.

— Pe țîncul ăsta pricăjit
Un om aseară l-a prășit,
A zis nedumerit un laur.
Dar toamna ce s-a mai mirat
Cînd omul care l-a săpat,
Primi în dar, doi pumni cu aur.

I. TERBESCU

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

DRUMEȚIE

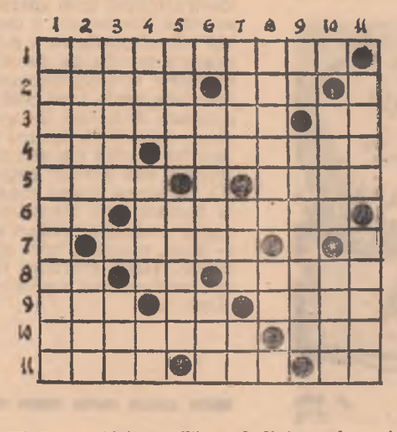

ORIZONTAL : 1) Aici se află unul dintre cele mai interesante obiective turistice din Carpații noștri Occidentali și o cabană la 1 108 m altitudine ; 2) Întindere de pămînt — Arbust cu fructe comestibile ; 3) Drumul urmat în excursie — La cabană ! ; 4) Plantă cu rădăcină comestibilă — Atrăgătorul șirag de perle : Mamaia, Eforie, Costinești, Mangalia... ; 5) Anexă la motocicletă — Pîrul... din zona Predealului ; 6) La Diham ! — Cutreierați în lung și în lat de excursioniști ; 7) Masiv în partea de sud a munților Făgăraș, în apropiere de Olt ; 8) La vale... — Aramă — Iarna la schi, vara la strand ; 9) Boltă — În Făgăraș ! — Mîntuită la plimbările pe lac ; 10) Prețuită — Țesătură de mătase ; 11) Gospodarul orașului — Lac și cabană, nu departe de Tușnad — La înălțime !

VERTICAL : 1) Cabană turistică în munții Bihorului, la 1 102 m altitudine (3 cuvinte) ; 2) De pildă, cele ale Ponorului, obiective turistice mult admirate — Gară de acces spre cabana Ghioroc din munții Zarandului ; 3) Avînt (fig.) — Nedorit mai ales în bocancii excursioniștilor ; 4) Cerbul regiunilor nordice — Jgheab folosit în mină — Margini de deal ! ; 5) Se adaugă anual pe trunchiul copacilor — Între Sinaia și Predeal ; 6) Bistrița, Mureșul și Oltul —Fir ; 7) Dăinuie pe crestele munților pînă în preajma verii — Trecătoare — De la un concediu la altul ; 8) La orizont, înainte de răsăritul soarelui — Într-o peșteră ! ; 9) Reper ! — Munții cu cabanele Baleia, Buta, Pietrele s.a. 10) Prezent la stînă — Cabană în Bucegi, la 2 507 m altitudine, la care se poate ajunge prin Sinaia, Predeal sau Bușteni ; 11) ...a Vinului, în munții Rodnei, a Simbetei în munții Făgăraș, a Oltului, în munții Lotrului — Cit muntele.

Ion PASCAL

ZIG—ZAG

Un chirurg se pregătește să facă prima sa operație.

— Hai dă-i drumul, îl încurajează profesorul, și mai ales fii atent să nu-ți tai degetele.

— Acuzat poți să aduci în apărarea d-tale motive care să ne determine

să-ți acordăm circumstanțe atenuante ? întreabă tînărul judecător pe învinuit.

— Da domnule judecător, răspunde zîmbind mieros bătrînul vagabond. Am mai fost judecat și condamnat de cel puțin de douăzeci de ori fără folos.

Un tînăr cu chică îl întreabă pe frizerul care-l servește : nu cumva dumneata m-ai tuns și rîndul trecut ?

— Nu cred domnule. Lucrez aici de numai doi ani.

Într-o pauză la un spectacol de teatru s-au întîlnit doi critici. Unul începu să caște.

— Da ai dreptate, colega, spuse celălalt, asta am vrut să spun și eu.

Doi prieteni s-au înțeles să meargă împreună la teatru. Unul dintre ei a venit primul și se miră văzînd pe locul alăturat un mic spectator, băiatul prietenului său.

— Cum ai nimerit aici ?

— Cu bilețul lui tăticu.

— Dar tăticu unde-i ?

— E acasă ; își caută biletul, răspunse puștiul.

Tînărul Toto îl întreabă pe tatăl său :

— De ce nu vorbesc peștii ?

— Oare tu ai putea vorbi dacă ai avea gura plină de apă ?, răspunse plictisit tatăl.

O doamnă în vîrstă, alteia :

— Era o astfel de aglomerație în autobuz încît și bărbații stăteau în picioare.

— Henry, dragul meu, spuse cu sfială tînăra către soțul ei cînd automobilul i-a lăsat în fața hotelului din orășelul unde cei doi aveau să-și petreacă luna de miere, să lăsăm impresia că sîntem de mult căsătoriți.

— Bine, dragostea mea, îi răspunde Henry, dar crezi că ai să poți duce singură toate valizele?

— Ești imposibil. Mergem în vizită și nu te bărbierești.

— Dar m-am bărbierit cînd ai început să te îmbraci.

Un savant astronom, în timpul unei conferințe spunea auditorilor că puterea calorică a Soarelui scade treptat și că va fi total epuizată în 80 000 000 ani.

— În cîți ani ați spus ? strigă cu îngrijorare un ascultător din fundul sălii.

— 80 000 000 domnule.

— Aha, reluă cel ce întrebase, așezîndu-se din nou în fotoliu cu un suspin de ușurare. Am crezut că ați spus 8 000 000.

S-au întîlnit doi prieteni.

— Unde te grăbești așa ? întrebă primul.

— Vreau să ajung cît mai repede acasă, răspunse celălalt. Am cumpărat soției o pălărie și vreau să i-o dau pînă nu se schimbă moda.

FILATELIE

A fost pusă de curînd în circulație emisiunea de mărci poștale, formată din trei valori care ilustrează pe marii revoluționari români — Nicolae Bălcescu, Avram Iancu și Vasile Alecsandri.

Cele trei mărci au un format de 33x45 mm, tipărite la offset, în 4 culori

Recent a apărut și un plic, „prima zi" a emisiunii.

UZINA DE REPARAȚII GALAȚI

B-dul G. Coșbuc nr. 256, telefon 15830 — 15831

EXECUTA

cu și fără repartiție, reparații capitale la prețuri ferme și curente pe bază de deviz antecalculat la următoarele utilaje :

— Tractoare U.T.B. 26—27; U 650 și U 651

— Motoare D 36—35 M ; DI 103 și DI 107

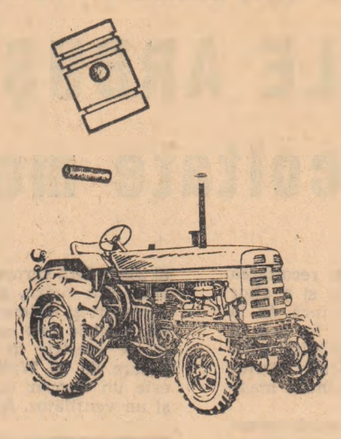

produce și livrează pe bază de repartiție pentru tractoare DT-54 și S-80 :

— pistoane 54.04.408

— cilindri 54.024.02

— role simple asamblate 21.440

— bolt piston 03.305

— bolt piston 03.158

Pentru tractoare U.T.B 26—27 :

— cămăși cilindri 01 002 A

— cuzineți etanșare 01.030

— filtru de motorină UTILAJE :

aparat alezat linie palier, bloc motor U.T.B. 26—27. Uzina de reparații Galați efectuează tot felul de reparații.

COMITETUL DE STAT AL APELOR

Inspectoratul de stat al apelor

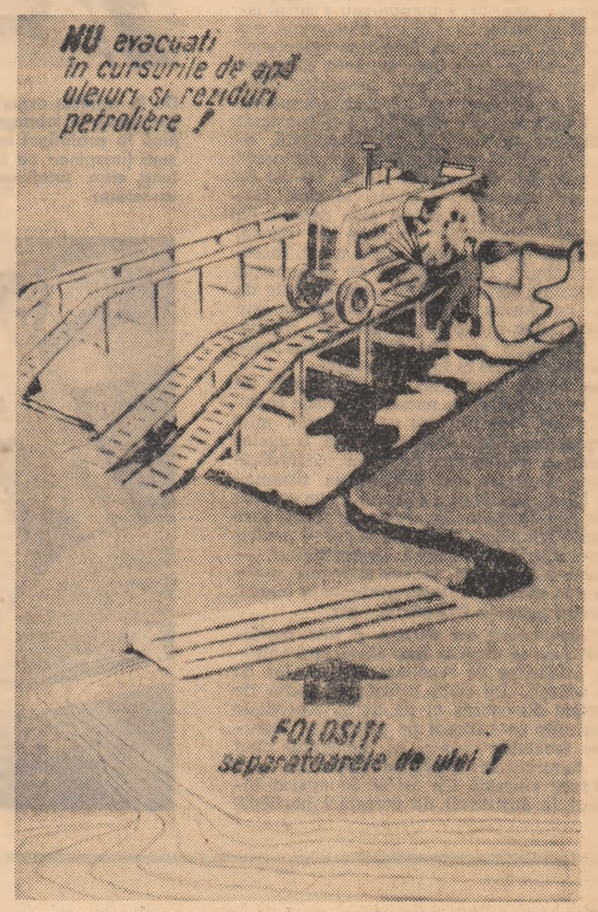

DIN PROGRAMUL DE RADIO ȘI TELEVIZIUNE

pe săptămîna 15—21 sept.

RADIO

BULETIN DE ȘTIRI : duminică : programul I : 6.00 ; 11.00 ; 16.00 ; 24.00 ; 1.00 ; 2.00 ; 4.00 ; programul II : 6.30 ; 7.45 ; 9.30 ; 17.00 ; 19.00 ; 0.55 ; programul III : 15.00 ; *În fiecare zi de lucru :* programul I : 5.00 ; 5.30 ; 9.00 ; 11.00 ; 15.00 ; 18.00 ; 20.00 ; 24.00 ; 1.00 ; 2.00 ; 4.00 ; programul II : 7.30 ; 8.30 ; 10.00 ; 12.00 ; 23.00 ; programul III : 21.30.

RADIOJURNAL : duminică : programul I : 8.00 ; 14.00 ; 20.00 ; 22.00 ; programul II : 13.00 ; 21.00 ; 23.00 ; programul III : 21.30 ; *În fiecare zi de lucru :* programul I : 7.00 ; 13.00 ; 16.00 ; 19.00 ; 22.00 ; programul II : 14.00 ; 17.00 ; 23.00 ; programul III : 21.30.

SFATUL MEDICULUI : programul I : *luni, marți, miercuri, joi și vineri* ora 11.45 ; programul II : *luni, marți, miercuri, joi și vineri* ora 16.20.

EMISIUNI PENTRU SATE : duminică : programul I : 10.00 — ORA SATULUI.

ÎN FIECARE ZI DE LUCRU : programul I : 5.50 — JURNAL AGRAR.

EMISIUNI MUZICALE.

DUMINICĂ : Muzică populară : programul I : 7.00 ; 19.30 ; 20.25 ; programul II : 6.00 ; 8.00 ; 9.00 ; 13.10 ; 15.15 ; 16.30 ; 18.40 ; 22.10. *Muzică ușoară și de dans :* programul I : 6.05 ; 8.15 ; 9.45 ; 18.45 ; 22.20 ; 23.05 ; 0.05—5.00 ; programul II : 7.30 ; 7.54 ; 10.15 ; 12.30 ; 15.30 ; 16.00 ; 17.15 ; 18.20 ; 19.05 ; 21.10 ; 22.30 ; 23.52 ; 0.30 ; programul III : 23.00.

LUNI : Muzică populară : programul I : 5.05 ; 5.25 ; 12.30 ; 14.00 ; 18.20 ; 20.20 ; programul II : 7.00 ; 8.00 ; 11.35 ; 15.30 ; 19.00. *Muzică ușoară și de dans :* programul I : 5.35 ; 8.30 ; 9.05 ; 13.20 ; 17.45 ; 19.30 ; 20.45 ; 21.40 ; 22.20 ; 23.00 ; 0.05—5.00 ; programul II : 9.00 ; 10.05 ; 11.15 ; 15.00 ; 15.45 ; 16.15 ; 18.00 ; 20.50 ; 21.05 ; 22.15 ; 22.30 ; 0.10 ; programul III : 23.37.

MARȚI : Muzică populară : programul I : 5.05 ; 5.25 ; 10.20 ; 12.30 ; 14.00 ; 16.20 ; 20.20 ; 21.25 ; programul II : 7.00 ; 8.00 ; 12.11 ; 13.15 ; 17.15 ; 19.00 ; *Muzică ușoară și de dans :* programul I : 5.35 ; 8.30 ; 9.05 ; 11.20 ; 12.00 ; 13.20 ; 14.50 ; 15.30 ; 18.20 ; 19.30 ; 20.40 ; 21.00 ; 21.35 ; 22.20 ; 22.35 ; 0.05—5.00 ; programul II : 9.00 ; 10.05 ; 12.30 ; 15.00 ; 16.15 ; 16.35 ; 20.40 ; 23.42.

MIERCURI : Muzică populară : programul I : 5.05 ; 5.25 ; 10.30 ; 12.30 ; 14.00 ; programul II : 7.00 ; 8.00 ; 11.15 ; 13.30 ; 15.48 ; 19.00 ; 22.45. *Muzică ușoară și de dans :* programul I : 5.35 ; 8.30 ; 9.05 ; 11.05 ; 12.00 ; 13.20 ; 14.50 ; 15.30 ; 19.30 ; 20.20 ; 1.05—5.00 ; programul II : 10.05 ; 11.30 ; 12.28 ; 15.00 ; 16.25 ; 18.15 ; 24.00 ; programul III : 17.00.

JOI : Muzică populară : programul I : 5.05 ; 5.25 ; 10.30 ; 12.30 ; 14.00 ; 16.20 ; 18.15 ; 20.20 ; programul II : 7.00 ; 8.00 ; 10.55 ; 12.11 ; 15.45 ; 16.15 ; 17.15 ; 18.00. *Muzică ușoară și de dans:* programul I : 5.35 ; 8.30 ; 9.05 ; 12.00 ; 13.20 ; 14.50 ; 15.40 ; 19.30 ; 21.00 ; 21.25 ; 22.20 ; 22.35 ; 23.35 ; 0.05—5.00 ; programul II : 10.05 ; 11.15 ; 13.15 ; 15.00 ; 16.25 ; 18.15 ; 18.50 ; 22.30 ; 24.00.

VINERI : Muzică populară : programul I : 5.05 ; 5.25 ; 10.30 ; 12.30 ; 14.50 ; 18.20 ; 20.20 ; programul II : 7.00 ; 8.00 ; 12.11 ; 15.30 ; 19.00. *Muzică ușoară și de dans :* programul I : 5.35 ; 8.30 ; 9.05 ; 12.00 ; 13.20 ; 15.35 ; 19.30 ; 20.40 ; 21.00 ; 21.25 ; 22.20 ; 23.35 ; 0.05—5.00 ; programul II : 8.35 ; 10.05 ; 11.30 ; 12.30 ; 15.00 ; 16.15 ; 16.50 ; 17.35 ; 18.10 ; 19.40 ; 23.55.

SÎMBĂTĂ : Muzică populară : programul I : 5.05 ; 5.25 ; 12.30 ; 14.40 ; 15.15 ; 17.35 ; 20.20 ; 23.40 ; programul II : 7.00 ; 8.00 ; 11.30 ; 19.00 ; 20.30. *Muzică ușoară și de dans :* programul I : 5.35 ; 8.30 ; 9.05 ; 12.00 ; 13.20 ; 16.20 ; 18.20 ; 19.20 ; 20.30 ; 22.20 ; 23.08 ; 0.05—6.00 ; programul II : 9.00 ; 10.05 ; 10.55 ; 17.15 ; 20.00 ; 22.30 ; 23.07.

TEATRU LA MICROFON :

DUMINICĂ : programul I : 20.39 — „Rapsodia țiganilor" de Mircea Ștefănescu. Muzica de Elly Roman.

LUNI : programul I : 21.05 — Teatru scurt : „Viitorul 185" de Leonida Teodorescu .

MIERCURI : programul II : 20.50 — „Peribanez și comandorul de ocana" de Lope de Vega. Traducere și adaptare radiofonică de Ion Frunzetti.

VINERI : programul II : 10.10 — „Lady Windermeere și evantaiul ei" de Oscar Wilde. Traducere și adaptare radiofonică de Andrei Bantaș.

SÎMBĂTĂ : programul III : 21.00 — „Fedra" de Racine. Traducere de Teodor Mălnescu. Adaptare radiofonică de Eugenia Dovides.

TELEVIZIUNE

DUMINICĂ : Programul I : 8.00 — Ora exactă. Cum va fi vremea ? ; 8.40 — Emisiune pentru copii și școlari ; 10.00 — *ORA SATULUI :* Din cuprins : ● Ritmuri de toamnă în agricultură — raid-anchetă ● Interviul nostru : impresii de la Congresul internațional al solului din Asutralia ● Bună dimineața, școală ! ● Podgoriile Drăgășanilor — reportaj filmat ● Buletin agro-meteorologic ● Muzică populară românească ; 11.30 — *TV pentru specialiștii din agricultură :* Ciclul „Mecanizarea agriculturii". Tema : Mecanizarea lucrărilor în cultura cerealelor păioase și a porumbului ; 12.00 — De strajă patriei ; 12.30 — „Raliul balcanic" la automobilism. Proba de viteză pe circuit. Transmisiune de la Otopeni ; 13.30 — TELEJURNALUL DE PRÎNZ ; 13.45 — Închiderea emisiunii de dimineață ; 16.00 ZIG-ZAG — telemagazin duminical. Printre diversele rubrici ale zig-zag-ului și FOTBAL ● Steaua—Universitatea Cluj ● Sosirea din Turul ciclist al României. Transmisiune de la Velodromul Dinamo ; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 19.50 — TELESPORT ; 20.15 — „Du-te dor". Un buchet din cele mai frumoase cîntece și versuri populare ; 20.45 — Cronica duminicală ; 20.50 — „Armonii autumnale" — muzică ușoară ; 21.30 — Seară de teatru : „Moartea unui artist" de Horia Lovinescu ; 23.30 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

Programul II : 20.00 — Reporterii noștri în țară și peste hotare ; 20.15 — Seară de balet ; 21.00 — TELEJURNAL ; 21.20 — Film artistic : „Phfft !" — premieră pe țară.

LUNI : 10.30—11.00 — Tele-școală ; 17.30 — Pentru noi, femeile ! ; 18.00 — Actualitatea industrială ; 18.30 — Curs de limba franceză (continuarea ciclului I) ; 19.00 — Pentru tineretul școlar. Ediție specială : Prima zi de școală ; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 20.00 — Studioul de poezie ; 20.10 — Trepte spre viitor ; 20.25 — Ce-ați dori să revedeți ? ; 20.45 — Teleuniversitate ; 21.20 — Seară de teatru : „...Escu" de Tudor Mușatescu ; 23.00 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

MARȚI : 10.30 — Tele-școală ; 11.00 — Curs de limba franceză (reluarea lecției de luni) ; 11.30 — Curs de limba franceză (reluarea lecției a 10-a) ; 12.00 — Închiderea emisiunii de dimineață ; 17.30 — Emisiune pentru copii ; 18.00 — TV pentru specialiștii din industrie ; 18.30 — Curs de limba engleză (continuarea ciclului I) ; 19.00 — Tinerețea noastră ; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 20.00 — Mari călători : „Răsplata îndrăznelii" (Cristofor Columb) ; 20.30 — Opinia dumneavoastră ; 20.45 — Film artistic : „Contele Bobby, spaima vestului sălbatic" ; 22.15 — Panoramic ; 22.30 — Divertisment muzical ; 22.45 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

MIERCURI : 10.00 — Tele-școală ; 10.30 — Curs de limba engleză (reluarea lecției de marți ; 11.00 — Curs de limba engleză (reluarea lecției a 10-a) ; 11.30 — TV pentru specialiștii din industrie ; 12.00 — Închiderea emisiunii de dimineață ; 17.30 — Emisiune pentru școlari ; 18.00 — Telecronica economică ; 18.30 — Curs de limba germană (continuarea ciclului I) ; 19.00 — Club XX — emisiune pentru tineret ; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 20.00 — Studioul de poezie ; 20.10 — Interpreți de muzică populară ; 20.25 — Transfocator ; 20.50 — Muzică ușoară ; 20.15 — Avanpremieră ; 21.30 — Telecinemateca : „Pădurea împietrită" de scriitorul Robert E. Sherwood ; 22.50 — TELEJURNALUL DE NOAPTE. (În programul acestei zile se va introduce și *meciul de fotbal O.F.K. Beograd—Rapid București* — Transmisie directă de la Belgrad).

JOI : Programul I : 10.00 — Tele-școală ; 10.30 — Curs de limba germană (reluarea lecției de miercuri) ; 11.00 — Curs de limba germană (reluarea lecției a 10-a) ; 11.30 — Telecronica economică ; 12.00 — Închiderea emisiunii de dimineață : 17.00 — Polo pe apă : Steaua—Dinamo București ; 18.00 — TV pentru specialiști ; 18.30 — Curs de limba rusă (continuarea ciclului I) ; 19.00 — Studioul pionierilor ; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 20.00 — Film serial : „Lagardère (III) ; 20.50 — Întrebări la care s-a răspuns, întrebări la care nu s-a răspuns încă... ; 21.20 — Varietăți pe peliculă ; 21.50 — Teleglob : Intre Rio de Janeiro și Sao Paolo ; 22.10 — Lira — album de poezie ; 22.30 — Artă plastică ; 22.50 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

Programul II : 20.00 — Document ; 20.45 — TELEJURNAL ; 21.00 — O samă de cuvinte... ; 21.30 — Comedie cu Mickey Rooney ; 22.00 — Concert simfonic ; 22.30 — Vitrina discului.

VINERI : 10.00 — Tele-școală ; 10.30 — Curs de limba rusă (reluarea lecției de joi) ; 11.00 — Curs de limba rusă (reluarea lecției a 9-a) ; 11.30 — TV pentru specialiști ; 12.00 — Închiderea emisiunii de dimineață ; 17.30 — Emisiune pentru copii ; 17.50 — Drumuri și popasuri ; 18.10 — Buletinul circulației rutiere ; 18.20 — Curs de limba spaniolă continuarea ciclului I) : 18.50 — Balade și legende : „Pintea viteazul" ; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 20.00 — Studioul de poezie ; 20.15 — *Actualitatea în agricultură ;* 20.35 — Studioul muzical ; 21.15 — Reflector ; 21.30 — Film artistic : „Din lumea filmului" ; 22.55 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

SÎMBĂTĂ : Programul I : 10.00 — Curs de limba spaniolă (reluarea lecției de vineri) ; 10.30 — Curs de limba spaniolă (reluarea lecției a 9-a) ; 11.00 — Închiderea emisiunii de dimineață ; 16.00 — FOTBAL : Progresul—Petrolul ; 17.45 — Lumea copiilor — „Mihaela știe tot !" ; 18.30 — Mult e dulce și frumoasă ; 19.00 — Pentru școlari ; Vă place muzica ; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 20.00 — Tele-enciclopedia ; 21.00 — Vom reveni... peste 6 luni ; 21.15 — Film serial : „Campionii" ; 22.05 — Între noi... actorii ! ; 23.05 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

Programul II : 20.00 — Post-scriptum săptămînal ; 20.10 — Sub cupola circului ; 20.30 — Parada orchestrelor (Muzică ușoară) ; 21.00 — TELEJURNAL ; — 21.15 — Roman foileton : „Forsyte Saga" (II) ; 22.05 — Recitalul de sîmbătă seara ; 22.35 — Bis... pe 16 mm. Yoga.

Reutilată cu utilaj modern, finisaj după ultima tehnică mondială

PRODUCE :

ȘTOFE FINE, BARBATEȘTI ȘI DE DAMĂ, ÎN DESENE VARIATE ȘI MODERNE.

FURNITURI PENTRU CROITORIE — VATA — VATELINA — VATIR.

AGRICULTURA PE GLOB

DIN PRESA DE SPECIALITATE

• SADOVODSTVO • AGRICULTURAL ENGINEERING • IMPLEMENT AND TRACTOR

FRUCTELE ARBUŞTILOR pot fi recoltate mecanic

Introducerea mecanizării în recoltarea căpşunilor, coacăzelor, agrişelor şi a altor fructe de arbuşti a constituit încă de la început o problemă delicată ; în primul rînd tocmai din cauza sensibilităţii ridicate la cădere sau la contactul acestor fructe cu „degetele" şi mecanismele maşinii de cules.

Desigur, se poate realiza o mică mecanizare a acestui proces prin amenajarea unor cărucioare cu patru roţi, fiind acţionate de picioarele culegătorului (ele au fost experimentate cu succes în R. D. Germană). Aceasta permite dintr-o dată găsirea unei poziţii mai comode de cules, ceea ce face să se poată realiza o creştere a productivităţii muncii cu 109 la sută. Dar mecanizarea completă a procesului de cules cerea soluţii originale şi, în acelaşi timp, mult mai eficiente.

La căpşun, de pildă, se cerea stabilirea pe cale de experienţe a unor parametri biomecanici, ca : forţa necesară pentru detaşarea fructului fără a vătăma planta şi gradul de distrugere a frunzelor şi plantelor. Forţa de detaşare a fructului trebuie să fie mai mică decît cea necesară pentru ruperea frunzelor, a plantei sau a dezrădăcinării acesteia. În fază experimentală, s-a folosit un aparat, sub formă de „pieptene" care avea ca scop determinarea distanţei optime dintre „degetele" mecanice, precum şi profilul cel mai adecvat al acestora.

Pe baza experimentărilor, s-a construit o maşină de recoltat autopropulsată, avînd ca organe active o serie de „piepteni" pe care sînt dispuse, în medie, 25—36 de „degete" sau dinţi curbaţi. Maşina, trecînd cu o anumită viteză prin cultura de căpşuni, „piaptănă" plantele de fructe, care sînt depuse apoi într-o cutie. Încercările făcute în California au demonstrat că distanţa optimă dintre „degete" este de 1 cm, iar forma geometrică a acestora este cea avînd o secţiune pătrată. Din motive de fabricaţie au fost însă folosite cele avînd o secţiune în formă de cerc.

La aceşti parametri de construcţie se obţine cel mai mare număr de fructe coapte culese, concomitent cu cele mai mici pierderi rezultate din culegerea fructelor necoapte, vătămarea fructelor, dezrădăcinarea plantelor sau distrugerea sistemului foliar. Recoltarea căpşunilor pe această cale cere însă ameliorarea unor soiuri care să aibă fructele ridicate de la sol — pentru a permite pătrunderea „pieptenului" — coacerea uniformă, plante şi frunze rezistente la vătămări, flori rezistente la îngheţ, caliciul uşor de îndepărtat etc.

Constructorii au studiat şi alte posibilităţi care să ducă la bun sfîrşit mecanizarea lucrărilor de recoltare a fructelor de pe arbuşti. De data aceasta e vorba de fructele de coacăz şi de agriş. Aparatele construite se bazează pe principiul scuturării fructelor coapte, în momentul cînd pe ramurele se aplică un mecanism care produce vibraţii. Un astfel de aparat încercat la Institutul de cercetări horticole al zonei fără cernoziom al U.R.S.S. se compune din cadru, grupul electrogen, patru captatori şi sistemul de separare. Vibratorul electric este construit sub forma unui motor electric de înaltă frecvenţă cu o putere de 90 Waţi. Sistemul de separare este un buncăr cu deschizătura reglabilă şi un ventilator. Aparatul este depus între rînduri şi se mută de fiecare al doilea arbust. Doi culegători pot recolta cu două aparate vibratoare diferite, în timp ce fructele cad în captatoarele aşezate sub arbuşti, iar de aici în cutii, după ce în prealabil au trecut prin curentul de aer emis de ventilator, care elimină impurităţile. Productivitatea acestui aparat este de 2,7 ori mai mare faţă de recoltarea manuală la coacăz şi de 4,4 ori la agriş. Puritatea recoltei şi numărul mugurilor, nodurilor şi ramurilor distruse la recoltarea mecanizată faţă de cea manuală sînt aproximativ egale.

În R. F. a Germaniei au fost date în exploatare astfel de aparate transportabile cîntărind 8 sau 12 kg. Aceste aparate lucrează cu 1 000 de vibraţii pe minut avînd o amplitudine de 40 mm. Vibraţiile sînt transmise arbuştilor printr-o lance, care este dirijată de lucrătorul ce poartă aparatul. Productivitatea la recoltarea coacăzelor este de 48,4 kg de fructe pe oră.

În Anglia au fost concepute şi vibratoare pneumatice, care lucrează pe 2 rînduri, cu o echipă formată din 5 oameni. Aceste agregate au cîte 4 vibratoare, cu un randament de 800—1000 kg pe zi, respectiv 160—200 kg/om pe zi.

Pentru cei care doresc să încerce, se recomandă, pentru culesul coacăzelor, construirea unui aparat vibrator, folosind electromotorul unui aparat de tuns oi. Piesa activă a vibratorului o constituie o „furculiţă" de aluminiu cu 4 colţi, care capătă o mişcare de vibraţie datorită mecanismului excentric al electromotorului. O astfel de instalaţie poate avea pînă la 12 vibratoare acţionate de acelaşi electromotor. Apucînd cu o mînă cîteva ramuri de arbust, iar cu cealaltă trecînd vibratorul de-a lungul lor, fructele cad într-un dispozitiv de captare. Un asemenea aparat construit în U.R.S.S., la Institutul de legumicultură „I. V. Miciurin", măreşte productivitatea muncii de 6—8 ori, culegînd între 98—99 la sută din fructe ; restul fructelor rămase fiind mici sau verzi nu mai reprezintă nici o valoare comercială.

N. MARIŞ

De la primele experimente cu instalaţii improvizate în laborator (imaginea de sus), **pînă la prototipul maşinei de recoltat căpşuni** (imaginea de jos), **se aşterne un drum lung, care totalizează o uriaşă muncă de cercetare.**

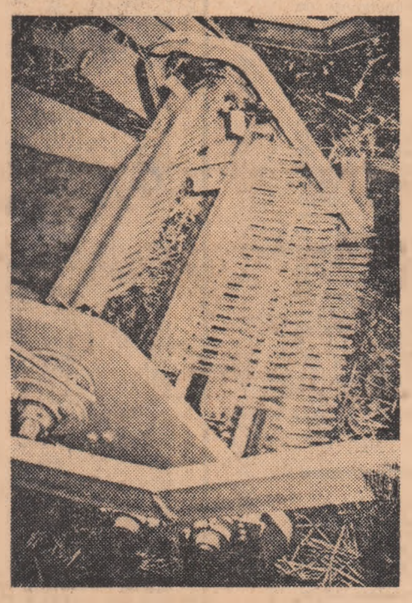

ORIZONTURI

Maşină de recoltat ceapă

După cum menţionează revista „MEZÖGAZDASÁGI TECHNIKA", anul trecut pe ogoarele R. P. Ungare au fost experimentate 11 maşini de recoltat ceapă HB, realizate în ţară. Organul activ al acestor maşini este format din două cuţite disc, acţionate de la priza de putere a tractorului printr-un ax cardanic. La o trecere, maşina recoltează ceapa de pe 4 rînduri distanţate la 25... 28 cm. Acţionînd sub rînduri, cuţitele disc scot ceapa din sol şi o trec pe un ciur scuturător ce se află în spatele lor. Separată de pămînt, ceapa este aşezată în brazde, în urma maşinii. După cîteva zile, aceeaşi maşină adună ceapa uscată din brazde şi o aşează în saci sau lădiţe într-o remorcă.

Instalaţie pentru săparea canalelor de drenaj

În Olanda a fost realizată şi experimentată pe teren o instalaţie puternică pentru săparea canalelor de drenaj. Ea se distinge prin dimensiuni reduse şi printr-o mare manevrabilitate.

Instalaţia, care poate funcţiona cu o viteză de pînă la 2 mile pe oră, poate fi folosită în mod eficient pentru săparea canalelor de drenaj pe sectoare cu sol plantat dens cu pomi fructiferi.

Pelovo Plevensko — oglindă a satului bulgar contemporan

AVÎNTUL SATULUI BULGAR

Articol primit din partea ziarului „Kooperativno selo" — Sofia

Pentru a 24-a oară, Bulgaria şi-a cinstit cea mai luminoasă sărbătoare naţională, ziua de 9 septembrie. De aproape un sfert de veac ea înaintează cu fermitate pe calea socialistă.

Aruncînd o privire asupra acestor ani, se poate vedea că, sub conducerea Partidului Comunist Bulgar, s-au obţinut succese remarcabile în dezvoltarea economiei şi culturii socialiste, în ridicarea bunăstării materiale a poporului bulgar. Dintr-o ţară agrară înapoiată, Bulgaria s-a transformat într-un stat cu o industrie dezvoltată. Pentru a ilustra acest lucru e suficient să amintim că ponderea industriei în formarea venitului naţional reprezintă 45 la sută, iar cea a agriculturii 35 la sută. Producţia industrială globală era, în anul trecut, de 27 de ori mai mare decît producţia anului antebelic 1939. Astăzi, în 15 zile, industria realizează o producţie care se obţinea în aproape întreg anul 1939.

Sub conducerea Partidului Comunist Bulgar, poporul bulgar a rezolvat cu succes şi problema complexă a revoluţiei socialiste pe care o reprezintă transformarea socialistă a agriculturii, aplicînd creator planul cooperatist al lui Lenin.

Tristă era imaginea satului bulgar în perioada dominaţiei capitalului, cînd existau peste 1 100 000 de gospodării agricole mici şi peste 1 milion de şomeri, cînd mijloacele de cultivare a pămîntului erau dintre cele mai rudimentare. Satul contemporan este exponentul unei agriculturi socialiste moderne, reprezentată de cele 870 de cooperative puternice şi 270 de gospodării agricole de stat.

În anii care au trecut, s-a dezvoltat rapid baza tehnico-materială, s-a adîncit procesul de intensificare a agriculturii, a crescut nivelul producţiei şi eficienţa ei. Au fost extinse suprafeţele cu culturi tehnice şi furajere, cu plantaţii perene şi legumicole, suprafeţele irigate, folosindu-se cele mai noi cuceriri ale ştiinţei şi tehnicii şi chimizarea, ceea ce a determinat creşterea producţiei agricole de 2,5 ori, în comparaţie cu anul 1939, şi ridicarea simţitoare a productivităţii muncii în agricultură. În 1967, Bulgaria a întrecut Austria, Italia, S.U.A., Grecia şi Turcia, în ceea ce priveşte producţia medie de grîu, iar în producţia de tomate pe locuitor ea se situează pe primul loc în lume.

Dacă analizăm mai amănunţit care sînt factorii principali care au dus la asemenea rezultate vedem că este vorba de doi : crearea unei puternice baze tehnico-materiale a producţiei agricole şi încadrarea agriculturii cu cadre cu experienţă şi cu specialişti. Agricultura socialistă puternică din Bulgaria, datorită ajutorului Uniunii Sovietice, posedă astăzi peste 70 000 de tractoare, (calculat în unităţi convenţionale de 15 CP), aproape 15 000 de combine şi peste 17 000 de autocamioane. În acelaşi timp, chimia pătrunde cu paşi repezi pe ogoarele cooperatiste. Acestea primesc peste 602 000 tone de îngrăşăminte azotoase, fosfatice şi potasice în substanţă pură. A cincea parte din pămîntul arabil e irigat.

În agricultură avem însă un capital şi mai valoros — specialiştii care conduc unităţi sau diverse ramuri de producţie. Astăzi, 575 preşedinţi de gospodării agricole cooperative de muncă şi directori de gospodării agricole de stat au pregătire superioară şi medie. Dar numărul specialiştilor agricoli cu pregătire superioară care lucrează în diverse sectoare ale agriculturii atinge cifra de 11 000. Nu există sat în care să nu lucreze specialişti cu studii agricole superioare.

E uşor să ne imaginăm ce detaşament puternic reprezintă oamenii de ştiinţă care transpun în practică cuceririle ştiinţei şi sînt, totodată, conducătorii şi organizatorii producţiei.

Cît de stabilă, ce posibilităţi largi are agricultura socialistă a Bulgariei, ne ilustrează chiar acest an, care a înregistrat o secetă cum n-a mai fost în ultimii 70 de ani. Cu toate acestea, la grîu producţiile medii au fost mult superioare celor obţinute în 1965.

Politica justă a partidului în sectorul agriculturii a dat posibilitatea cooperativelor agricole socialiste să treacă în etapa industrială de dezvoltare. Concentrarea, specializarea mai accentuată, introducerea rapidă a soiurilor şi raselor care să permită aplicarea metodelor industriale în producţia agricolă continuă să se adîncească pe baze ştiinţifice. Aceasta creează posibilităţi mai mari de aplicare a mecanizării complexe, de mărire a productivităţii muncii, astfel ca şi producţia agricolă să devină din ce în ce mai competitivă pe piaţa mondială.

Cînd se vorbeşte de avîntul satului bulgar, de succesele agriculturii nu trebuie să uităm rolul Uniunii gospodăriilor agricole cooperative de muncă şi unificarea acesteia cu uniunea cooperatistă, într-o organizaţie social-economică care a deschis noi şi mult mai mari posibilităţi de înflorire a sistemului cooperatist.

Viitorul şi drumul dezvoltării ulterioare a agriculturii bulgare, ca şi întreaga dezvoltare socialistă, sînt clare. Plenara din iulie a C.C. al Partidului Comunist Bulgar, potrivit maturităţii noastre socialiste, tradiţiilor noastre revoluţionare şi în conformitate cu necesităţile dezvoltării ulterioare, a trasat noul program al avîntului multilateral al ţării pe baza unui sistem mai perfecţionat al conducerii societăţii socialiste.

Sistemul socialist din Bulgaria permite înflorirea posibilităţilor şi forţelor proprii. Cauza revoluţiei socialiste, pe care o cinstim zilele acestea, cucereşte noi şi noi victorii.

Nikolai ZAGORSKI

Adunare consacrată celei de a 20-a aniversări a proclamării R. P. D. Coreene

La cooperativa agricolă de producţie „Prietenia româno-coreeană" din comuna Făcăeni, judeţul Ialomiţa, a avut loc sîmbătă după-amiază o adunare consacrată celei de-a 20-a aniversări a proclamării Republicii Populare Democrate Coreene.

Despre importanţa acestui eveniment a vorbit Toma Dimache, preşedintele cooperativei agricole de producţie, care a relevat succesele însemnate obţinute de poporul coreean în cele două decenii, sub conducerea Partidului Muncii din Coreea, în dezvoltarea economiei naţionale, învăţămîntului, ştiinţei, culturii şi artei.

A luat apoi cuvîntul Kim The Hi, ambasadorul R. P. D. Coreene la Bucureşti, care a relevat, între altele, că cele două popoare, deşi se află la mare distanţă unul de altul, sînt legate printr-o strînsă prietenie, datorită ţelurilor şi năzuinţelor lor comune. Poporul coreean — a spus vorbitorul — nu uită sprijinul material şi moral acordat de poporul român în lupta sa împotriva agresiunii americane şi apoi în perioada grea de după război. Astfel de relaţii frăţeşti bazate pe principiile internaţionalismului proletar corespund pe deplin intereselor ambelor noastre popoare şi intereselor întregului lagăr socialist.

COASTA SCHELETELOR

Acum 60 de ani, în primăvara anului 1908, negrul Zacharias Laval a găsit printre stîncile de pe malul fluviului Orange vreo zece pietre preţioase de diferite mărimi. El a adus la cunoştinţă autorităţilor descoperirea sa. Pe vremea aceea, această parte a Africii de Sud (ca şi Camerun şi Togo) era o colonie a Germaniei. Pietrele preţioase au fost găsite în sătuleţul Lüderitz, care ulterior a ajuns un mare oraş.

După ce colonialiştii germani au aflat descoperirea făcută de negru au declarat întreaga regiune zonă interzisă. Din momentul acela, căutătorii de pietre scumpe plăteau cu viaţa, iar oasele lor erau cărate de şacali în pustiul din apropiere. De atunci, populaţia locală a denumit această regiune „Coasta scheletelor".

De 60 de ani, „Coasta scheletelor" este păzită cu stricteţe. Şi dacă este relativ uşor să pătrunzi în această regiune, este absolut imposibil să mai ieşi din ea. Curajoşii care au încercat să fugă prin pustiu au murit cu toţii, de sete, de foame şi de extenuare, iar cei care au pornit cu barca pe ocean, s-au izbit de stîncile de pe coastă.

Cînd, după primul război mondial, Germania şi-a pierdut coloniile africane, regiunea în care se afla „Coasta scheletelor" făcea parte din Africa de sud-vest şi a fost inclusă o dată cu aceasta în Republica Sud-Africană.

„Acolo nu s-a schimbat nimic nici pînă în zilele noastre" scrie săptămînalul italian „Epoca". „Coasta scheletelor" continuă să fie o rezervaţie închisă, iar pe teritoriul ei se află oraşul Oraniemund — o aşezare de mineri. Natura a înzestrat această parte a Africii cu mari bogăţii minerale, care au devenit însă cea mai mare nenorocire pentru negrii băştinaşi, care sînt la cheremul colonialiştilor.

Oraniemund — principalul centru al „Coastei scheletelor" — este un oraş din barăci. El are o populaţie de 4 500 de locuitori, dintre care 3 770 de negri, în special din tribul Cvambo Albii nu locuiesc în barăci, ci în vile, ei au asigurate salarii mari şi sînt cu toţii supraveghetori. De fapt, aşezarea băştinaşilor este o colonie corecţională, deşi autorităţile locale neagă acest lucru. Locuitorii barăcilor din Oraniemund se află în permanenţă sub supravegherea paznicilor, ei nu au dreptul să părăsească zona interzisă, fiind în felul acesta izolaţi de lume.

Cel care obţine permisiunea de a părăsi zona este supus în prealabil unei verificări severe, inclusiv unui control radiologic.

„Coasta scheletelor" este unul din cele mai mari centre din lume pentru extragerea pietrelor preţioase. Aici se obţine o treime din producţia mondială de diamante. Ea aparţine unei corporaţii anglo-americane, căreia îi asigură un venit anual de 75 milioane de dolari.

Negrii încheie contracte anuale cu întreprinderea. În toată perioada cît este în vigoare contractul, ei nu au voie să părăsească zona interzisă. Salariul anual împreună cu primele ar ajunge pentru cumpărarea unei vaci, pe care muncitorul, dacă continuă să lucreze, trebuie s-o predea viitoarei sale soţii.

La extragerea diamantelor se angajează în primul rînd bărbaţii tineri, necăsătoriţi, pentru că munca în minele diamantifere este extrem de grea şi istovitoare.

Cel mai mare diamant găsit în minele din Oraniemund (în 1936) cîntăreşte 243 de carate. Un alt diamant de 138 de carate a fost găsit aici în anul 1951 şi vîndut cu 200 000 de dolari.

Recent, presa italiană a anunţat că un cetăţean care reuşise să scoată un săculeţ cu diamante din zona interzisă a „Coastei scheletelor" a murit pe neaşteptate. El ajunsese relativ uşor pe terenul minelor diamantifere, ascunsese diamantele adunate în niste stînci de pe ţărmul oceanului, după care reuşise să plece legal, după o verificare severă. Nu au găsit nimic asupra lui pentru că nu luase nimic. După un timp s-a înapoiat cu elicopterul în zona respectivă, şi-a luat comoara şi a zburat înapoi. Totul a mers perfect, dar curînd după ce s-a ridicat în văzduh, elicopterul s-a defectat. Nevoit să coboare din el, aventurierul a fost prins de jandarmi şi a trebuit să-şi lase oasele pe „Coasta scheletelor".

OAMENI. LOCURI. FAPTE

MERIDIANE

VA AJUNGE OMUL NEMURITOR?

Nici un om nu-şi poate închipui dispariţia totală a eului său. Profitînd de slăbiciunea omului, unii „specialişti" din S.U.A. oferă clienţilor lor „viaţă veşnică". Leonard Holt din statul Ohio oferă oricui, pentru suma de 8 500 dolari, şansa de a trăi 1 069 de ani. Cu ajutorul unor camere speciale de dormit el se străduieşte să transforme moartea reală în moarte fictivă. Şi se găsesc destui naivi care să-l creadă. Există oare în experienţele lui Holt măcar un grăunte de raţiune ? La această întrebare, omul de ştiinţă sovietic Vasili Kuprevici, preşedintele Academiei de Ştiinţe a R.S.S. Bieloruse, a răspuns în cadrul unui interviu.

— Nu cred în succesul unor asemenea experimente. Cred că nu are sens să se facă o afacere din viaţa omului. Aceasta nu înseamnă, firesc, că nu vrem să trăim mai mult. Există o mulţime de ipoteze cu privire la modul cum s-ar putea prelungi viaţa omului. Din păcate, o teorie ştiinţifică fundamentată în această privinţă nu există. Procesul îmbătrînirii organismului omului nu a fost încă studiat pînă la capăt.

La baza vieţii se află metabolismul. Fiecare fiinţă vie se reînnoieşte continuu. Tocmai prin aceasta se deosebeşte tot ceea ce este viu de ceea ce nu are viaţă. Esenţa însăşi a vieţii conţine mişcarea perpetuă. Oare omul moare pînă la capăt ? Nu. El continuă să trăiască prin copiii săi sub forma pe care ştiinţa a denumit-o ereditate.

Ce înseamnă atunci îmbătrînirea ? Este un complex de modificări patologice. Deocamdată, „tratarea" bătrîneţii se reduce la diferite medicamente şi vitamine. Trebuie luptat însă împotriva procesului însuşi al îmbătrînirii. În acest scop, trebuie unite eforturile oamenilor de ştiinţă din cele mai diferite domenii — medicină, biologie, fiziologie, chimie. Ideea „mea" cu privire la nemurire nu este, de fapt, a mea. Visul omului de a se situa în fruntea lumii vii, de a dezlega toate tainele proceselor vitale, este cunoscut de cînd lumea. Şi mai devreme sau mai tîrziu, omul îşi va realiza acest vis.

Trebuie să ducem o muncă intensă de cercetare în numele viitorului omenirii. În viitor, omul poate deveni nemuritor dar deocamdată, el trebuie să-şi prelungească viaţa.

Ştim prea puţin despre posibilităţile sistemului nostru nervos, despre activitatea biochimică a creierului. Ne sînt necunoscute posibilităţile materiei din care este alcătuit creierul.

Deocamdată, ne imaginăm toate procesele într-un mod schematic. Multe din ele le judecăm după rezultatele finale — ce a fost şi ce este. Care sînt însă procesele intermediare ? De ce au orientat ele organismul pe această cale şi nu pe alta ? La aceste întrebări nu putem încă răspunde.

Ce influenţă are munca asupra prelungirii vieţii omului ?

Încă din antichitate, oamenii afirmau că leneşii nu trăiesc mult. Este adevărat. Numai munca poate duce la prelungirea vieţii. Omul trebuie să ducă o viaţă activă, pentru că numai atunci are loc un metabolism mai viu, un schimb de substanţe mai intens. Se întîmplă de multe ori ca atît timp cît munceşte, omul să fie sănătos, iar după ce iese la pensie începe să se îmbolnăvească. În acest caz, intervine nu numai factorul psihologic, ci şi cel fiziologic.

Goethe sau Tolstoi nu şi-au pierdut capacitatea de muncă pînă la vîrsta de 80 de ani. Longevitatea nu poate merge paralel cu o activitate intelectuală redusă.

Transplantarea de organe poate îmbunătăţi temporar sănătatea individului, dar nu poate juca un rol esenţial pentru longevitate. Inima omului nu trebuie să se defecteze. Ea este în aşa fel creată de natură încît trebuie să funcţioneze veşnic, ca de altfel toate organele care funcţionează pe principiul autoreînnoirii.

Metabolismul dovedeşte posibilităţile inepuizabile ale organismului uman. Deocamdată, sarcina noastră imediată este să depăşim 100 de ani.

Unii se tem că, în acest caz planeta noastră s-ar suprapopula. Neomalthusianiştii din Occident recomandă ca remediu războiul. Va exista însă loc pentru toţi. Dar este necesară o muncă ştiinţifică grandioasă.

Resursele energetice sînt inepuizabile. Cîndva, în viitor, vom putea pune în slujba omenirii şi forţa gravitaţiei, rezervă deocamdată destul de îndepărtată. Nu este un secret că viaţa este posibilă numai acolo unde există apă. Iată de ce trebuie să avem grijă ca apa să existe în cantităţi suficiente. Fără produse agricole, nici acum, nici pe viitor, omenirea nu va putea rezista, în orice caz nu înainte de a se fi aplicat mecanismul fotosintezei. Nici un fel de tablete nu vor putea înlocui pîinea. Recoltele pot şi trebuie să crească pe întreaga planetă de 10 ori, iar în unele zone chiar de 100 de ori. Tot în această proporţie, poate creşte şi populaţia globului. Atunci, oamenii nu vor mai locui numai pe Pămînt. Ei vor fi cuceri Cosmosul.

Omul trebuie să posede la perfecţie diferitele resurse materiale. De aceea, trebuie unite eforturile întregii omeniri. Atunci abia vom putea învinge moartea. Şi omenirea, care va deveni nemuritoare, nu se va mai teme nici de limitele sistemului solar. Există Cosmosul. Este poate o fantezie, cine ştie ? Dar cu cîţiva ani în urmă zborurile în Cosmos erau şi ele considerate fantezii neîntemeiate.

AGRICULTURA SOCIALISTĂ — publicaţie săptămînală

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA : Bucureşti, Piaţa Scînteii, nr. 1 - Telefon : 17 60 10 — 17 60 20

COLEGIUL DE REDACŢIE

Prof. Gh. Băia, Valeriu Buduru (secretar general de redacţie), ing. Vasile Ciauşu (redactor şef), prof. David Davidescu, membru corespondent al Academiei, ing. Triţă Făniţă, ing. Eugen Grigorescu, ing. Constantin Iftodi, Stelian Ionescu, ing. Nicolae Mantz, ing. Gh. Moldovan, ing. Tiberiu Mureşan, ing. Gh. Stanciu, ing. Stelian Voinea (redactor şef adjunct), prof. Sergiu Vrejba.

Abonamentele se fac la toate oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi şi instituţii. Comenzile pentru publicitate se primesc la Agenţia de publicitate „Editura Scînteia", Bucureşti, oficiul poştal nr. 45, str. 13 Decembrie, nr. 26, telefon 14 15 16.

TIPARUL : Combinatul poligrafic „Casa Scînteii"

40.000